

كتپالي

سعد الدين شبون

ڪتبالي



لیکوال
سعد الدین شپون

ش ۱۳۷۸

كتاب پيژندنه :



+٩٢-٩١-٢٥٦٣٤٥١٢:

دكتاب نوم : هکتريالي

ليکوال : سعدالدين شپون

خپروونكى : دانش خپرندويه تولنه

كمپوزر : محمد ظاهر بابرى

دچاپ خاي : دانش کتابتون ، پيسور

دچاپ کال : ١٣٧٨ / ١٩٩٩ م

دپنستى طرح : استاد حسن پاوند

د خپرندوی یادنست

"کتیالی" د پښتو ژبې د خانګړي سبک خښتن لیکوال
بناغلې سعد الدین شپون دویم ناول دی، چې په خوره او
خانګړي ولسي ژبه لیکل شوی دی.

شين تاغسي د شپون صاحب لومړي ناول و، چې خپراوې
یې په زړونو کې هيلې راټوکولې او دا دی کتیالی په خپرپدا
هغه راټوکېدلې هيلې لا پسی تاندي او وغورېږي.

"دانش خپرندویه ټولنه" د هېواد د یوې خدمتګاري
ټولنيې په توګه د دی کتاب خپراوې د خان لپاره ويار بولې او د
ده د فکرو و فن مننه والوته یې په وړاندې کولو خان سمرلوري
کوي.

مورد دی پرڅای چې په کتیوی کې پراته خه وارزوو،
پرېرده چې ګران لوستوال یې پخپله د خپل قضاوټ ویناو په
تلې کې واچوی.

د لیکوال د همداسي نورو لیکنو د خپرپدا په هيله

په درناوې
دانش خپرندویه ټولنه

دالی :

خوانیمگ امان الله ساهو ته چي لمبرزماو
خوهغه وار ورومبي کړ
زلمي هیوادمل ته چي داسي بېړه يې
راباندي کوله ته وا پوهیږي چي دامي
وروستي ناول دي

شپون

الله
يُسَمِّعُ
كُلَّ
شَيْءٍ
بِمَا
عَمِلَ
أَهْلُ
الْمُجْرَمَاتِ



﴿ ١ ﴾

پیلا مه

داد کاپر شی لانه و راغلی او هرشی هماگسی و چی پلرونو را پرینی وو . غم
بنادی تولی آشناوی هسی نه و چی دنیا گل و گلزار و خو موء ورسره رو بددی
وو . قادر او حاجی زر داد لاهم خپل سودونه خورل ؛ شاه محمد دو کاندار
لاهم چی می تللي دره بی و هلله ؛ موء هلکانو لاهم دکاوندو دهقانانو دپالیزنه
ختکتی غلا کسول . کوهه گری او فالبینی لاهم خورجینی په شاکور په کور
گو خیدی ؛ دکلو ملايان لاهم دکوندو او هلکانو سره پرتوگ بنطلی گیر کيدل .
خو هر خه په خپل خای وو او که چا شکایت درلود نو دخپلی تندی او تقدیر
نه وریبشه شوی وو . خو چی داناولی شی راغی دخلکو نه بی لوری لودن ورک
کر . یوه لسیزه ، کال و سر ، شبه ورخ ، دمیربانو په شان ، یو یو ، دوه دوه له
درو ، له شیلو ، دغرونو له چدی ، له او بو ، دختکلونو له مینخه ، له سمخو وتلى ،
له ونو راکوزشوي . امسا لکولی ، په مندو ، دز گیرو یو سره ، په موتر ، په خره ، په
شاتوري آس ، په بايسکل ، په جاله کي پندهونه په سر ، په شاپوری ترلي ، په
تیمی صندوقو باندی دلمر دخلا دېرق ، برقي په سر ، پیونی اچولي ، مخ
لو خی ، سر توری ، لنډ کمیسي ، کلو شی په پیبو ، جگ پوندي بسوتان په پیبو ،
پی پی بیلی ، رنگن ماشومان په غیړ کي ، یو یو دوه دوه بسته کورنی نالوستی ،
فاکولته پاس ، داکتر ، ماستر ، میرزا ، دهقان ، خاځکی ، لښتی ، وياله ، نهر او بیا

داسی سیند چي او بهه يې مړي او خاموشه بهيري . له بدخشانه ، له هزاره جاتو ،
له هراته ، له اندرابه ، له تالقانه

په دغه بهير کې علم خان نومى تاجک هم و چې بیا يې خان فيض زاد
معرفی کړ اووبل يې چې يو وخت دپوهنې وزارت دقلم مخصوصه پېرو ،
تخلص يې دخپل پلار ، افسقال فيض الله نه اخيستى و چې دچاه آب لوی خان
و ، لکه چې دی پېچله کومه دوره دشوري وکيل هم پاتې شوي و . دده سره
دعجم جان او حشم جان په نومانو دوه تنكی زامن وو . يوه يې دهنه آس جلو
نيولی و چې مور او ماشومه خور يې پري سپري وي . علم خان يو دنګ پلن
سری و خو چې به په پېچومې و خوت خولي به پري روانې وي او په هرو خو
دقیقو کې به يې دشاته کتلوا په بهانه دمه کوله . خوانان دنګه سرته ختلي وو .
هلته يوه ورہ چينه راخوتیده او کوزعېه ګټو او شکو کې ورکیده . علم خان
دغره په نیمايې کمر کې تقریباً په خاپورو او دبوتو او ونوغنو په نیولو پاس روan
و ، چې پاں و خوت دپستو لاسونو نه يې په نوکانو ازغېي ايستل . نوروته يې
خوبه ، شرمیندوکي موسکا وکړه او دساره اسویلي سره يې ووبل " ای واي
جواني ! "

کود لاروي امسالګوله او په هر قدم دی هم نيمه دایره ورسره تاویده .
مازيکر لمړ په غر غزو و چې سميدلى پاں و خوت چاوابل دپوهنتون استاد
پوهاند اند خوبی دی . خونه سوت و ښه بوټ ، خري ڄامي ، خر خادر ، زوي
ورته په بوي پیالي کې خه يخې او به راوري او هده خه تور درنجو په شهان کوم
شی ٻکي واچاوه ، دشهادت په گوته يې ولډ او غورپونه يې تري وهل بلخوی
يې نورو ته ، دعذر په لهجه ووبل ، " بابا په قهوهه روبدی دی او چې دی مو .
راوسته نو ووبل يې که زما قهوه هم درسره وانځلني خداکه درسره قدم هم
واخلم . " خو دعذر غونبنتلوضرورت نه و ، ددي غره دپاسه چاپه چا قضاوته نه
کاوه ، هر سري خانله تاپو و .

مايکه دخپلي وړي لر او خوارنجوکي مېړه سره پاس وختله . داندراب
دسيند نه دراپوري وتلو په وخت گې يې دلسو میاشتو زوي ، چې په ګل سېب
تکوي يې شا پوري ترلى و ، او بوترې وي وور . يوه دنکه کابلی وه چې دخینو

زرونه بی لیدو ته لیواله وو . ایله دکترو دپیچومی نه پس معلومه شوه چی نر
خلقی دئی او دمجاھدینو دوبیری بی چادری په سرکری وو .
مری بی په کت کی پاس راوخیزاوه . چاپونښه کره چې دامری خونه
دروسانو دنبی او نه دمجاھدینو ، داموولی بارکری ؟ خلورو خرخادر و چې کت
بی په اوړو روان کری و . وویل : مریض و ، مور دیری هلي خلې پری وکری خو
ده بس همدا پارسي بدله تر مرګه ، تکراروله چې
وطن آنجاست کازاری نباشد .
کسی را باکسی کاري نباشد .

بوغلی دنگ زلمی دنورو نه لري په یوه ګته باندی ناست و ، دڅلې
شلیدلې تسمی بی په یوی رسکی چې پرتوګانن ته ورنه وه ، تړلې ، ده په یوه
موشكش ، په دهنه غوري کې درې شبې خلقیان ایسار کری وو ، اوس یې نوم
موشكش قوهاندان و ، ۵ وسلو پسې روان و یوه بل ګټه خیرن کود لړګۍ په
لاس ټیبه کې یوه خوان په ولاړو تکيه بی وهلي وه ، دیوه نری ډنکر خرخادری
سره په تاوده بحث لکیاو .
دغرونو په نربو ، کړو وبو لارو چې پخوا به یوازې بزې او ګوجر ورختنی شو ،
د شنو پسلونو له مینځه چې یوازې به یې دوبو سرونه سورېدل اوتابه ویل
خاروي دي چې پکې خري ، نور نه بنکاري ، یوازې ټانټي او ودنسوري ، ددره
له سوره سمبورو ، دلبلو لام مخ دپیسورو په هوارې ، په کړو ور روان و .

لومړی خپرکی

انور او ګلاجان وړاندی وروسته ، په یوه کلی او دیوال تر مینځ ګاونډ کې
پیدا شوي وو او په پیښور کې هم ددبگری دیوه سرای دبام په کرايی کوتې کې
کډه اوسيدل : انور فاکولته پاس و ، ګلاجان ایله شپږم صنف پوره کری و ،
خودې تفاوت ددوی یارانه خرابه نه کړای شوه ، بلکه دادوه کاله په نا آشانه
ملک کې اوسيدلو ، نور هم سره خواړه کری وو . په کندوز کې هم دانور توله
کورنی لوستې او باسواده وه خود ګلاجان اووه پښته فالوسته تير شوي وو آو مور
به یې ده میرزا ویل .

دروسانو ديرغل په دويهم کال پينبور ته په مهاجر کيدوکې ددوی سملاسي
مطلوب دعسکري دجلب نه تيښته وه خوانور نور خوبونه ليدل او ګلاجان يې
هم په خان پې قنջوغه دکندوز نه راوستي و .

انور دادبياتو په پوهنځي کې بوڅه انکريزي زده کړي وه ، اوسلې يې دآي .
سني . آر ، سې په کوروسونو کې داخله اخيسټي وه . ګلاجان ددي خبرونه و ،
دورځي به يې د ميوو او دانورې ګرخوله ، دواړو به پري ګوزاره کوله . انور
پينبور ته د رسيدو سره سم دسفاراتونو دردوازاو تکول ، عريضي ليکل او به
تنظيمونو کې واسطه بازی شروع کري : یوه نيمه مقاله او ترجمه يې په حزبي
اخهارونو کې هم راونتله . د ګلاجان برخه رېره وه ، پخلۍ او دجامو پريولل وو ،
چنداني يې سر هم نه خلاصیده چې انسور ولې دومره زاره چاودون کوي ؟
د جمعي ورڅ دواړو چوټي کوله او دبام په سو به دنورو مهاجرو په شان دڅلي
کوتې په درشابي ناست وو او د جتګونو ، دتنظيمونو او ددبکري دکاسيرو او
دمونه معلومات به يې یو بل ته ورکول ، خينو به څلپي جامي پيوندولې ، دخينو
دېڅلپي داوجاځکي نه به د سکروشنې شغلې ختلې ، خينو به په تغاريکې جامي
پريولکي .

د دبکري دتنکې او ناولي کوخي دکنه ګونې نا آشنا خو تکاري آواز به و ،
کاکې والي ، جامي والي ، مامي والي " بس همدغېسي غرونه به راټلله چې
مهاجر پري نه پوههيدل . په غورونو به يې ، دوطن په جوماتونو کې دماشومانو
د ګردان په شان " الف زر آ ، الف زير اي ، الف پېښ او ، آ اي او " لکيده .
ګلاجان ويل چې ايله یو کال پس پوه شوم چې والي هانا واخلنې یوه ګريزي
هزاره عسکر دبام یار آنوته د " آيته بله " کيسه کوله چې هلته دمحسنې دفتر و او
دي دشناخت پاس دباره ورغلې و . انور تري پونېښه وکړه چې دا " آيته بله "
د کوم خای نوم دی که دمحسنې لقب ، آيت الله ؟ هزاره په خندا ووبل چې زه
هم په اول کې تير وتلى و م او په زړه کې مې ويل چې دادومره موټري تولي
محسنې صبيب ته روانې دي . په پونېښو ، په انکلونو معلومه شوه چې هفه بس
سرپرس چې حیات آباد ته خې ، ګلینزې غړکوي ، " شابې شابې ، آيته بل له "
مانا ژړ شئ ، ژړ شئ ، حیات آباد ته . خينې دغه کيسې ټوندوري وي . ګله به
خبره د مجاهدينو په میراني وه . دوي به د مجاهدينو دبري او ساتو کيسې

داسی کولی ، لکه چی تول جنگ دسپورت مسابقه وي . هری خوابه چی توره وکره دوی به ورته چکچکی کولی . بوه گریزی پنجشیری عسکر ویل ، "مادر بشینه ، ایته بچه بیاره ، قیربان ... مادرش شوم ، قت ایته بچه زاییدنش . " پنجشیری په سته کنهو کې د خپل غونه کيسه کوله چې دو خدرانو خلمیانو ته تسلیم شوی و . ویل یې مور به بار چلاوه خوباس دغرو دیوه نامعلوم خای نه به بويو کاري ډز وشو او بويه یې راکې وویشت . منصبدار به په موږ چېغې وهلي ، " پذرنالت ، هدفه تشریح کو " خوچې پاس مو غره ته کتل ددبمن درکعنه لکیده . په اټکلې دول به مو دهاوان ګولی ورشتی کړې او دغره نه به مو دورې وايستلي . خو چې موږ به سوکه شوو ، دغره دبلې ډډې نه به دکاروان په سر موټر ډزې وشوي او بل به یې راکې ست کړ . دتيريدو لار یې راباندي بنده کړې وه خو ددبمن چاپه سترګونه لیده . يو شواروز په دې اوتر حال کې تير شو ، په آخر کې قوماندان سپین بېرغ اوچت کړ . شېبه پس ینو زلمی دغره ديوې تړې نه کوز را وښویید . پنجشیری ویل ، " اميته درخت خرما واري قيل ، بروتاش چنگ ، ریش چې تراوش ، از چشماش خون می بارید . " قوماندان په " اوغانۍ " ورته خه وویل او خپله تومانچه یې دتسلیمی په علامه ور وراندي کړه ، خو خدران په خندا سروښوراوه ، خه یې ورته وویل . قوماندان په کاروان غړو کړ چې تولي وسلې په زمکه کښېدۍ . بیا یې نو موږ دستې کندو په دره کې همداسي پلی روان کړو . پاس دغره په ډډه بول خدران لاس په ماشه زموږ سره غږگ روان و . دېر وروسته بل سبا ، په موږ کې چا غړ کړ . چې اي بېغیرتو ، همدغو دووتنو خدرانو زموږ سره مقابله کوله . کله به یې ديوې او کله به دبلې خوکې نه په موږ ډزې کولی چې موږ فکر وکړو چې دېر دي .

ددبکري دسرای بام کوم خاص یابه زړه پوري خای نه و ، لکه صوفيانو چې د اهل قبور او اهل صدور توپیر کاوه ، پیښور هم دوي بغری و . په بنتکلو ، دفترنو ، موترونو ، او دشنو سرو په پیښور کې پخپله خایي خلک او سیدل . جهادي تنظيمونو هم دعروبو او امریکا دپسو په برکت داصلې پیښوریانو سیالان وو ، بلکه خینو خو دخایي خلکونه هم پښې برې اړولې ، آړګاه بارګاه ، پجیروګانو ، د کمپلودلو او د خرما موټر بست کجاوو ، یې په خانې خلکو کې دانګریز د وختونو د کمتری او تسلیمی احساس را پاراوه . حتی ددبکري په

لاندي دوکانونو کي هم اصلي پښوريان ، اهل صدور و خو بيا د بامونو په سر، په سورو سمپورو کي ، په تورو تمباونو ، په شارو پتو ، په کندوالو او تشو تزو او چارديوالو کي ، دمهاجرو ، دخره کيو داخل قبور ، خاله وه چې دخنخوا او چينجو په شان پرله اوښتل او غونځيدل .

دېبکري په بام باندي په دې ورڅه انور هسي بي علاقې دنورو سره او دنورو شيانو په باب خبرې کولي ، اصلي زړه بي بل خاي بند و هري خوانه ېي دخان او ګلاجان په نامه عريضې استولې وي او حتی چې د ويژې په لاتري کي بي هم فورمي د کي کړي وي . پوست باکس بي هم اخيستي و چې که د بخت باز راغې په غلطې وني باندي کښيني . انور او ګلاجان دواړه بشکلي او مزي زنکي وو ، د کندز پريمانې بي هدوونه لوی کري او شپرسته وو . البتنه انور چې دپلار پلاره لوستي او ميزرا پاتې شوی و سپين چکۍ او ګلاجان چې دېزکري کورني ، بلکه پچېله هم دپلار سره پاسره کارو ، غنم رنکي و اوږو خه دانور نه لور و خو دواړو هماګه وحشی پښتني بشکلا لرله چې سترګو بي خورل کول . ددوی تر مینځ بل توپيردا و چې ګلاجان کم خبری ، دروند ، او انور کرتن او تل په خوخیداو . هغه به تل په ګلاجان پوري وبل چې داسي سست ېي ، لکه خنځه ګلاجان به چې دانور نور تپ وتلاش لیده نو ويل به ېي ، بيا درکې خه تور غاري (چينجي) راغونځيدلي دي ؟

بوه ورڅه دهري ورځي په شان چې انور دپوست باکس زيارت نه نيمه خوا دېبکري بام ته راستون شو او خارج ته دخپل سفر خيال پولوبي ګلاجان ته بيا ناوه ، چې هلتنه خه بشایسته شين سترګي ، خه پريمانې او خه دالري دي . ګلاجان ورته په موسکا ووبل ، "مور چې دپريمانې پسي وو نو کندوز مو ولې پريښود . تير شه د خارج دسودا نه تير شه ". انور په بيسبرۍ ورته ووبل "نوولې تري راتلو ؟" ګلاجان چې لاهم موښک و ووبل "اول خو دعسکري وېره وه چې بيا به مو د کاپرانو دېرې لاندي خپل وطنداران وېل . بله دا چې کارروايې پېي بولي ، که هسي قمار ، که دخوانۍ نيشه ، بس راغلونو . زما به پښور ته سودا وه ، ماوېلې په دې زېرو مېوو ، نارنجو ، مالتو او نيمبواښو به بېي بو خه وخت چرچې وکړو . دا شيان په کېټعن کې نشه . ماوېل دقاق خربوزې او کونخلو دېليو نه به لې رخصت واخلو . همدا خارج دي نو ، اوس مونو انور

جانه ، تورو اوبو ته مه فراروه . "انور په گیله منو سترگو ورته وکتل او ويچي ويل ،
"دخره سريبي رابنكه گلوقنه ، دې رغښتو ... ته . زه دې دنباپرو ملک ته بيايم
او ته بس دديوانو تورو خاګانو ته زور وهی . "

يوه ورڅ ناخاپه انور ديوه پاکت سره راغي ، دګلاجان دلاسه بي چاره - چې
پياز بي پړي وړول - واخښه او ايسته بي دبام نه کوزه گوزاره کړه . دلاسه
نيولی بي کوتۍ ته ننه ايست او هلتنه بي دپاکت خط ورته ورپاوه . "خدای دې
خوار کړه ، لاتري دې راوتلي ۵۰ ، بس امريكا ته روان بي " دګلاجان رئک زير
وتبنتيد " ته هم راسره بي ؟ انور په مایوسی وویل ، "نه زه چېرته دومره طالع
لرم ! " دګلاجان ددلسا په لهجه وویل " زه بي هنځي هم دخارج دئک ليواله به یه
او نه ووم او بي دنانه خو خداکه دېښور نه بهر هم قدم واخلم . نو داسي به
وکړو چې خدای وکړي . ته لار شه او زه به بيرته کندوز ته خپلی کرم . ابا یو
وزرى دې او د شولو وخت راروان دې .

ډيره شبېه دواړه غلى وو . دګلاجان دکندوز دشولو او خټکو په چرت کې و
شولي خو دده دپلار مشغولا وو خو دختکو کړل دګلاجان کار و درست کال
بي دنورو بزگرانو دبنو خټکو تخمونه تولول هرقسم زړي بي په بیل کدو کې
ساقل ، په هر یو بي دهغې کيفيت ليکه . تور آسقلاني ، زېړ اسقلاني ، قندک ،
اله پوچاق ، اوږدوږي آبې ، اړکانی ، برګنۍ .. تولو به ورپوري خندل چې
هلك خپله ميرزا يې ايله په خټکي ازميسي ، مګر کله به چې خټکي ورسيدل نو
ده به دنورو بزگرانو سره دمنسابقي مجلس جور کر . هرچابه دڅل پالیز نه
دخوبنی خټکي راواړر ، په لاره (لور) به یې ترازي ترازي کړ . او دکلی مشرانو
به هر یو خکه او قضاوت به یې پړي کاوه . دګلاجان تراوسه اول لمبر نه و راغلي
خو خپل دويهم مقام بي هر کال ساته . دکلی مشرانو به دقضاوت به وخت کې
ویل ، " دګلاجانه ، تاهم به خواري کړي ۵۰ ، خټکي دې خواړه دې . کابليان
به دې تير ايستي وو خو دکنځني نه نه تيرېږي ، کابليان خو بس په خټکي کې
یوازې خود والي ته گوري او وايې شيرين است . خکه نو کابلی تل زېړ خټکي
اخلي ، هنځه چې نور نو لکار شوي وي ، بس گوروبې ترې جوړوي . که خټکي
پیکه وخت شکره پرې دوړوي . په دې نه پوهېږي چې خټکي دېږ نور
صېپتونه هم لري . باید یې حده خود نه وي ، خرسنده او تازه وي او داسي وي

چې تالاچاره وربنکاره کړي نه وي چې دی خو خایه ترک وچوي، او بلخن نه
وي او چې ته یې خولې ته واجوي . داسې وج وي ، لکه دقند توبې ، هماغله
په مدار مدار وبلې شي . بل دختکي عطر دی ، یو نرۍ ، دېرخې غوندي تازه
عطر او وړمه چې داصيل ګلاب په شان لکېږي . ستا ختکي خودروالي
لري، خرسنده دی ، خو عطر نه لري . ” دکلي توکمار به وبل ، ” خير دی
ګلاجانه بل کال دنیال سینګي هندونه یو خه دلونګو عطر راوړه اوپري وېي
څخوه ، ګوندي اول لمبر شي . ” دګلاجان دختکو سره دومره مينه وه چې
دېخلو زبده ختکو تخمونه یې په یوه کدو کې دخانه سره ان پېښور ته راوري
وو . انور به ور پوري خندل خو ګلاجان به وبل ، په پېښور کې به دچازمه
اجاره کرو او داسې ختکي به پکي وکرم چې پېښوریان ورته اريان شي ، په
همدي به ګوزاره کwoo .

دګلاجان بل شوق دآسونو و . دوزلوبې خوبونه یې ليدل چې دی ورغومى
په یوازې سر دحال دايړې ته رسوي او نور چاپ اندازان ورته دآرمان غابنونه
چېچې . مازېګر چې دېډادې نه ^{چې دېډادې} غواړي رابيلي کړي دهلكانو سره به یې
دخره په سپرلى بزکشي کوله . بس نول به په شاتورو خرونو سپاره^و او یوه لوېه
دلوخورسی چې دوي ورته کېږ وبل ، دهغې یوه توبه به یې په زمکه واقوله
اويا به کوم هلك خپله خولې په زمکه ګوزار کړه او دهغې په وچتولو به اندو
خر جورو . انور هم کله ناکله دا لوېه کوله خو ګلاجان استادو او ګله به لابه
خره باندي ودرید . ده دخره هر دول خينځکي معلومي وي او خان به یې
ورسره کړاوه چې توله خرابه نشي . نورو به پېغورونه ورکول او وبل به یې چې
ستا پنې د کولمو په شان نرۍ او اوردي دي او دخره نه یې چاپره کړي کولي
شي . خو داسې نه وه ، ګلاجان پوهیده چې دخره خيته لوېه ده او دلكي .
خواته چاربند یې نرۍ دي ، نو به یې خان شاته وښواوه ، او بیا به یې پنې
ترې راتاو او یوه په بلې کې کنجک کړي . خره به چې هرڅه توبونه وهل او
دكتغانيانو په ژبه بغل به یې خالي کاوه ، ګلاجان بېغمه سپور و . ده نورو ته وبل
چې چل یې په تسمه کې دي ، سړي بايد دخره په ماغزواو نیت پوه وي چې
دکوم پلو توب وار یې دي . ” ډهلكانو به ورپوري ملندي وهلي چني دکونه
زوی اوس دخره نه هم ماغزه غواړي او په خره دلمانځه نیت کوي . ګلاجان په

غوبی او سخوندر هم هیله نه کوله او دکلی توکمار خو وربی جوره کری و ه
چی بنه دی چی چرگ دوه پبني لري او کنه گلاجان به درسته ورخ سبور
گرخیده . دنورو هلکانو په شان دگلاجان هم نیم زره آس ته نه و ، دهفي
خوبونه بی لیدل مکرده آس نه درلود، بلکه په کلی کې ھیچا آس نه درلود ،
غیر دمیرزا ستار نه چی هغه یوه بکی اوپو دکتفن په اصطلاح غورت ، آس بی
درلود . غورت دوى هغه خوارنجوکی آس ته وبل چی په هر قدم به پی
دکولمو نه دغورت غړو چت شو . دآس هم یوه ورخ دېکی لاندې دسرک
دپاسه ولويد او دټپوسانو مال بشو . دگلاجان پلار دزوی په شوق خبرو جو
دومره پیسی بی نه لرلی چی اصیل آس واخلي او دور بشی وس بی هم په خان
کې نه لیده . په کور کې بس بوبابو و چی دآس په ډله کې نه رأته د یوه
غوايہ او خره سره دتیلو ایستلو په جواز کې تړی و او درسته ورخ بی دماشین
آرت ناواوه . پلاري محمدagan هغه دڅل خره سره الیش کری و . گلاجان
شاتوري پري سپریده او هر مازيګر بې دغوبيانو دسمبالولو نه پس په سيند کې
مينځه . ايله ددوبيه کال په منی کې دبابو دچاربند په هدوکو کې یوځه غوبنه
پیدا شوي و ه او گلاجان ورسره من من غوبني اخيستي . وربشي بی هم
ورکولي . دزین او قيضي پيسې نه وي ، نو دخره کته بی ورباندي ټينکوله او
دبون نه بې افسار ورله جور کری و . په درېم کال بې شابو خه بنویه شوه او
گلاجان په للمه کې دپرسلى دوزلوبو په ميلو کې لو او بر خفالو . په همندي
وزلوبه کې وچي گلاجان خپل اول نوم و ګاته . کيسه داسي و چې دکندوز
مشهور چاپ انداز ، توخته پهلوان ، چې وزه بې میدان ته نژدي کری و ه
ناخاپه له آس نه کوز پريووت . دانو یو نامی آس و او خلکو به ذات ګرگ باله .
وبل بې چې په کوم خنکله کې یو خناور چې دوى کرگدن باله په یوې اسيې
ختلى و او یو خاص قسم نادره آس ترې راپیدا شو چې دکارنامو افسانې بې په
کتفن او بدخشان ان ترمزاره خپري وي . ددي آس یو خاصیت داو چې غير
دڅل خاوندې بې بل سرې په شانه پريښود . خلکو به ورپوري وبلې چې
پلانکی داسي دي ، لکه دتوخته باي آس ، نه خوک پري سپریدلی شي او نه په
چا سپریدلی شي . دا خکه چې دېرو شوقيانو به خپلې اسيې (ماديانې) دنسنل
. ګيری په نیت دتوخته باي آس ته راوستي خوده به دلغتو او کې اچولو

لاندی په گوندو کړي . اونور به هیڅ نه و . نوکله چې پهلوان توخته په هماغه جمعه د بزکشی په وخت کې د ذات ګرګ نه راغو خار شو ، د خلکو غربو وختو چې دا ناممکنه پېغېو چې توخته دې له خپله آسه را پريوزي ، خنګه پېښه شوه . اوږدک خو د چا خبره د آس په شا پیدا شوي او توخته خو خلکو ويلې د موره د آس د شابوري سريښ و . بله بدہ په کې لا د چې آس خنګه ياغی شو او ولې دېخوا په شان رانګي او توخته ته ې زنکون ونه واهمه . هیچا د اخبره نه منلى شوهملو چاچي د توخته غوخاريدل په سترګو وليدل هفوی سره دا پونښه وه چې ولې؟ د اخنګه کېډای شي ؟ اوږدک او د آس نه غوخاريدل ؟

دېزكشى ميدان دېنگى ديسىند لر سرته خاورىنه غونه‌دى وە چى خلکو بە دوره بللە . توختە پە خاي پاتى او آس لا پە دورو كى ورك و دەھمدى دورو نە خوک را وووت بەپە اورە بى دذات گۈزىن و . اىلە معلومە شوھ چى پە اصل كى زىن د آس نە پېرىۋىتى دى . چى دورى يوخە كېنىناسىتى ، هللتە لرى ذات گۈزە هەر خواتە غۇرخى كاوه او خوخلى چى خۇنۇرۇ بەھلوانانو ورپسى و خېستل ، نىوي بى ور نە كۆ . او حتى دتوختە زوى چى ورنىزدى شوى و هەن تە بىي هە، لغتە ور كېرى وە . خلکو دتوختە زوى منع كر او ورته وېنى ويل ليونىه ، ذات گۈز خوبە دې پالار درتە وېلى وي چى غېر لە دە نە بل هيچا بى شانە دە لىدىلى . آس خوشىپى غرگى كول ، شىنىنده ، غاراه بى دې خواها خوا كروولە بىاپى لكى دانڭ كرە او مخ پە غرە بىي را پېرىبنو .

دلته و چي گلاجان یو لیونی کار و کړ . په یابو سپور یې ورپسي ترات کړ .
خلکو ورپسي کتل او خندل یې چي اوس به یابو بنه ذات کړک و نیسي ! د توهنه
بای له خولی چي وینې بهیدلي وي اوس وچي شوي وي ، په خپل زین یې
دده لکولی وه .. چاچنه ورنه وښکله او بل یې موزی وايستې ، دغره کې سوه
یو هلك ولاړ و ، په یوه نکلي ګیلاس کې نې دخیرنو واورو نه ډک یو ګیلاس
اوېه ورته نیولي وي ، خو توهنه کله بیسده کله په ھوبن پروت و چي په ھوبن
به شو نو یوه کمزوري موسکا به یې خلکوته و کړه اوسره یې وښوراوه . خلکو به
هم سرونه بنورول چي دادچا جادو کودې وي چي ددوي قهرمان یې داسې
زبون کړ . چي د توهنه درکه یو خه غلي شوه بزکشي بيرته شروع شو . د خلکو
پام په بله شو . د ټمچينو شرقهار و چي یو بل یې سره وهل ، وینې وي چي په

مخونو رواني وي . دمحب الله خان دجومات خطيب يوه ورخ به وعظ کي
دکوم پیغمبر دقوم نوم ياد کري و چي دومره گناه يې کري وه چي خدای امر
وکر چي ددوی دنجات يکي يوه لار داده چي يو بل سره ووزني . خطيب ويل
چي دخان آباد په خلکو همداسي حکم نازل شوي چي هره جمعه به ددي په
خای چي جومات ته راشي ، پاس د غوندي په سر خپلي گناوي يو دبل په وينو
پريولي

ناخاپه خلکو ولیدل چي له ورابه يو زلمی دتوخته په آس همداسي شاتوري
سپور دی او تر شاني يو يابو قنوجوغه کري دي . ګلاجان آس راووست او توخته
ته يې ودراءه . خلکو ده ته کتل ، بيا يې ذات هرگ ته چي مشهوره وه چي
بچک مي نه دی چي شاتوري خه چي زين کري دي لا ورباندي خوک پنه
واړوي - کتل چي آرامه او تابع روان دي . له هغې ورخي وروسته نو ګلاجان
په نژدي لري توابو کي د پهلوانچه ، مانا کمکي پهلوان په نامه یاديده .
کالونه کالونه خلک دتوخته آس د یاغي کيدو دمعما دخل په فکر کي وو .
ګلاجان هم ، لکه هميش چوپه خوله .

دېښور په ډېنگري کي به هم چي کله دجلاء وطنی . اندېښنو پسي واخیست ،
يا به انور کومه ناکاره خبر ورته وکره نو ګلاجان به سر دکت بازو ته تکيه کړ ،
ستړکي به يې پې کري او ايسنه به دوطن دشولو په پتو کي اویا دآس ددورو په
مينځ کي ورک شو . او د " کاكې والي ، جامي والي " یکنواخته غږ به
داسي پوي لکیده ، لکه چي دېنگي سيند دېنډ لاندي آبشر ته ناست وي او
د هغې هر غړ دده د تصور دخغل سره غږي کي سندري وايي .

دویم خپر کي

داخو ورخي کېدي چي انور ترور او وارخطاوه ، لکه چي يې هم زړه کنډه
او هم ساره ، کله به يې د ګلاجان دفوټو ګانو پوبنته کولنه او کله به يې شک
ښکاره کړ چي که دی خپل نوم واړوي هم ، د ګلاجان عکس چي په امريكا
کي دمهاجر ددفتر په کتاب کي قيد دي کله دده د جولي او قيافي سره سمي
کوي . دده سپین صفا مخ و دهنه ګرمو سیئلی سکان . ګلاجان به دلاسا
کاوه چي " مور ته شين ستړکي تولن يو تراښکاري ، نومور به هم دوى ته يو

رنکی بنکارو، ته ورخه خپل کار کوه. او که زما منی راخه دخارج دتک دسودا
 نه تبر شه او دکوم تنظیم په دفتر کې خان ته کوم کار وکوره ، انگریزی دې
 هم زده ده او د خارجیانو هم په دفترونو کې وار نه دی . دکوم مشر ترجمان
 شه . انور په ما یوسی وویل ، " ته خه وايی ، گوندی مابه هر ور ، خو خوخلی
 نه وي تکولی ؟ نه رانه پیر پاتې شونه حضرت ، نه ملا ، نه اخوانی . دابه ومنی
 چې یوه دفتر ته لارم ، هلتہ دمشر ناظر ، کلاشنیکوف په غاړه ، د یوه منشی په
 سر ولاړو او منشی ته یې دتعویذاتو دلیکلو هدایت ور کاوه . ویل یې دهرو
 کلاشنیکوف سره دتبغ بندی یو تعویذ هم په کار دی . بس چې هر دفتر ته خې
 نور خه نشه ، دمولویانو غومبر او امرونه ، هلكه کوزه راورد چې اودس وکرم ،
 هلكو عرب راغلی دی چې هغه بل تنظیم ته درنه لارښی ، هلئی فرانسوی
 عکاس راغلی ، دتلو بندو بست یې وکړئ ، دنابلدہ سری سنه خوک نه پوشتی
 ګلاجان وویل ، " یوخلی به دې دجمعیت دفتر ته سرور بشکاره کړی و ، هغنوی
 خو زموږ دخواوو دي . ؟ " انور وویل ، " اول خو داستاد دفتر ته لارم ، خو چې
 پوښته مې کوله په هغې کې هم تول یادمشر خپلواں او یا یې کلیوال . دتالقانو
 نه کوز سری لا ماپکې ونه لید ، کندوز خوڅه کوې . وروره تول تنظیمونه
 همداسې دی . مشز یې خانته امير وايی او زوی یې بیا امير زاده او دمشر
 مرستیال دی ، که زوی یې دکار نه وي نو بیا وریرونه او که هغه نه وي نو بیا
 نور یاران په دفتر قبضه لري . زما خو نور نمت نه و ، بس غوبنتل مې چې که په
 کومه جو په کې مې امریکا ته ولېږي ، خوڅه سهمې چې راخې هغه هم تولې
 په همدمغو خپلو خلکو وېشي . " ګلاجان وویل ، " دکندوز خوبه هم خوک
 قوماندان او معتبر سری ور سره وي ! " خو انور سروښواره ، " نشه او که وي
 هم ماونه پېژندل او که ما پېژندلای هم واي ، دوی مې نه پېژنې . "

دمیاشتو دانې به یوه په بلې پسې رغښتلی او ورسه دملګرو تر مینځ ، زړه
 بداوی نه ، سوروالی هم نه ، یو قسم یو اړخیزه خاموشی راغله . ګلاجان به
 دانور سره غږیده ، دورخې حالات به یې ورته ویل چې خوک یې لیدلی او خه
 شی یې خرڅ کړي دی . ده تل درېږي عایدات انور ته ورکول ، خکه چې
 هغه په حساب او دتک وبوک په انتظام کې بنه و . مګر انور به غلی و او ګلاجان
 نه پوهیده چې انور دده نه شرمیری او که کومه پېښه شوې چې انور یې گونبه

گنبری ته اړایستی دی . ګلاجان ګندوز ته دستنبدو تابیه نیوله او بس دی ته
 منظر و چې انور یو خلې امریکا ته روان شي . خکه دانور دپوبناک ، خبائ
 لکبنت همدي رېړې پوره کاوه او بې له ده رېړه نه چلپدہ . د ګلاجان دغه
 دملکر توب احساس انور لاهم خوراوه او خان ورنه دده خیره خور بشکاره کېدہ .
 په همدي کې اوږي راغي او دشلو وخت ته د ګلاجان درسپدو تمه لنډه
 شوه . دپینور بېدر که ګرمی دواړه په عذاب کړي وو . یوه شپه چې له بام نه
 د تناړه تپ خوت او ورسه میاشو هم ورباندي غوتی کولې ، دوي په کتونو
 پراته وو ، ناخاپه انور په خبرو راغي ، " کورې وران کړي ، که ګندوز کې واي
 اووس به مې خویندو راته پشه خانه درولي وو ، یابه مې ایسته سیند ته وردانګلي
 واي او خیشت خادر به مې په خان غورولی و . هلله خودنیمي شپه نه پس هوا
 سپیده . دلته تیار دوزخ دی . ټوله ګناه زما ده ، ته مې هم دخان سره لوپه
 کړي . ماداسي غونه کړي وو چې اووس به لادوخته امریکا کې وو . په تامي هم
 خراپه کړه ، زه هم نشم تلى . " ګلاجان هیڅ ونه ویل ، انور هم غلی شو او تر
 نژدې سهاره په خپلو کتونو کې سره اوښتل . ګلاجان دخانه سره ویل چې اووس
 کار دکاره تبر دی . که بېرته لاړشی نو پلار به وايې ، پینور کې دې خه ګټه مته
 وکړه او که لالي مې مساپر دی ... وري ... راړۍ ؟ دخان سره بې دعاوې
 کولې چې انور دده په خای په همدي ویزې لاړشی نو دی به رېړه تر هغې
 چلوي چې یو خو روښې پیدا کړي او دیو خه سودو سوغات سره کلې ته ستون
 شي .

د برسات دبار انونو سره د دې ګرۍ د بام خواله او خوبونه ختم شول . او به له
 درشاپې کوتې ته اوښتني او هر خه ختن او نم بويه وو . مګر رېړه لا چلپدہ او د
 او جاغه په سردیکۍ لا هم هر مابنام خوتبدہ .

یوه ورڅ ، بلکه یوه شپه داسي یوه پېښه وشوه چې انور بیصبری ته ملا
 وترله ، بلکه پړې وترلې شوه . قضیه داسي وو چې یوه ورڅ چې انور دآی .
 سې . آر . سې د انګلیسي کورس نه رااکووت یو سړی چې ده ویل له ستر ګوې
 اور وربده ، دده مخني ته راشین شو . جګ دنګ سړی و او رنګ کړي رېړه ینې
 تر نامه رسپدہ . سړی ورنه پوبنټه وکړه چې هلكه خنکه د کافرانو په جوس کې
 ولاړ بې ؟ انور خپل کتابونه وروښو دل خوهنځه کتابونو ته وهم نه کتل او دده

داصلي او اوسنی خاي خايني پوبسته يي ورنه وکره . انور چي عسکري نه دنتبتدلو خبره ورته وکره هفه په مرموزه موسكا ووبل ، "سم ووايه چي دمجاهدينو نه تبتدلى يم . تا غوندي خلقيان نور هم ستاسوه په ډڳوري کني اوسي . "انور دبر قسمونه وکرل خو هغه تري روان شو اوپه همدي حال کي يي ووبل ، "خبربه دي واخلم . "چي انور کورته راغي نو داکيسه يي دبام په سر نورو وطندارانو ته تبره کره . يوه سري په انور غږ کره ، "خان آباديه ، ددي سري نه به لري ګرخي ، دا دحزبيانو کله خور جlad دی ، بس چي حزب سري وروسيي ، نودي ورخي ، وزني يي . داواګستا لمبر دی .

انور په ظاهره خو دا خبر داري بايزه واخيسه ، خود رسته شپه يي په وبنه تبره کره . دخانه سره يي وپتيله چي ګلاجان ته نور انتظار نشي ايستلي ، سهار دوخته په ډار دار ډونسلگري ته ورغى او کبن په دروازه ورننوت ، دوبزي فورمه يي چي په خپل نامه دکه کړي وه ، ورکره . چي بېرته زاووت نو اول يي هري خواته وکتل او بيا يي نوراخپلي کړي .

په دي کي يوه مياشت تبره شوه او انور هره شپه له وېري ناوخته کورته راته زياتره وخت يي په کورس کي دكتابونو دلوستلو په بهاني تبراه . چي به کور ته راغي نو هره شپه دکله خوو په انتظار بورنپده . يوه مياشت پس ډونسل وروغونبت . انور بېرته دراګ سره ګلاجان ته غاره ورکره ، او بياي په آب و تاب کيسه وکره چي "نوی نوزي دفتر او بوي بنکلې سکرتري راته ګود مارنيګ ووبل . خه ډېره شبيه پس پخپله ډونسل را وووت او لاس نيوی يي دفتر ته بولتم . فورمي يي امضا کړي . زما نوزره درز بدنه چي پوه نشي . بيا نو لار د الماري نه يي يوه دوسيه را ويستله او بېرته کښناست . فورمي يي تري واخيسنلي او ډېري يي لرو بر کړي . کله يي ماته کتل او کله يي فورموته . پوه شوم چي کار وران شوي دي . ډونسل چي به فورمي ته کتل نو وچوبلې به يي تريو کړ او چي ماته يي کتل نو موسک به شو . زه سربداله وم ، دقيافت دورخي په شان ، کله وېره کله هيله . بيا يي نو دوسيه وټله او ماته يي دنasti سست وکړ . داۍ . سې . آر . سې . دکورسونو پوبسته يي رانه وکره او دکندوز په باب يي رانه وپوښتل . زما انکريزې يي ، لکه چي آزميله . بياي نو رانه کړه ، "ګلاجان اوته یو خاي اوسيوي ؟" ماواره دواره ووبل "زه پخپله ګلاجان يم " خو

دی راته هماغسی موسک و . بیا نو جدي شو . " دا فورمه بنکاره ده چې ستانه ده ، لاتری د ګلابجان ختلې اوته خدازده خه نومېږي . سه نوم دې راوښیه ! " زیاتی نو زما وانی هم خطوا وي نو رښتیا مې وویل " زما نوم محمد انسور دی . هغه راته وویل ، " نو دا فورمه دې یا غلاکړې ده اویا دې په پیسو اخیستې او که کو مه بله خبره ده ، حال وايه . " نوما دخانه سره وویل ، بې هغې هم بربراد شوم چې اویس مې دپاکستان پولیسوټه چې دفتر نه بېر برچه پک ولاړوونه کړې چې بیا هماغلته په جیل کې ورستېږم . نومې اقرار وکړ چې نوم مې محمد انسور دی ، ګلابجان مې دماشومتوب ملګری دی او اویس هم سره یو خای اویس . هغه بې له مانه خارج ته نه خې . نو فورمه ینې ماته راکړه . اویس نو دخدای دباره مایا کستانی پولیسوټه په کېر کې ورنه کړې . خبره وه ، وشوه ، بس نه زه څم امریکا ته نه ګلابجان . " قونسل دېره شیبې په چرت کې دوب و به همدي کې . تلفون ورته راغي او چې هغه مصروف شو نو زه پاخېدم او دوتلو تابیه مې نیوله خو هغه په لاس راته دبیا ناستې اشاره وکړه . تلفون نه پس نو قونسل ودربد ، خپل ، ګوراکو ، پاپ او د تماکو کڅوره یې دیووه بشقاب نه را وچت کړل او خرا مانه دلوی میز نه زما لورې ته راغي . په ناز ونخرو یې اول دپایپ سرخانه په یوه مخصوص چاقو و تورله تماکو یې پکې واچول ، ډچاقو سره یوه بله بلا هم وه چې سر یې پلن و ، په هغې یې تماکو کوز کښېکاپل او بیاپی دجيب نه یو لاپتر راوایست او پاپ یې ولکاوه : ماته یې نه کتل ، دفتر کړکی ته خیر او پاپ ته یې کشونه ورکول . وېربند چې ددې کړکی نه به بېر دپاکستانی پولیسو سره اشارې کوي چې راشئ او وې نیسي . خو دپایپ لوګۍ تاو راتاوبدل او دپولیسو درک نه و . یره زه وايم لس دولس دقیقي خوبه همدا حال و . وروسته نو په چېکی سره راشئ او پخپلې چوکۍ کښېناست . اوله پونښنه یې دپاسپورت وه . ماویل چې مور دواړه پاسپورتونه لرو . دمیزې سر دزنګ تني یې کښېکاپل او چې سکرتېر راغله هغې ته یې په شفر کې یو خه وویل . بې هغې هم امریکایان زموږ سره سمې خبرې کوي چې مور په پوه شو او پخجلو کې بل ورژبه کوي . سکر تره ووتله او دیو ګورت فورمو سره بېرته راغله . قونسل له دفتره وووت . زه او سکرتېر سره کښېناستو او هغې رانه پونښې کولې او په فورمه کې یې داخلولي . پاسپورتونه یې رانه واخیستل لر او

بری کړل ، پوه شو هېڅي جعلی او مېډاين دبکری دي . مایې ستر کې خارلي ،
 خو دتعجب کومه علامه مې په کې ونه لیده . تقریباً نیم ساعت د فورمو په
 د کولو تېر شول . چې قونسل راغنې نو هغه یې لاسليک کړي او په هري یوې
 باندې یې د قونسلکری مهر ولکاوه ، ماسره فوتونګاني تیاري وي په دوو فورمو
 یې زموږ عکسونه ولکول او هغه یې هم مهر کړل . بیاناو قونسل پاخېد او په
 جديت یې راهه ووپل ، " واخله ، داستا ویزه او دادي دملکری : معمولاً مور چې
 پخپله سپی نه وي موجود بل چاته دهنه ویزه نه ورکوو ، خو تاسو دومه سره
 نژدي یې چې نژدي دهنه په خای ته تلني وي ، نو دا فورمه ستا او دادي د
 ملکری . دصحی معايناتو فورمه به نانسي درکړي ، هغه په داکترانو دکه کړئ ،
 همدا ستاسو پاسپورت دی ، ستاسو خپل پاسپورت ببرته درسره واخلئ . " بیاېي
 په موسکا سکرتري ته سترګه وتوبمبله " پربړد چې دغه پاسپورتونه چبرته خرڅ
 کړي چې دلاړي خرڅ یې پېښې وشي . " بیاېي نو ماته لاس راکړ ، " امریکا ته په
 خير لارښۍ " چې رخصتیدم راپسې غږي کړ ، " ملکری ته دې دخپل بخت
 ویزه ورکړه ، تاقه یې انکل سام درکوي . هيله ده چې پخپل نوي هيرواد کې
 خپل نوم بدلت نه کړي . " میاشتې میاشتې وروسته انور پوه شو چې انکل سام
 دامریکا بل نوم دي .

دریم خپرکی

مهاجر د مچنو غزې کانې دي ، چې انور او ګلاجان یې امریکا ته را ووېشتل
 نو په نیویارک نه ، په کالیفورنیا نه ، بلکه ایسته دامریکا په جنوبی خنده کې
 دغره یېز ایالت ، اریزونا په یوه کلې ، بلکه د کلې نه بھر دغره په ډډه دیوې
 کوډلې په درشاپی بربوتل . دامریکا حکومت چې چاته دمهارت ویزه ورکړي
 نو په امریکا کې دهنه خای معلوم نه وي . په هر ایالت کې چې کومې خیرې
 موسسې اویا شخص دهغوي دخسمانې ذمه وهله یا دددوی په ژبه سپانسر یې شو
 نو همامنه خای ته یې استوي . انور وزمه مهاجر چې زیاترو یې د کالیفورنیا
 د پرماني اوږدلي وي په دې اوم فکر کې وي چې همدا به کالیفورنیا وي ،
 خوچې له الونکي نه ستری ستمانه او جیټ وهلي بنکته شي نو دهاليوود

فلمي ستوري ورته د ستري مشي سترکونه وهي اونه يې دافغان مجاهد زنده
 باد شعارونه بدرکه کوي . چار چاپره . يا دکمبيري داگوي اويا دجوارو پتی .
 انور دغوي په یوه وړه دو ه ماشينه الونه کې ، چې درې تنه نوري سپرلي
 هم ورسه وي ، دشیکاګونه داریزونا دېچ سپرنکر (دشنا لانو چينه) نه بېر په
 میدان کې بنکته شوه . یو جګ قدی ، سپین روښی ، سړی چې په غاره يې
 دیوه نري زېر خنځير نه داوسپني لوی صلیب خربده په درنو قدیمونو ددوی
 خوانه راغي . خان يې معرفی کړ " فادر ګریکوری " انور لاس ورک او خپل ټوم
 يې واخیست . یوه وړه ، زېر سړی شین سترګي نجلی هم دپادری سره وه . هنله
 يې معرفی کړه "پالین " هغې دڅلې لمنې یوه پېڅکه ونپوله او په احترام يې
 زنکونه یوڅه تیت کړل ، " ګلاجان لري ، ګنګس ولار
 و پادری هفه ته لار او خپل خان يې ورسه دوی کړ ، هغې زړه نازره لاس
 ورکړ نجلی چې ورته په احترام زنکونه تیت کړل نو ګلاجان ورته په چوپه
 خوله موک شو او دهماغي غوندي ده هم زنکونه وښوروں . نجلی کې کې
 په خندا شود ددوی دنه او نو سره سره . پادری ددوی ، مید این دبکري
 تیمی بکسونه په خپل لاس بېر موټر ته وچلول . په هوایي میدان کې لس
 پنځلس کسان وواوې حیرانتیا يې دوی پسي کتل .

پادری انور ته دمخکیني سیت اشاره وکړه ، نجلی ډګلاجان سره شاته
 کښیاسته . دسرک دواړو غارو ته تر خوستړکو کار کاوه داګ او اغزي وو . دلته
 هلتله یو نېم لوی عکس هم دسرک دواړو غارو ته په برګینو ستونو سربن شوی و ،
 دموټرو ، دکوکاکولا ، او یو خای دیوه وحشی آس او ورسه دسکرتو دشنې
 دبلی اعلانونه وو . داعلانونه په عکسونو کې به خلکو دوی ته خندل او چې
 موټر ترې تبر هم شو ، ګلاجان شاته وکتل ، عکس لاهم همده ته خندل . خه
 کم یو ساعت مز لروسته موټر دخړه په ډډه دلړکونه دجوړې شوې یوې
 کوډلي مخي ته ودرېدل . پادری بکسونه دنه وچلول . درې کوتې چې غولي
 يې دزېرو لرګو وو . یوه بلې ته خلاصېدي . پادری په سینخوی کوتې کې بکسونه
 کښوډل . انور پوه شو چې دادناستې خونه وه . په سم مینځ کې یو ګردې میز
 و او په هغې باندې منې ، کېلې ، او نورقىم میوې چې دوی نه پېژندلې په یوه
 لوی شکاره کې دلي وي . پالینی درې قابونه ، دچرو پنجو سره چې په سپینو

دسمالونو کې تاو وو دکوتې دخنگ پخلنخى نه راول او پە مىزىيى واؤنل . لکه
 چى دې لا دوخته تابىه نىولى وە . دچا يو يو ترموز يې ھم راول . بىاپى نودرى
 پىالى ورسە كېتىودى . پادري ميلمنو تە دناسىتى سەتكەر ، خوچىلە هماگسى
 ولار و . انور كېنىنەست خو گلاجان تە حىا ورتە چى يو مشر سپى ولار وي او
 دى كېنىنى . پادري ، لکه چى پوه شو ، ورغى او پە اورە يې لاس كېنىسۇد چى
 كېنىنى . انور پە عاجزى يادە كېرە چى دده ملکرىي سە پە انكىرىزى نە پوهەپى .
 پادري موسك شو . انور تە يې ووپىل چى زە اوپى خەم ، تاسو سترى او دجىت
 سفر وھلى يېنى . لې آرام وکرى ، زەما دتلىفون نمبر ستاسود خوب پە خونە كې
 دتلىفون لاندى پروت دى . چى ستومانى مو ووتلە نۇماتە تلفون وکرى . پە
 ھەمىپ وخت كې چى پادري دانور سەغىپىدە ، پالىن گلاجان دلاسە نىولى پە
 پخلنخى كەرخاوا دشودو او ھەكىي او چىغانو دك فرىج يېنە ورتە خلاص كرى و
 او يې غەمە يې پە انكىرىزى . تىرىحات ورکۈل . دپادري ورتە پام شو او انور
 غۇښتل مداخلە وکرى ، خوپادري يې پە سىنە لاس ونيو ، "پېرىدە چى خە
 كويى" . پالىن دفرىج پە خىڭ كى داش ور وېنىد . يوھ تىنی يې كېنىكارلە دېيوه
 نەغىرى نە شە شەغلە جىڭە شوھ . ھەنە يې مەركىز او درى نورى يې پە نوبت
 تاوكىرى . بىاپى نولى مەرى كرى . گلاجان پە موسكا دنجلى معلمى تعقىبولە .
 تىشىپ يې ورۇنىسۇد او ھلتە يې دىرىۋ او تاودۇ او بۇ گوتىكۈنە ورۇنىسۇدل او نېۋدى
 يې دده لاس سۆخولى و . جەتى دەھرىپ كوتى دېجلى دسوچۇنۇ او تىنۇ عملى
 تىجىبى يې پېرى وکرى او بىا يې لاس نىولى مېنخۇي كوتى تە راۋوست . پادري
 پالىن تە مباركى ووپىلە چى دېرى بىھە معلمە وە . دواړە رخشت شول او پالىن
 ددردازى ترونلۇ پورى گلاجان تە لاسونە بېنۇرۇل

دەھنۇي موتۇر لاپە كېلىچى كې نە و ورک شوی چى انور پە كوتە كې اتن
 شروع كەر ، گلاجان ورتە حىران كىتل ، خۇ انور داسى پە مەستى خېنى
 اچولى چى گلاجان دە ، مارى ورخى ورتە لاسونە وپېكۈل . پە ھەمىپ كې
 دانبور سروخرخىد او ھەماغلەتە پە لەپىن غولى پېرىووت . گلاجان ھەم سترى و ،
 خو ملکرى يې د خوب تر كوتى كىش كىدە ، خادر يې ورباندى وغۇراوە او
 خېلىپ كوتى تە راغى . ادكۈد يې سترى وو ، خو خوب نە ورتە . تىشىپ تە لار ،
 حىران و چى خەنگە استىجا وکرى ، نە كۈزۈرى وە اونە بل خە ، نو يې او بە تېمى

کپری ، په لاس بی وازمیلی او بیا بی خان لوخ کر او دشاور لاندی ودر بد. صابون او قسم قسم بوتلونه په تاخچه قطار اینبی وو. ده په بوي بو صابون خوبن کړ او خو خو خلی ینې خان دسر نه تر نوک پوري ومينځه. وښستان لاهم دخیري دلاسه خپلی وو. دخانه سره بی وبل چې داد کالونو خيرې چې دکندوز به هې راپوري وي، په دوه درو او بو کله پستېزې. هماګلته بې اودس وکړ. دشاور دپردي نه بهر، په یوی الماري کې لس شل سپینې تولېجی، یوبه بل اینبی وي. دڅپل تیمی بکنس له بې جالماز را وايسټ، خو حیران و چې قبله به خنګه سیخه کري، نو بیا بې ګویا خلورواري، خلورو خواوونه، ډمازېگر لمونځ وکړ، یوه منه بې دمیز له سره واخیسته، یوچک بې تری وکړ او په ټالی ټالی دخوب خونې ته روان شو.

ګلاجان چې دخوبه پاڅبد، دسمځۍ دیارانو په شان په دې نه و خبر چې چېرته دی او خو ورځې ویده و. دهوارنګ هم داسې و چې پنه نه لکبده چې خر سهار دی که سکنی مابنام. خودبېگر دزوی نه په اسانه وخت نه خطاكېږي. کپکې نې پرانیستله، بهر دنا اشنا مرغانو دغرنه پوه شو چې سهار دی. ترموز لاد چای نه ډک و خو یخ و، اودی نه پوهبده چې خنګه نوري چابې جوري کپری. دشودو بوتل بې راوایست، خو اوس داخنګه تودې شي. نغری بې خو خلی بل او مړ کړ، خودیکنی نه و، بېرته لار او یو کیله بې سپینوله چې چاور وټکاوه. چې خلاص بې کړ نو هماماغه پالین وو او یووه تنه غومبوري چاغه بخنه چې شین دسمال بې په سرپوري ترلى و، په درشاینې ولاړه وو. یوه لاستیوره توکری بې په لاس کې کپری وو. ګلاجان ورته په سر دننو تلو اشاره وکړه بخشی خان معرفې کړ، "I am susy" ګلاجان پالین ته اشاره وکړه "پاولی مادر؟" هغې سر وښوراوه، "aunt" ګلاجان پری پوه نه شو. سوسي دننو تلو سره سه، دسر نه دسمال خلاص کړ او په زغره دې توکری پخلنځی ته یووره. بیانولکه دایې چې خپل کور وې، دسبناري په تیارولو لکیا شو. په پخلنځی کې یو میز او دوه چوکې هم اینبی وي. په میز بې یو سپین کالی چې د توکری نه بې اینستې و، چوکې هم اینبی وي. ده قابونه بې د کاچوغواو لاس پاک سره پری واونل. دالماري کپکې بې خلاصه کړه او یووه نوی کرابې بې تری واخیسته، په نفری بې کېښوده. ګلاجان کتل چې هلته دیکنی او قسم قسم کاسې کپری دی او په خپلې

نادانی بی و خندل . خلور هگنی بی په غورو کوکی سری کولی . غوبستل بی چې د ګلاجان نه پوبنتنه وکړي چې خه قسم بی غواړي خو پوهبده چې جنحال پېښېري نه هماځسې یو مخه بی پخې کړي . د فریج دیوه بوتل نه بی دمالتو شربت په دوو ګیلاسونو کې واچول . خلور توتې پزې کړي دودې بی په یوه بل ماشین کې کېښودې او چې سری شوې پخله بی بھر توپ کړ . ګلاجان په خبر دنسخې کارروایې خارله او بنځه هم پوهبده چې دی بی خاري . پالین دانور کوټې ته لاره او شبې پس بی لاس نیولی راووست . ددوی نه بی تېر کړ او نېغ بی تشناب ته بوته ، هلتنه ورسه ٻوخته وه ، لکه چې د هرشی تعليم بی ورکاوه .
ښخې دفریج نه دمنا یو بوتل وايسته او ترڅنګ بی په یوه اورډوری قاب کې دسپین کړي ګنۍ په رنګ اورده شیان کېښودل چې کوچ و ګلاجان هنټې ته هم ست وکړ خو هنې په موسکا ، په خپلې خیټې لاس تېر کړ ، مانا ، مړه یه . نو ګلاجان دودې واخیسته او پخپلې برخې دوو هکتیو بی پېښه وکړه . سوسې او پالین ورته په دلچسپی کتل . پالین دوې پارچې دودې په سپین سترکتوب د ګلاجان دمخې نه وجتنې کړي . په دېرناز نخرو بی ، په یوې باندې په چارې کوچ او په بلې باندې مرا باغوروله . یوه بې په بلې کېښوده ، ګلاجان ته بې ونيوله . ګلاجان په خوبه خندا ترې واخیسته او بیابې دهғې نه مړې بille او په هکتیو پوري کړه . سوسې چایخوښه په نغری اینې وه . دتشناب نه دانور شرب شروب راټه او چې دېر وروسته راوووت نو لایې هم سر خیشت خلبده . ګلاجان دستاری نه پس پاخبده چې پالین دمالټې دشربتو ګیلاس ورته ونيسو . ګلاجان دهғې دپاره نیمایې وڅښه خو هغې سروبنوراوه او په اشاره بی دوشنبه امر ورباندې وکړ . ګلاجان داسې وښوده چې دارېږي نوبې تول په سر واراوه او تشن ګیلاس بې نسکور ونیو او وېږي ويل " بهه مورجانې ، اوس دې یقین راغې ؟ " پالین پرې پوه نه شوہ خو درضایت خندا بې وکړه او دلاسه نیولی بې د ناستې خونې ته بوته . بیابې نو دانور سره هم همداکانې وکړي . چاخوښې دخوتې دو شکلې شروع کړو ، ګلاجان هم پاخبده چې وکوزې دا چای میرات مړې چېړته دې . سوسې تر موس په سرو او بو کې کنکال کړ ، پاس دالماري نه بې یو تورختین مرتبان راکوز کړ . دهғې له مینځه بې دوه وړې کڅورې راوایستې ، ګلاجان ته بې وښودلې . بس کاغذې کڅورې وي خو کاغذ بې دتشناب دکاغذ

په شان نری و هنه بی په ترموس کې واچولې ، ایشیدلی او به بی پري توبى کړي او د ترموز سر بې وقاره . پنځه ګوتې بې ګلاجان ته وښودې . دی پوه شو چې پنځه دقیقی انتخال و باسې چې چای دم شي .

چې انور سبناري ختم کړ . انور ګلاجان د دې ګړۍ دوختونو دعادرت سره سه پا خبید چې لوښي پې منځي ، خو سوسی وار ړومې کړ ، تول لوښي بې کنکال کړل او بیانې دلوښي مینځلو په ماشين کې ودروول . دیوې ډبلی نه بې ځنه پودر دماشين په یوې کڅورې کې واچول او ور بې وقاره . ماشين بې چالان کړ او د "ګوره چې په امریکا کې خه کارونه روان دي ! " په علامه بې وموسل . پالین دې خواها خوا لره بره کېدہ او د انور سره بې خه ويل . انور ګلاجان دخان سره دخوب کوتې ته بوته او هلته دواړو خبل خبرن کالې په یوې کڅوره کې سره واچول او بھر بې راول . سوسی بیا کارروابې کوله خو پالین کڅوره واخیسته ، ګلاجان ته بې اشاره وکړه او یوې بلې وړې د خرڅخانې په شان کوتې ته ننوتله . هلته بې جامې په یوې ماشين کې واچولې ، دوہ کاچوغې پودر بې دیوه ستل نه په کې واچاوه ، د تودو او سپرو او بوتنې بې سره برابری کړي او ماشين بې چالان کړ . د هغې خنګ ته بل ماشين تشن پروت و . پالین د هغې وربېره کړ . مینځ بې د غلبیل په شان سوری سوری و . په اشاره بې ګلاجان پوه کړ چې دا د کالېو وچولو ماشين دی .

سوسی او انور خوده مرکه شروع کړي وه چې ګلاجان بې په تور بور . خبرنې و ، نو د پالین سره بھر وووت یو وړوکې بتی بې په کوډلي پورې لکبډه چې ګلاجان پوه شو ، یو وخت باغچه وه . دوہ درې ډکې سارانې ګلان ټیمه مراوي ولاړوو . د ګلاجان لاسونو دزمکې او خاورې پسي خاربشت کاوه . ګلانيو ته ورغی ، خه وچ دندور بې په نوکانو غوڅ کړل ، په یو له ګې بې د بوټې بیخونه راوضېړل . پالین ، اشاره ورته وکړه او روانه شو . لې لري یوھ بله وړه دلګونه جوړه شوې کوډله وه بادو باران او د کالونو بې پرداختی کړه کړي . د جندرې په خای بې په وړه کې یو دوسبني کنځک لکیدلی و . پالین وړ پرانیست . او به درشاپی ودر بدنه . ګلاجان دنه شو . د غنو جالي وي او له شانتی کړکې نه بې یو خیل مردان بھر والو تل . یوې خواته بیلونه دیوال ته تکیه وو او لوونه په میخونو خېبدل . ګلاجان یو بیل راواخیست او په لاس کې بې

وازمه، بل يې راواخیست. دایي بيرته كېسۈدۈل، اول بىل يې بەر تە راواخیست او نىغۇ باغچى تە لەر. دېالىن دلىوالو سترگۇ لاندى يې اول لاس تە لارپى ورتوكىپى او بىيا يې تولە باغچە وارولە. پالىن دكۆم خاي نە داوبوربىرى نىل راكسكودە اوكلانۇ تە يې او بە ورتكىپى. پە هەمدى وخت كې سوبسى او انور راوقوتل، سوبسى پوه شىبە دىلاجان نىدارە وكتە او بىا يې پالىن دخانە سەرە موتەتە وختۇلە او روان شول

انور؛ لەكە بىزۇ چى نوي چاپىريال تە راشى دېخلنخى تول سامانونە يوبولە خېلو خايونو وخت كېل، وايى زىمىل او بيرته يې كېسۈدۈل. دېشتاب تولىي يې پەت پە پەت وشمېرىلى، دكۆتىپى كېلىپى يې پرانتى، بيرته يې بندىپى كېلىپى، فرج يې خلاص كې او هەر خوراکى شى يې بوى كەر، كوج يې وڭىل، دوطنىي كوجو تۈفسىن خوند يې نە، داسې لىكىدە، لەكە دكۈنخەلۇ تىل چى پىنەشى. پاس درف پە سەر پە ارت خولوبوتلۇنۇ كې قىسىم مىسالىي وي، خوانور بىكى يې ئەنور يې دبىي وڭىل بۇ دىسوندى، بىل دكۈر كەمن او بىل دىزىكى خوند كاوه. نور يې وڭىل بۇ دىسوندى، بىل دكۈر كەمن او بىل دىزىكى خوند كاوه. دلوبۇمىنخەلۇ ماشىن غلى شوئى. ورېي پرائىست او دەھىي تود بىراس يې پە مەخ ولەكىد. ورېي ھەماڭىسى آرە تى پىرسىن. گلاجان ورتە كەتل او دەدە دەجىرىپى نە يې زىدە كۈل. پە آخر كې يې دومەرە وڭىل چى دىكالىي دەماشىن نە يې جامىپى، وېنىكى او پە هەنە بىل ماشىن كې يې كېسۈدۈل، دېالىن دەھدایت سەرە سە يې تىنى رابىكەلە چى كالىي وچ شى ئىيا يې پەخلى تە مەخ كەرە. دەرەن نە يې بىو سلامت چىرىپىنە، پېرى يې مىنخە، اود وندى كولو پە وخت كې يې پام شو چى يَا چارە چېرە تېرە دە اوپا غۇنبە نۇرمە. انور ورتە دكەم خاي نە دېپازو كخورە وەموندە. او هەنە بوتل يې پىدا كەر چى كۆكىڭ اىل، دېخلەي غوري، ورباندىپى لېكىل شوئى وو. ئىيا يې تۇ پەخلىخى گلاجان تە پىرسىن، كۆتى تە لەر او دەلۋىزىيون دەلۋىزىيون دەلۋىزىيون دەلۋىزىيون تەرخىڭ يوه كەتابچە وە چى پە هەنە باندى دزقۇم دونىي تصویر راتلىل. دەلۋىزىيون تەرخىڭ يوه كەتابچە وە چى پە هەنە باندى دزقۇم دونىي تصویر و، پە لوئى خط ورباندىپى لېكىل شوئى وو: ارىزۇنما. انور پە پاكىستان كې، دەسلام آباد پە لارپى دزقۇم اغزىنى ونى دكۈرۈنۈ تەرشا، پە وچ داڭ يَا ھەدىرىو كې بېتىدىلىي وي. دەپى پانى يې لە اوپەرە و اغزو دكېي وي او دىبىي پانى پە ھېر بىلە

رأشه شوي وه او همداسي تر هندي لوبيدي چي زياتي به ده دهني دبار دلاسه
کور شو . په کندوز کني دا بلاوي نه وي ، هلتنه صرف زوزان و . انور كتاب
پرانیست او په لور غوري ، چي گلاجان بي په پخلنخی کي واورپدای شي ،
دكتابچي اول مخ ولست

دامریکا هر ايالت خالله حکومت ، دمشرانو اوکشرانو جرمه ، اساسی
قانون ، ايالتی سرود ، نبانونه او قرت ولغت لري . داربزونا نوم دسره پوسته
هنديانو له ژبي نه راغلی چي " وروکي چينه نوميري " داربزوناملي ټهونتی زقوم ،
 ملي مارغه بې هنجه چتنکی دی چي دزقوم په ونه لک بوک کېري ، دولتی شعار
بي " دولت دخدای له لوري دی " او ملي پارک بې هنجه خنګل دی چي اوس
بي وني دخدای په قدرت په کانو بدلي شوي دي .

گلاجان چي مخ بې دديکي دتاونه لري نيولى و او په خمثي بې لره په
خندا ووپل ، " او سن بې درگز کره ، انور جانه دخوانو نه خلاص شوي ، په
زقوم واونشي . " قورمه بې راوایسته او کالي بې وغورواوه . انور دكتابچي هنه
پانه کت کره چي دی ورسيدلی و . په قاب کي بنايسته زيات لعاب ووحو دچرگ
درک نه لکپده . ټول ويلې شوي و . گلاجان ووپل ، " داهم دېښوربارامي
چرگان دی ، غونته په اوله دره کې لادرکه شي ... يره ، چي په دبران کرواپي
ونه کوي ، رنگ دی ورک شي . "

خلورم خپرکي

پادري گريکوري چي خپلو ديني لارښونه ورباندي دټول بشريت دزغورلو
دين اينې وه انور دغونه پخه اينې و چي عيسوي کوي به بې . پخوا
دهنفوی تر راتکه دوه درې مياشتې بې گويا خپل کورنۍ کار ورباندي کري و .
قرآن شريف بې په ترجمه کي لوستى و او په خينو مخونو بې په ژړر قلم جملې
او فقري نښه کري وي . په عين حال کي بې تعجب کاوه چي دغسي ساده او له
دنيا نه ناخبره خلک خرنکه دشوروي اتحاد په شان قوت سره پغري وهې .
دافتستان په تاريخ بې هم خه کتابونه کتلې وو ، نو دېرليواله و چي بولخلي
دغه زلميان کچ مېچ کري ، د همدي کبله ددوی سپانسر شوي و



انور بی سمدلاسه په خو کورسونو کې شامل کړ او ګلاجان ته بی په خپله په کلیسا کې انگریزی ورنډوله . د ګلاجان خوندنه نه وه خو انور خپل کورسونه په شوق په مخ بیول او هر کورس به چې خلاص شو داعلى درجی تصدیقnamه بی را ټوھ په کور کې دانور او ګلاجان نر مینځ دومره زیات دزړه خواله نه وو ، انور ځنداني وخت نه درلوډ . دېر کله به دشپې ناوخته راغی او د ګلاجان خو هماغه زور د دهقانی دوخت عادت پاتې و چې پس د مابنام دناري نه خوب . دیکشنې په رخصتیو کې به انور د خپلو ملکرو سره میلې یا پارتیو ته ته ، ګلاجان به دلوست د پاره دیکشنې ، مازیکر چې عیسویانو به خپل د دعامتاسم ختم کړي وو ګلیسانه ورته او بیا به که هر خومره ، پادری ورته دموټر ست کاوه ، ده به د خپل کتابکې سره پلی کورته رائک غوره ګانه . په لارکې به د کلني خلکو ورته کتل ، له لوې بې لاسونه ورته بنورول او ده به هم ددوی کار کاوه ، په دې فرق چې هنوی به دلاس د بنورولو سره موسکا هم کوله او ده فکر کاوه چې ورپوری خاندې به

د پادری هغه وخت وبره پیداشو چې یوه ورخ ګلاجان د سبق لپاره کلیسا ته ورغلی و ، پادری لا خلکوته وعظونه کول ، بنایسته دېر وخت پاتې شو ، په همدي کې د ماسپېښن دلمانځه وخت شو . ګلاجان چې په کور کې بې او دس کړي و ، هماګلتنه په کلیسا کې په یوه کونج کې په لمانځه ودرېد . عبادت کوونکو دستړګو په ترڅ کې ورته کتل او پادری هم ناوارا به شو . بیا بې نو فکر ټکنې چې سری به عیسوی لمونځ کوي خو چل به بې نه ورځي . په هغه مازیکر چې ګلاجان کورته وسید ، د پادری موټر بې ولار ولید . په بېړه ورغی چې میئمه ته عزت ورکړي . روغږ بې وکړ او بیا بې په یوه قاب کې دو همنې ، د چځري او لاس پاکه سره را وړل ، پادری په دېر دقت منه پوسته او څلور ترازي ګړه . د مینځ نه بې زړې په دېر دقت په چاړې وایستل ، بیا بې یوه ترازه واخیسته . ګلاجان ته ګډه شو چې جیزس د بنیادم ناجي دی او کلیسا د جیزس کور دی او باید چې د پاکې عقیدي او په جیزس باندې د مینټوب او مینې سره کلیسا ته ننزوو . د ګلاجان سره دې انگریزی نه خلاص بدہ خو پوهبده چې د کاپرانو ملا په خپل حساب وعظ کوي . چې هغه غلی شو نو ده ورته لنده په لنډو خواب ورکړ " یوور پیغمبر جیزس ، اووه ر پیغمبر ، محمد یوور دین عیسایی ،

اَبْرَدِ دین اسلام . " پادري گریکوري پس له یو خه فکر نه دگلاجان په خبرې
پېښیده ، ويبي موسىل ، پاخيد ، د گلاجان په اوړو بې لاس کېښود ،
آخر به ګوتو ته راشې زويه ! You'll come around, see... .

دسرک نه یوه نږي په سرو خبستو فرش لارد گلاجان دغنوی کودلې ته تېره
شوي وه . ددي یوی خوانه پخوانۍ باغچه وه چې گلاجان یوه هفته ورباندي
کار و کړ ، خلور ورکوتۍ دابروي پتی بې پکي جوړ کړل . په هر یوه کې بې خلور
کونجه واړه کوروکې جوړ کړل او دسرو خبستو دډېږي نه بې چې دهني بلې
وراني کودلې مخي ته دلي وي اولاهم دکوم پخوانۍ ساختمان سمیت ورپوري
نښتي وو ، وړې ګنکوري جوړې کړي او ګویا دکندوز باغچه بې تري جوړه کړه .
دنري لاربلي خوانه شره زمکه بې هم همدي ته ورته سازه کړه او دکندوز په
اصطلاح سوال او خواب پتی بې جوړ کړل . لا بې بوټي په کې نه وو اينسي او
چنداني نه پوهده چې خه شي پکي وکري . انور به چې سهار او سابنام پري
تېږدنه نو خندل به بې ، بس داري زونا زقوم او خوزان دي ، پکي کره بې ،
خوارهان چې یو اوین دې هم لوړي .

یوه ورڅه گلاجان په باځ کې بوخت و ، اوسلې نو دکور چاپېره خای صفا
کړي ، لکياو وروستي ونه بې چې له کالونو کالونو دکاله خنګ ته لوبدلې پوته وه
په تېرووله . تېر بې په هماغې کړي کودلې کې چې اوسلې بې ضامن ورکړي و ،
پیداکړي و . تېر پڅ او خوله بې خواهه اوښتې وه ، نو په شواخون یې لرګي
خوړ تراوشه بې خلور نوري زړې او پريوتې ګرګې هم و هلې وي او وچې
خانکې او ددونه بې یو خاي دلي کړي وو . اوسلې په یوه دد ناست و او په چېلو
تیاكو لاسوې ژبه تېروله . که ګوري یوسېرې په سرک ولار دې او دې
خاري گلاجان د دډنه کوز شو ، اوپه لاس بې دستېږي مشي اشاره ورته وکړه .
سېر دسرک نه دده په لور راغي . چې نزدي شو ، نو گلاجان په اول خل یو
ژوندي تور پوستي امریکایي ولید . لاس بې ورکړ . تور پوستي خان معرفي کړ
"کارل کولی". ده هم خپل نوم ورته ووايhe . بیا نو تور پوستي په وينا سرشو او
هیڅ دریدن بې نه و گلاجان دخانه سره ووبل ، خه ، لکه ماته ژرننده سريې ،
ماته سمه انګريزي نه راخې ، ستا ژبه خو کوم بل شې ده . خوتور پوستي بېغمه
ګډو . چې خان بې بنه ستې کړ ، نو د گلاجان لاس بې کښکاره او روان شو .

گلاجان بیرته په وني پښه وکړه او دخانه سره يې ويبل ، دا لا بله بلا وه ، نوم
 يې خې و ؟ کور کولی ؟ ورسه جو پېږي هم . شين سر ، ګورګوتی وښتان ، لکه
 فره قلی خولی . به شو ، په ياد خو به مې پاتې شي . ساعت لانه و تېر چې بو
 موټر کورته نزدي ودرېد . بيا همامغه تور پوستي و ، داخلې يې یو شی دخانه
 سره راخيستي و . نېغ وني ته ورغی ؟ د خپل ماشين ، یو مزی يې کش کړ .
 ډچالاندې غړ شو ، تور لوګي تري ووتل ، دونې په یوې لوېي خانګي يې .
 کېښود اوږو ته کېښکارله . دستړو په رپ کې ، خانګه غوڅه شوې وه .
 گلاجان اريان شو . ده دکندوز په بنار کې دتر کانانو په دوکان کې داروماشينونه
 ليدلې وو ، چې دچارتراشونه يې درې بيلولي ، خوبې مزی اره يې نه وه
 ليدلې . ورغی چې دې هم وازمېسي ، خو تور پوستي سر وښوراوه او ګویا ده
 ته يې دهغې استعمال نبوده . اره يې په بلې خانګي کېښوده هغه هم غوڅه
 شیوه . بيا يې نو په اشارو او تجربو دهغې چل گلاجان ته وښود ، تر دې چې هغه
 هم یو خانګه غوڅه کړه . بيا په دهغې دېچاولو ، ته وروښو دله . بيا په نو
 گلاجان ته ونیوله او موسکى شو . گلاجان هر خه No. ۵۰ ورته ووبل خو کړه
 کولی تري روان شو .

انورته په دمه کې و ، هر مازېټکر به ياد ملکترو سره ورک و اوږدا به هغوي
 ورسه کورته راټل . په دغوا کې دوه نجوني هم وي چې انور ويبل دده
 همصنفياني دي . گلاجان په دې کاژونو کې نه و ، خو خلې چې سوسی او
 پالین به راغلن او په کوته کې به لوړي برې شوې ، دې به په کومه بانه دکور نه
 وووت ، بس هفته کې یو خل دپادري ګرېټکوري سره انګليسي درس ، نور په
 انتکر کې کار ، کالي پريول ، دودې پخول ، سودا اخیستل ، دګلاجان زباتو ،
 ناسته ولاره دتورو پوستي ، کره کولی سره وه . ده مامغه په موټر کې به مارکېت ته
 ته . پادري هره میاشت دوى ته دفود ستيمپ په نامه یوه کتابچه ورکوله . په
 دې کې دلوټونو په شان کاغذونه هټوو . شين یو دالر ، زېر پنځه دالر او داسې
 نور . بس دکوبون په شان به دې هر خومره چې سودا وه ، پانې تري وشكولې
 او دوکاندار ته به دې ورکړي . دامریکا حکومت دخلکو دپاره اقل حد درآمد
 تاکلی ، که دهنه حدنه کمې پیسي لري نو کمبوت يې حکومت په فود ستيمپ
 او نورو دغشي ورپا مرستو پوره کوي . دفود ستيمپ یو نقص دادی چې په هغې

باندی بوازی سابه ، شودی او غوبه باب اخیستل کیدای شی ، ددبلى خوراک ، سگریت او داسی نور نه پری اخیستل کیری . کوه کولی په دی موقعه گلاجان په تول مارکپت و گرخاوه او قسم قسم غوبه او خوراکه باب به یې وربشودل او چې به دخوگ غوبه نه خوری ، یوه ورخ کره کولی دخپلی بنځی او پوهیم چې تاسو دسور غوبه نه خوری ، یوه ورخ کره کولی دخپلی بنځی او لور سره راغل . گلاجان دخانه سره وبل ، " اوس یې درگز کړه کتفنیه ! " بنخه یې یوه پله دخدای وه ، لورې تکی وه ، بنایسته سترګې یې وې خو پوزه یې پیته وه او ویستان یې گورګوتی او په رنکینو مریبو جراووو . گلاجان ټولوته چای کېښود . په همدې وخت کې انور دخپلو سپین پوستو ملکرو سره راغنی . بس های هوی او خنداوې وې ، گلاجان یو خه وشرمبده ، خکه دغونوو راغلو په تور پوستو میلمنو چرت خراب نه کړ . دیوه سره لوی ټیپ ریکاردر و چې په جګ آواز یې کومه دګډا بدله غروله او دانور په شمول تول ورته نخبدل . کوه کولی نور خه ونه وبل ، دکورنۍ سره ولاړ شو او دلاس په بنوروولو یې د گلاجان سره خدای پامانی وکړه ، دکوره ووتل . دانور ملکرو یو قسم ته ملنډی وربوري کولي ، یوه یې خپله پوزه نیولی وه چې گویا تور پوستي بدبوی کوي .

پنځم خپرکی

د گلاجان انګریزی هم دپالین او سوسی دبرکته یو خه د گوزاري شوې وه . اوس یې هم هره هفته ، یو ساعت دپادری ګریگوري سره درس وايه ، خو خبرې یې ددوی سره روانولی . دیارلس کلنې پالین ، گلاجان پاولی بلله دسوسی سره چې دکور دهر ګوت نه خبره وه او گلاجان به ورته په پښتو وبل " ته دسې غوندي سوس وهی " ، دده دبدې ورخ ملکری وو . سوسی به کله په توکو گلاجان ته وبل ، " زما سره واده وکړه ! " گلاجان به وبل ، " too fat " مانآډېره چاغه یې . دهغې دخورو لو دپاره به یې دوه بالښونه تر کمیس لاندې کړل او هري خوابه یې په کوته کې توں واھه . سوسی به سره شوه او پاولی به دخندا نه په غولي رغښه . سوسی به بیا د گلاجان دساده توب پېښې کولي ، یوه کاچوغه به یې را وچته کړه او بويوله به یې ، ماناته دومره وحشی یې چې فکر کوي کاچوغه دخوراک شی دی . یوه ورخ دیارلس کلنې پالین هم گلاجان .

تہ وویل ، " زما سره واده نه کوی ؟ " گلاجان وویل ، You crazy marry uncle? . مانا ، تہ لیونی بی چې خبل توھ سره واده کوی .

بنه مېړه به زه درته پیداکرم

یوه دمنی ورڅه چې گلاجان بھر وووت ګوري چې تور پوستی کرہ کولی دلر ګو په دلی لکیا دی ، تول بی په یوه اندازه واړه کړي او دکور دا رخ په دیوال تکیه ، باره ترې جورې گلاجان کورته بوته او چای بی مخنی ته کېښود . یوسا مت غلى و ، بیا بی گلاجان ته وویل ، " داسې بنکاري چې ددهقانی شوقي بی ، نوراخه چې یوشی دروبنیم " دواړه بھر ووغل ، کرہ کولی خپل موټر ته لار ، او گلاجان ته بی اشاره وکړه . دموټر دشانه بی په ګډه ، یو سور رنگی ماشین بنکته کړ . ارابې ، دبایسکل په شان دوھ بنکرونه او یوه پره لرونکې وسپنه . کرہ کولی ماشین دکور خنګ پتی ته ورغراوه او ، یو مزی بی کشکود او دماشین غره هار جګ شو . ماشین بی په زمکې روان کړ او گلاجان کتل چې سم صفا لاسي تراکتیور و . دخانه سره بی وویل ، کور دی وران شه پرنکیه چې خه پتنې دی را ایستې دی . ده تراکتیور پخواهم په کندوز کې لیدلی و ، خینو بايانو به لرل او دخلکو زمکې به بی په پیسو اړولې ، خوهنډه بیدر که غشت وو ، کرہ کولی . په نیم ساعت کې د گلاجان دواړه پتی واپول او په دویم خلی بی ، دبزکرانو په اصطلاح بنه حلال کړل . دایې هم پربنود او لار گلاجان ورپې کتل او فکر بی کاوه چې په عجیبه خلکو واوښت .

شپږم خپرکۍ

دانور کړه وړه په توبونو امریکابی کېدل . شپې به چې کله راغی نو رغډ بلی به ور سره و ، لکه سړی چې وظیفه کوي ، کله به بی خوراک کاوه او که به بی کالی اوتو کول ، سربه بی بنوراوه او کله به چې په جدبه کې راغی او بدله به بی بېحده خوبنې شوه ، گلاجان ته به بی ویل ، " ددهقان زویه ، check this one out . له دی طرفه بی ګز کړه .

انور او گلاجان په یوه کوته کې خwooو ، دیوه وطن او یوه کلی خو وو ، مکر اوں بی دنیا ګانې سره بېلبدې . انور شګلنې زمکه وو ، دامریکا د کلچر هر څاځکۍ بی زغمه او دنورو تلوسه بی کوله . د گلاجان پورې دامریکا جامه

داسی ناشولته بسکارپده ، لکه دېشخی پوري بېرە . گلاجان په دېرو زاريو انور
 مجبور كېچي د كاليفورنيا نه يوه افغانی جنتری راوغواپي ، چي هنه راغله نو
 گلاجان وكتل چي دروزي دمياشتى ايله لس ورخى پاتى دى . په انور يې زدا
 و كره خو هنه ورته و خندل او بېرته يې دخپل تىپ رىكاردر دغۇرى سره
 دملنگانو دالاھو په شان سربنورول روان كېل . گلاجان داپاتى لس ورخى روزه
 و ، دورخى به چي دده درې ملگرى ، پاولى ، كره كولى ، اووسى وركره
 راغلل ، نوده به ورته دمسلمانانو ددى دود كىسي كولى او هنې به چي كوم
 دخوراڭ شيان راپري وو ، كراره به يې په فريج كې كېبندول . چي ده به
 لمونخ كاوه ، هغۇي جە غلىي ورته ناست وو ، په ملنبوونه ، په تعصب نه ، بلکه په
 يو قسم اسرار آمېز درناوي به غلىي ناست وو او خدازده چي په زرونو كېي يې
 خە گۈرخېدل . يوه ورخ كره كولى په ڈېر تكليف او قسم قسم الفاظو او دلاس په
 اشارو گلاجان ته ووپل چي ته چي لمونخ كوي نو په ماباندي دلرى خابە ،
 ديوپي ساده دنيا نه دكوم گۈتكى معنوی نماسان سره لرى راخى . گلاجان چي
 دا خبره انور ته تېرە كرە نو هنه و خندل ، " ته به داسى ورته بسکارى ، لکه دده
 خپل دافريقايىي پلرونو نمونه چي بس هرى ونى غنى ته لك بوك كېدل ."
 دانور لە خبرو دين ته ديو قسم سېكاوي بوى راتە ، گلاجان په بېرە كلمە .
 (كليمە) تېرە كرە

اووم خېركى

يو خلى دكره كولى ميلمه و ، دغوايە دغوبىي اوپدى ، پلنې توتى يې ورته
 دكۈر مخى ته په بىندە دسکرو دنغرى په سر ورتى كېرى ، دستېك په نامە يې
 يادوي او دامرىكاياني دېقولونه معتبر خوراڭ دى . روغى لوبي پتاتى يې دپوتىكى
 سره دسکرو داۋر په خورىن كې پىخى كېرى ، دسلاتى يولوی بانڭ چي دوى
 يې سالاد بولىي دروميانو ، نوش پازو ، كاهو پانو ، اوپو قسم لعاب سره چي
 چىسىنىڭ ورته وايى او سلاتى سره يې گەدوپي ، په مىز كېبندول شو . كره كولى
 په عمل كې كوندو ، زامنۇلۇنۇ يې ھم ودونە كېرى وو او بىل وو . بى دى
 يوازى و بىخە يې دلورسە اوسبىدە او كله كله بى يې ھىذر پېرى وشۇ . گلاجان
 ھىپى ھم دكباب دبوي سره ورى كېدە ، خو دادب نه يې خان تېتىگ كېچى

پاين راوسيپري . هغوي په پنجي او چوري دودي خوره خوده غوشه په غابو شکوله او دسالادنه بي هماغلته په بنانگ کي نوالي جورولي . خو هغوي ، لکه چي دعمرنو ورسه روپدي وي ، هدو ورته کتل هم نه .

گلاجان اوس بوازي و انور دخلي گرل فريندې (ملکري) سره کاليفورنيا ته کده شوي و ، ويل بي چي هلتہ کار او سوشال ، يا دحکومت مرسته پريمانه

. ٥٥

د گلاجان داول نه دسوشال او دخوراکو دکوبون سره ورانه وه ، خو رغبدن بي تري نه و . دخان سره بي ويل ، که چيل پلار ته نيزی نه کوم دنا کامه ورخي به بي کوم ، دېکمال سري برحه خواره ده . خو بيا به خجالته شو او ويل به بي هيچ پلار چيل زوي دamerika ژوند ته نه دي روزلى ، که په وطن کي واي ، لوی دهقان به رانه جور و ، مسته قوله به راته ولاړه وه ، دعيش ژوند به او دپلار به هم اوږي راسره سپکي وي ، پلار مي خه ګرم دي ، دا وو پشنو همداسي لوی شوي يو . خوبيا دوطن حالات ورپه زړه شول ، خوهله به مي نو خه کري وو ، يا به عسکري ته تلم اويا به دمجاهدينو بېړه توپک په غاره لټيره .

کړنځیدم .

يو سهار کره کولي گلاجان پسي راغي او په موږ کي بي چيل کورته بوته په پخنهخي کي دماتي شربت ، او یو قسم امريکائي پرانۍ چي په سريبي يو بيهده خود شربت وراچوي او په هر پت کي بي کوج وروبلې کوي ، په ميز اينې و گلاجان په چلي بي انتها اشتها تول ګروت ګرل او کره کولي نوري پراتي پري واچولي .

وروسته نو دچای دلويو پيالو سره بهر په برنده کښناستل . يو خه سره خاموشه وو ، گلاجان پوهبده چي کره کولي خه ويل غښتل . کره کولي خو خلې غاره تازه کره خو ، لکه چي نه پوهېري چي له کوم خايمه بي پيل کري ، بېرته به غلې شو . په آخر کي بي سروښوراوه او وي ويل ، "زه ډيرې خبرې لرم او زړه مي ډېر کېږي چي تولې درته وکرم ، خوداسي بشکاري چي بو خوکاله خو به درسره وم ، په مدار مدار به بي درته کوم . خو اوس به ، که نه خې کېږي ، ستانه يوه پونسته وکرم . گلاجان هماگسي غلې و او ورته کتل بي کره کولي ووبل ، "ستا خوقسمت ، لکه چي همددله په امريکا کي دي . ملکري

دي ، انور، هم درنه لار ، نو خه وايچي يو خه په خان تکيه شو ؟ " گلاجان پوه شوچي دتكىه شو مانا تكىه شي ده خو هيچ يې ونه ويل . كره كولى ووبل ، " زما او سوسى او پالين په نزد ته بنه زلمى يې ، هوبنيار يې ، انكرىزى دى هم دغه دى يې چوخسە ياده كره . دسوشال او فود سىتىمپ نه دى هم بد راخى . نو خه وايچي كوم كار ، بار شروع كرو ؟ " گلاجان په خندا ووبل ، " زه پوهيم چي تاسورانه خوربىئى ، خوچي فكر كوم غير له دھقانى . بل كمال زه نه لرم او دھقانى دلتە بل شانى ده . زه وايم چي وطن ته دېبرتە تلو تابىنه ونىسم ، كە خنگە ؟ كره كولى ووبل ، " ساتاخوبىنە ، امريكا يوازىد ملک دى ، خوک دچامخە نشي راڭرخولى ، خوکه زما نه پوبنتە كوي ؟ " گلاجان ووبل " يوخلې خومى پوبنتە وکره ، اوئىن راباندى قسم خوري ؟ " كره كولى هم وختىل او وېپى ويل ، " دېلىن او سوسى نه هم پوبنتە وکرە ، بىا به نوزە دخپىل زرە حال درتە ووايم . "

اتەم خېركى

پە دى مابشام داپىستۇ سروكى پە ارىزونا پورى بنه لىكىدە ، چي " نرى باران دى پاس پە لور يې وروينە . " گلاجان او ملکرى يې دسوسى كره مىلمانە وو . بىس هات پاڭ (كوتلى غوبىنە چي پە كولمە كې پوبىلىپى وي) و ، چي د ڈوپى پە مېنځ كى تاۋىدە او ھەمداسى كې كې د كوكاكولا دغۇرپۇنو سرە خورل كېدە . وروستە نو تۈل د گلاجان خېروتە انتظار وو . گلاجان ووبل ، " ماتاسو تە پخواهم وىلىپى وو ، چي زە كۈم كەمال نە لرم . بىس سادە دھقان يەم . كره كولى تىئىگ دى چي لە دى سوشال نە خان خلاص كرم او تاسو تە معلومە دە زما هىم دەھماڭە اول نە تۈپ بى راتلىل . زما سرە يوھ پۈزۈھ كى شتە ، خو خدازىدە چي كار بە ورکۈرى . كە نە ، كە اجازت وي درتە وې يې وايم . " پالىن پە تۈكۈ ووبل ، " تە چي پە ماڭ گۈدە انگریزى ھەرڅە ستىپى غېپى ، نىن مابشام دى وار دى . گلاجان سوسى نه ووبل ، " دا بىرنىڭە پىغلوتى دركۈرى كرە . " بىا يې نو شروع وکرە ، " دا خوکالە چي زە د امريكا نېبىي وىنم نو جوپە يې پە درست جەھان كې نشته . بىي منى ، بىي هندوانى ، بنه شوتالان ، خوبىو مېبىي چي مزە يې باران ورپى دە ، هەغە خىتىكى دى . " پالىن خېرە ورغۇخە كرە ، " ولىپى ؟ مۇرپىي قىسىم

نه ، دوه قسمه ختکی لرو ، يو يې هبانی دیو دی چې ته به يې په مانانه .
 پوهیپی ، مانا دشاتو پرخه . بل کانتی لوپ . "گلاجان وختنل ، " دواړه بې
 خوندنه دي ، لکه بوس . دالويښهرازه وطن چې خدای تاسو ته درکړي "ه
 پالین غج اخيستلو ته قابو وه او وې ويبل : "مه وايې چې خدای تاسو ته
 درکړي ، وايې مور ته راکړي . "گلاجان موسک شو ، "پالین ، بس بې جوابه دې
 کرم . ماویل ، امریکا دوه سوه قسمه منې او انکور لري خو بس دوه قسمه
 ختکی دي چې خنې وخت خلک دنچارې ورځي بوره ورباندي دوروی ، ايله
 دخوراک شي . زمود په وطن کې ، مقصد مې اوغانستان ذى ، هلته شپړ اووه قسمه
 داسې ختکي دي چې دخوند نه به يې خه درته وايم ؟ کره کولي پوبتنه
 وکړه ، "خواره دې ؟ "گلاجان وویل "خوروالی خو يې يکۍ يو صفت دې .
 دهفي خوتاوویل چې . چاره په شکري هم کېږي . "گلاجان ډبروخت فکر وکړ
 چې انګریزې يې ورجوره کړي ، بیا بې سوسی ته وویل ، "ختکی خوڅه دشرښتو
 غړ که نه ده چې یوازې يې خوروالی ته وګورو . هغه بشخي يې چې په خان
 وهی چې بنه بوي ورکړي ، هغې ته په انګریزې خه وايسې ؟ سوسی وویل ،
 "پرفیوم ، "گلاجان وویل دهفي بوي ته خه وايسې ؟ سوسی وویل ،
 "فریکرینس fragrance "گلاجان کره کولي ته وویل ، "زمود ختکی همدا
 فریکرینس لري چې مور يې عطر ، ورمه بولو . لکه دګلاب بوي خو دهړګلاب
 نه ، مور يو قسم ګلاب ته چې سور نه دی ، دپالین دغومبوری په شان دی ، خو
 دهفي په شان مردار بوي نه لري ، اصیل ګلاب وايو ، يو قسم ، خنګه يې
 ووايم ؟ نري خوره ورمه ده ، لکه دماشوم دخنولی نه چې دمورې بې روډلي .
 وي ، راخې ، زه يې سم نشم ويلى . "پالین چې د ګلاجان دخربو په وخت کې
 په منډه تشناب ته لاره وه او مخ يې پاک پریولی و ، په غوشه ناک غړ وویل ،
 "وحشی وحشی لکیا يې ، خپل تور مخ نه وينې په نورو لکېږي "سوسی پالین ته
 سترکې برګکې کې خو هیڅخ يې ونه ويبل . کره کولي وویل ، "بنه دايې بل
 صفت شو ، نور خه لري ؟ "ګلاجان وویل ، "اوبلن نه دی ، "پالین غج ته تیاره
 وه . "نو البه چې شنه يې راشکوئ ، پخه میوه خامخا اوبلنه وي . "ګلاجان په
 يې حوصله کې وویل ، "مور يې اوبلنه بولو خو ترجمه يې نه راخې . خودا
 زمود ختکی وچ کلک دی ، لکه دقندو کندبوری ، چې بیا په خوله کې ويلى

کیپری . بله دا چې بیحدہ خواره نه دی چې ستونی وسخوی . پاتې شوه دپالین دخاموالی او پخوالی خبره . زمور خټکی داسې پاخه وي چې دېر کله هماغلته په پالیز کې دخپله انده درجرپری نه بیلې پرتې وي : دا خبره هم په خلکو کې مشهوره ده چې که آس دپالیز له خنکه تېرشی نوي په دربهار خټکی ترک چوي . دابه هسې خبره وي خو زمور خټکی چې دچاره خوکه دچا خبره لایپری تېره شوې نه وي ، پخپله خیری شي . مور هم یو قسم آبی خټکی لرو ، مورې خاده بولو ، مانا وحشی ، چې دپالین به خوبش شي ، تول دشربت نه دک ، خوچې دوه ترازې و خورې نونس دې پړی دک شي او دزې خوکه دې وسخې . بیا یې نو پالن ته په موسکا وکتل چې هغې به خه غایب ماتوونکی خواب جورکړی وي خو هغه ، لکه چې دنائیر لاندې راغلې وي ، دچایو دپالی سره ولاره وه ، په دلچسبې یې غور نیولی و ګلاجان وویل ، "نوداسي دی زمور خټکی او ما فکر وکړ چې دلته به بنه بازار پیدا کړي .

کره کولی په خپل پاینې خواری کولې . لایتر یې ورته نیولی و خوده ګیس ختم و . غاړه یې تازه کړه ، "دا خو ، که همداسي وي ، لکه ته نې چې وايې ، بنه پروژه ده او د کامیابدو چانس یې زیات دی خو دوه پونستې دی یوه دا چې ستاسو ددې صفتی خټکی تخم به له گومه شي ، بله دا چې ستایې کول زده دي ؟ او د دویمه پونسته خکه کوم چې زه په خپله هم ده قان یم ، د جواړو او پنې او خینو نورو شیانو ، خو په عمر مې خټکی نه دي کړلی . ګلاجان وویل ، "تخمونه یو خه ماسره هم شته او نور مې دیوه اشنا نه چې د مجاهدينو په دې پېړه کې امریکاته راتلونکی دې غوبستې دی . پاتې شوه د کړلو خبره زه دامن چې ده ګی استاد نه یم ، هیڅ کله په وطن کې زما خټکی په مسابقو کې ګټه نه ده کړي . خو په دویمه ، دریمه درجه کې راغلې یم .

کره کولی وویل ، "د اسواں حل بوله . یوه بله مهمه پونسته دخاولې ده . همدا خټکی چې ته یې صفتونه کوي ، که په داسې کوم بل خای کې وکړي چې دخاولې ترکیب یې فرق کوي ، مثلاً دالکلې په خای یې تیزابې خاصیت دېر وي ، یا یې فیصدی فرق وکړي یا زمکه دېره وچه یادېره نمجنه وي ، نو بیا یا دسره کېږي نه او د مردې غونی په شان ترڅه وي یا یې خوند بدل شي ."

ګلابجان ووبل " په دومره کړت وپرت یې نه پوهیږم ، مقصد زمکه وچه ، یو
خه شکلنې وي بیا نو دغوبی سره کافې ۵۵ "

کره کولی ووبل ، " دلته اکثر کیمیاوی سره استعمالېږي خو دغوبی سره هم
شته یوه لاره داده چې دقسم قسم ترکیبونو خاوره بیله بیله ډېرى کړو او بیا په
هر یوې کې تخبره وکړو چې کومه ورسره لکې . خو کاشکې په هسدي خلاص
شوي وايد . آټ او هوا خو زموره له لاس کې نه ده ، هلتله په افغانستان کې
ستانو آټ وہوا خنکه وه ؟ " ګلابجان ووبل . " بره ، دکندوز آټ وہوا خو داسي
بویه چې دهمدی خای په شان وه ، لمده بل ، ساډه پې همداسي دي . " کره -
کولی بیا دپاپ په لکولو لکیا شو ، او عجیبه داچې داخلی یې اور واخیست . بو
ڙور کش یې ورکر ، اوپه لاس یې دلوګو راپورته شوې غورا سکې سره خوري
کړې او په ارام غږ یې ووبل ، " بس تجربه یې په مور او کامیابی په خدای . "

نهم څېرکۍ

دمني دآخر یوه ورڅ ګلابجان او کره کولی په اور ګاډي کې دنیویارک په
نیت روان شول . ګلابجان بې هغې هم بايدنیویارک ته تللى واي ، خو وبربده
چې لاربه ورکه کړي . داخبره یې کره کولی ته وکړه او هغه بې له دې چې
ګلابجان ورنه وغواړي ، ووبل ، " زما هم نیویارک ته زړه کېدہ ، چې یو خلی
دا آزادی مجسمه په ستر ګو ووینم . "

دنیویارک په روز ویلت نومې هوتل کې دمجاهدينو ګنه ګونه وه . ټول
مشران راغلي وو ، بلکه کشران یې ، چې یا به یې فرور و يا وراره او یا تحولیدار ،
دا هم ورسره وو . هوتل ، لکه چې دکوم پاکستانی دی ، خکه هره خوا
غورخني ، تور مخي ډېر لرو برکبدل او په انګلیسي کې یې د (d) او (t) نه
کوکاري ایستلي . دملکرو ملتونو دعمومي اجلاس ورځي وي .
دکنفرانس لویه کوتې کې دمجاهدينو دله ، لکه خیرات ته چې سره کښینې
سبا ناري ته پنده وه . لوېږ ډېرې یې خلالولي او ، یو بل سره له پس پس نه
وروسته به یې یو دبل ورانه ته تس ورکر ، بیاې خوله په خندا چت ته ونیوله ،
ونولپد .

د هوتل خادمان راغلن او دوى ته يې ووبل چې سبناري په رستوران کې
تیار دی خو دوى درجمان په خوله ورته ووبل چې همدلته يې راورد . دهیشت
کشرانو خپل خادرone يوه په بل پسي وغوروول ، دسترخوان يې تري
جورکړ خادمانو سرونه په تعجب وښوروول او بیا په مايوسى لارل چې درستوران
نه ډودۍ راورې او دوى يې په زمکه وخوري .

شبيه پس د مجاهدينو پشهار او چړپار ګنډو . يوه يې دبل نه پونښه وکړه .
”مولوي صاحب داخوبه دخوک شودې نه وي؟“ مولوي صاحب يوه خوانکي ته
چې کوز په ادب ناست و ووبل ، ”انجنيره ، دبوتل دا لیک ولوله چې دڅه شې
شودې دي؟“ دهه مشر سره په امریکا کې او سیدونکی یو ترجمان نهم و ، بآ به
يې خپلواں یا د تنظیم غړي وو ، چې د تعلييم دپاره يې د جهاد په کالونو کې
امریکانه استولی وو . دغه خوانان هر کال امریکا دخواخوږي په نامه دېيلو
تنظیمونو نه امریکا ته رابلل . يکي یوې تنظیم خپل غړي امریکانه نه و پربیشول
او هغه د خالص و . هغه به وبل چې دوى هلتنه په امریکا کې کاپران کېږي .
دغه ترجمانانو زباترو دلته امریکایي چاري کولي او ګویا که حل نه وي نونیمه
حل شوي وو خود هیشت درائې د خبر سره به يې په بیړه بېړی پربیسودې او
يونیم خادر ، وطنې جامي او تسيې به يې د بوځۍ نه راوایستلي . کړي ورڅ به
د خپل مشر پسي روان وو او شې په د هوتل په کومه خونه کې د خادر لاندې
وېده شول . یو خو عمومي ليدل ، کتل او مجلسونه وو چې هلتله له افغانی او
امریکایي لوري یو رسمي ترجمان ترجمي کولي . مشرانو په خپله هم په پیښور
کې يوه خه په انگریزی ژبه ګوتی و هلې وي او کله کله يې د خپل ترجمان نه
خبره اخیسته او خپله به ورګد شول ، پښتو ادانه به يې د اسې په انگریزی واروله
چې امریکایي لوري به يې د خان پوري اريان کړ . د پیښور ”کوم چه دی“ به

يې دېر پکې وايه our jihad which is,it is not pight por Afghanistan , it is for islam. If it was for afghanistan man can tell monster after it, but the thing is is afghan made of mud, he die, but islam no die
کوم چه دی ، د افغانستان دپاره جکړه نه ده ، د اسلام دپاره ده ، که یوازي
د افغانستان دپاره واي ، نوسېږي به ويلۍ وو چې ، یره ، بلا ورپسي . خبره کومه
چې ده داده چې افغان خودخاورې نه جور بنیادم دی ، فانی دی ، مګر اسلام

باقی دی . نو بیا وروسته نورو په مشر شاباسی وایه : یره مولوی صاحب ، عجب غابن ماتوونکی خواب دی ورکړ ! ددوی خپلوا ترجمانانو به رنې رنې ورته کتلي او خوله به یې نشوه چوله کولای .

مګر هر مشر خصوصی لیدل کتل ، خانله خارجی گماشته ګان لرل ، خارجی خبریال چې ددوی جبهې ته دفلم اخیستلو لپاره تللی و ، دسی ای ای مامور چې په پیښور کې ده ته موظف او هیڅه په همدي وخت کې په روزوبیلت هوټل ورپیښ شوی و ، دکانکرس وکیل چې ده خپلې جبهې ته بیولی و . هر مشر دغه خواخوږي ، دتماس دغه چینلوونه له بل مشر نه پت سائل او چې به سې راغی نو ده هوټل خپلې کوتې ته به یې بوته . ترجمان به یې هم خپل اتباری سې و .

دانو دمجاهدینو هماغه پېړه وه چې بیاپې په واشنګتن کې رېگن ته داسلام په دین دمشرف کېدو بلنه ورکړې وه او هغه ویلۍ وو چې " داخو دي په زړه پوري خبره وکړه !" وروسته چې بیا خلکو دهیئت مشر ملامتاوه چې مولوی صاحب ، ته دافغان ولس دتبیلخ دپاره رالیوې او که دافغانانو دداعیې په خاطر ؟ مولوی صاحب ، لکه همیش ، غابن ماتوونکی خواب ورکړی و ، " هلکه ، خان پوه کړه . زه دافغان ولس رالیوې نه یم ، داسلام داعیې رالیوې " .

په دویمه درجه مشرانو کې دکندوز دناز کمیر په نامه دیوه مشهور باي وراره قوماندان خیرک میر ، هم و چې دګلاجان سره یې ان د پیښور نه خط کتابت درلود . ګلاجان ورنه دختکو دبیل قسمونو تخمونه غوبتی وو او هغه لوز کړې و چې دا پيرته چې امریکا ته راشی نو اک ناک یې دخانه سره راوړي . ګلاجان دکړه کولی سره ده همدي دپاره دروزوبیلت هوټل ته راګلی و . ذواړه دخونې په کوز سر کې خانله ناست وو . خیرک میر به کله کله وزنه وموسل خونورو ته یې ددوی دمعرفی کولو تکل نه کاوه . د ګلاجان زړه میښ میښ کېډه چې دمشرانو سره د زړه خواله وکړې خو په دې ورخو کې په هوټل کې دومره دقسم قسم افغانانو ګونه ګونه روانه و چې چا ګلاجان ته کتل قدرې هم نه . دی یو کشور سې و او چنداني به نه وخته شوی خودلته دکړه کولی په مخ کې

شرمپده چې وطنوالو هیڅ رای نه پړی واهه . نو دختکی د تخمونو د اخیستلو سره سمدلاسه ، بې خدای پامانی د خبل ملګری سره روان شو . نیوبیارک درې بغږی دی ، آسمان خراشونه ، بازارونه او منهی بې د یهودانو دی . ننکې کوڅې ، قاچاق خانې ، دغلو او غدوی او قتلونو خالی د تورانو . قمار خانې او د کچنیو سالونونه بې د سسلی د ګمبینو او جان ګاتې د دلو بدماشانو او مافیا . د کرہ کولی سره ، د ګلاجان سات خو ورځی یوځه تبر شو ، البته د ویرې سره . د نیوبیارک د نکو مانیو بې سرګړخواه او د تورانو تورو خونو او نااشنا غرګیو بې په زړه کې ترنه پیدا کوله . د تورانو یوې لوېډی د لې د آزادی مجسمې سیل ته بوټل . دادیوې چتې پغلي مجسمه وه ، د سرچار چاپېره بې د رنا د شغلو شپول واوې یوه لاس کې بې یو مشال نیولی و . ترې لاندې په یوه دره خه لیکل شوي وو او کره کولی بې داسې ترجمه و کړه : دنې ننلو ، وډو ، رټلو ، بې کورو ، راشئ ، زما غې درته خلاصه ده او مادرته د آزادی مشال بل ساقلی دی . د شبې له خوا بې دزمکي لاندې په نيمه تیاره خونو کې د تورانو جاز موسیقى او نځاکانې ورباندې ولیدې . د ګلاجان دی خبری ته ډير پام و چې توران چې عشقی بدلي بولی هم خانونه داسې ورسره خوخوي ، لکه کوم مرموز بوت ته چې عبادت کوي .

چې بېرته د چپلو تخمونو د دېبلی سره اريزونا ته ، څېل کلې ته ورسپدل نو ايله د ګلاجان سیاله وشوه .

لسم څېرکۍ

ګلاجان ايله دومره پوهبده چې په امریکا کې لوېډی لاري هره یوه یو نمبر لري ، که لمبر نجفت و ، نو لار ۵ تختیخ نه لويدیخ ته او که طاق ونو د شمال نه جنوب ته غخیدلی ده .

اتم لمبر لویه لار ، نیغه په نیغه داریزونا نه د کالیفورنيا بنکلی بنار ، سانتیا ګو ته چې دخینو مهاجرو افغانانو خاله ده ورځی . د لارې دواړو غارو ته کال د ولس میاشتې ونې ، غنې او شنیلې دی ، داریزونا پلټوهه دزقوم او نوري اغزنې ونې او د کالیفورنيا خوا ته دنسټرو او نورو تل زرغونو ونو ګن خنکلونه . سوسی او ګلاجان په همدي لار کالیفورنيا ته د کوم افغان واده ته ور روان وو . په اصل

کې دی انور په تلفون کې ور بللى و ، چې هم به د کالیفورنيا سیل و کړي او هم به واده و خوري او ګلاجان چې لایې موتر چلول زده نه وو ، سوسی دخانه سره قنجوغه کړه ، بلکه خان ېې ده غې پوزې قنجوغه کړ .

د افغانانو واده نه و ، بله تماشه وه . ګلاجان نه پوهہ بد چې افغانانو په کابل کې هم ودونه همداسې کول ، په دې فرق چې کمیسونه لوټر اوس نه اوږده ، ګربیوانونه یو خه نازارتي . اوس تربوندي نیایسته زیات جګ ، دورانه تر غربی پورې بربنډه . د ګربیوان کوز ترهنې پورې چاک چې د تبر ناوه ېې د نامه دغوثوی پورې بسکاریده . انور د خپلی امریکابې ګول فربندې سره یو قسم موزیک ته تاو راتاوه کېدہ چې په غوبو ډېره ناتراشه لګدہ . د سندرغارو غړ په دې جګ ، جړ ساز کې ورک و ، ايله دومره بسکاریده چې خوله ېې بسوری او پو قسم دهبوره ېې لاس کې نیولي چې یو مزی ېې چېرته برق کې تیئګ ده او پخله هم کله په وړاندې او کله وروسته غږ کېدہ او سترکې ېې کله داسې پتولی ، لکه رښتیا چې کومه سوی سندره بولی . خوچې بنه به غور شو نو هسي اېرانۍ پارسي به ېې اور پدھ ، لکه بوي سرش بر بره ، طوطى سبزش خره ، آهينه ګوش بره ، دوست دارم خر خره او همدغسي نوري قافي چې په کندوز کې به تاجکو ماشومانو بللي او لاس په لاس به د نونې نه چاپره تاوبدل .

د سوسی هم ګډا ته زړه کېدہ خو ګلاجان ته ېې کتل چې لکه بوت بیوی خواهه ولار دی . کوم چاسوسی ته دنڅابلنه ور کړه ، هغې ګلاجان ته وکتل چې په خپل خای مېخکوب په مرموزه موسکا خپل ډکو کاکولا ګیلاس ته خير دی . سوسی هم دنورو په شان په دې غربنده نخا ور کېدہ شووه . پس له ډېره وخته چا د ډودې د تیار بدو غړو کړ . عجیبه ډه چې افغانانو امریکابې توب زیاتره د نهایش لپاره کاوه ، خو چې ډډوډې خبره راغله نو امریکابې نوبت او بل ته لار ور کول هېر وو ، تهولو د پسونو درې په شان ډډوډې په ډالون بريد بسخ کړ . دا امریکابې عادت هم هېر و چې یو خلې قاب د ک شې نو بیا خو باید میلمه د میز شاوخوا نورو ته پریوډی . د زیاترو خلکو په لاس کې یونه ، دوه او کله لادرې بشقاښونه وو او هر چا خپل زوی لورته غرونه کول . زړې بوده ، چې لایې هم څېټوی په سر کاوه ، هم له نورو کمې نه وي . دې بې حاجي په نامه بوي بوده که بټول نه ونو نیم غوری په نکوبښدا دخانه سره روان کړي و .

گلاجان چي لاهم په بله کوته کې د خپل گیلاس سره ولار پاتې و، وموسل . په
 همدي کې د گلاجان یوې نجلی ته پام شو چي د کوته په بل سر کې بوازې
 ولاره وه . دهني جامي سم دم کوچانۍ وي ، خودهري ورخې نه ، بلکه
 دودونو او اخترونو کوچانۍ . یوتیک يې هم په تنهه ، بلکه دېکي په سر خلپده
 ددره رنکونو درايي جاموي دپانوس رناکوله . له سترګو یې دوحشی آس شغلي
 ختنې . یوه شبې خو گلاجان ترور شو ، د کندوز د دودونو چتې يې سترګو ته
 ودرېدې چې هېڅه ، لکه زړکې لر او برکېدې او خپله بکلاډې يې په
 خلکو زباتله . گلاجان سترګې موښلي ، چې هسي پريښاني به وري و ، خونه .
 نجلی وه او دیوال ته يې تکيه وهلي وه ، لکه خوب چې ويني ، گوري چې
 هغه هم ده ته خېره ده . په همدي خوب کې يې ولidel چې په ورو ورو قدم
 وچتوى او دده خواته راخې . گلاجان لاحول ووبله او سري يې دي خواها خوا
 وښوراوه چې په سدشي ، خو نجلی لاهم دده لوري ته قدمونه وچتول . هغه
 وخت يې تکان و خور چې نجلی مخامنځ ودرېده او پښته يې وکړه "وطنداره"
 خنکه دې وموسل ؟" گلاجان ووبل ، "هسي ، خه مقصد مې نه و ". نجلی
 ووبل ، "نه ، په زړه کې دې خه و ګرځبدل چې موسک شوي ؟" گلاجان چې لا
 يې هم خپل گیلاس ته کتل ووبل ، "هسي ، د خپل وطن دبزکشي صحنه راته
 سترګونه ودرېده . ورنه گوره مه ، خو هغه زړهښه ويني ، چې په کونج کې
 ناسته ده ، هغې ، لکه چې بزدحلال دايرې ته ورساوه . نجلی یوه مسته خندا
 وکړه او د دودۍ سالون ته روانه شو . گلاجان چې په زړه کې يې دېره دخندا
 سره جوره وه ، کله کله بودي ته . کتل چې شوله سرپوي او لاندنسۍ ژامه يې
 ده رکب سره په پاسني پوري نبلې . یوه شو چې غانس يې نشه ، کوشو په ده ،
 هم يې زړه بري خورېدې او هم يې خپله خندا نه شوه درولي . د کندوز دزمې
 یوه شبې وربه یادشوه چې خویندو يې دملواري دمور په خوله کې د گوري
 کندوری اينې و . هغه هم دقرنونو وه . په دې شبې يې ماشومانوته د قامععلم با .
 چاکيسه کړي وه او بيا په نيمائي کې ، پخپله خوب وري وه . خوله يې ولزه
 نيولي وه ، دوي چې گوره ورو اچوله ، نوبيا يې هرڅه اغتظار وايست چې کومه
 پېښه به وشي ، خوهنه هماغسي ، خوله له ويلې شوي گوري د که ويده وه .
 گلاجان په همدي فکر کې و چې کتل يې همامنه نجلی ددوو د کو قابوونو سره

بېرته راغله او په خندا بې وویل ، "ماهم وزه دحاللى دايىرى ته راۋىلە خو چندانى شى پكى نه وپاتى . "گلاجان چى ورتە وكتل نود زره په كوم خاي كى بې دىكۈز كوزار وشۇ . بېرته بې سترگىپه خپل گىلاس بىخى كرى . نجلى لاهم خندل خو ورو ورو بې خندا په موسكا بدلە شوه اوپە شرمىندىكۈكى غۇرى بې وویل ، "هنن ، درواخلە ، "گلاجان لاس وروغخاوه او بى لە دى چى ورتە وگوري ، بشقاب بې ترى واخىست . نجلى په چوكى كىنىاستە او دە تە بى هە سەت و كىر . دواوه پە آرامە او بى خبرو پە خورلۇكىاشول . وروستە نجلى ددە نە قاب واخىست ، وركە شوھ . "گلاجان دخانە سرە وویل ، "بىخ دى ووزە ، پە دى بىنایىت . ا"

سوسى را پىدا شوھ او گلاجان تە بې وویل ، "يوه بجە دە ، بېرته روان نە شۇ؟" گلاجان وویل ، "اصلى ما ملى لاپاتى دى . بىغمە خېلە گەداكوه . "خە كش و كىپ شروع شو . خو كسو يو مېز ، دوه چوكى . پە يوه جىكى چوتىرى كى كېنىسىدى . لە بلى خونى بې ناوى راۋىستە ، گۈچاپىر بى ماشومان لرا او بر كېدىل ، پە سرىي قرآن ورباندى نىبۇلى و او كومە بدلە بې ويلە چى "استە برو ، مای مان استە برو . شاي خوبان استە برو ، دختر خان استە برو . "سوسى پۇنستە و كىر ، "دا خە لوبە دە ؟" گلاجان وویل ، "زە نە پە پوهىرم ، دەندوانۇ يَا ايرانيانو كوم دود بە وي "عجىبە داوه چى دناوى لەمن دطاووس دلكى . پە شان ورپى خىكىدە ، چاتىركى نىبۇلى وە . "گلاجان تە خندا ورغلە . خو تر شايى كۈچانى نجلى ورو وویل "اوس نۇ وزە دلكى سرە دحالل دايىرى تە راۋىرى . "نجلى مخكى شوھ او دى گلاجان ملکىرى سوسى تە بې وویل : "خاوند دى دى ؟" هەنچە پە خندا وویل ، "كاشكى؟" بىبايى نۇ خان معرفى كىر ، "زما نوم سوسى دى ، سوسان تايلىر . "نجلى وویل ، "زە روھىلى يەم ، ستا ملکىرى خوک دى ؟" سوسى لكە چى خە شراب بې چىنلى وي و خندل ، "تاسو سرە نە پېئىنى ؟ روھىلى خە بىھ نوم دى ، روھىلى دا گلاجان دى ، پە دويم نامە بې زە هەم نە پوهىرم . "گلابە بې اول نوم وي ، جان بې وروستى ، بىس مۇدۇنى بې گلاجان بولو . "بىبايى گلاجان تە مخ كىر ، "داستاسو وطندارە ، روھىلى دە . دى هەم دويم نوم نە دى راڭرى ، لكە چى پە تاسو افغانانو باندى دنامە تىكىسە راڭلى "ناخاپە روھىلى ، لكە پخوايى چى اكتى كاوه بدلە شوه . دسوسى سرە بې پە

لاس روغبر وکر خو گلابجان ته یې مازې سروخوخاوه . درې واپه دناوی په سيل
لکیاشول ، چاکومه آئینه ناوې او هلک ته ونیوله او بل چا دمالبدی کاسه لاس
کې نیولې وہ او هلک په کاچوغه دهه ګو نه کوم شی چې روھیلی ووبل ، لیتی بھ
وي ، دناوی په خوله کې ورکول . روھیلی گلابجان نه پونښنه وکړه ، " دناوی
لاس مات دی که خنګه ؟ " گلابجان وموسل ، " نه ، دکابليانو رسم همدادی ."
سوسي دې صحني ته ډېره مدهوشه وہ او شرابو یې بارخو ګان لاهم ورسه
کړي وو ، نو خوله یې له حیرانیا واژه پاتې وہ . روھیلی ووبل ، " تاسو خولکه
چې دکوم بل ایالت نه راغلې یې ، دناوی کور رابلې یې که دهلك ؟ "
گلابجان ووبل ، " خداکه هیچارابلې یو ، هسي زما ملکتری ، انور تلفون راټه وکړ
او مور هم بدر راغلو . روھیلی ووبل ، " داد بدر لفظ خولکه چې په ترکستان
کې رواج دی . " گلابجان په یو خه قهرووبل ، " که ته یې ووایې نو خنګه به یې
ووایې ؟ روھیلی ووبل ، " موروايو ، ایسته راغلو ، يا ایسته راروان شوو : خوزه
دکتعن دژې سره آشنا یم ، یو تره مې په سپین زرکې مامور او پلار مې دایلند
نه دراستنېدو په وخت کې زه یو خو ورځې هلته پربنودم . دا خو ورځې کالونه
شول او مكتب مې هماغله تر شپږ جماعتنه پوري ختم کړ . هرکال به مې تره
په ژمي کنې جلا آباد ته ، چې زمور کډې وي ، راوستلم . " گلابجان دلچسپی
راوبار بدنه ، " په قام خوک یې ؟ هغې ووبل ، " کوچۍ " گلابجان ووبل ،
" کوچان خو دېري طایفي لري ، اکاخيل ، ګارې ؛ دستو خيل ، کنداريان ، کوم
بو ؟ روھیلی ووبل ، " داقول چې تایاد کړل نقلی دي ، زه اصيله احمدزې
کوچۍ یم . " گلابجان په تعجب ووبل ، " ماوبل ته توکې کوي چې واې کوچې
یم . مور به چې دېسرلى له خوا دکوچانو کډې لیدې چې هر سهار به په ورخو
ورخو دمېرو ، اوښانو ، لوبيو تره خولو سپېو سره دکلي شاته بدخشان ته تلي نوبه
سړک باندي به ورته کښناستو ، او ددوى سيل موکاوه ، خو هغنوی کندهاري
کوچان وو . " روھیلی ووبل ، " داحمدزو کډې هم پکې وي . ېې هغې هم په
آبول کې سره یو خای کېدل او زما تره هم هماغله ددرانۍ کوچانو سره
څلوي کړي وه چې بیا کندوز ته کډه شو " گلابجان نيمه جدي او نيمه په
توكه ووبل ، " دکېردې نه تر امریکا پوري خو ډېره لار ده ، دلته خنګه راغلې
ېې ؟ روھیلی یوه دئک خوان ته ګوته ونیوله ، " دهه جوار ګر دلیدو دپاره

راغلی یه "گلاجان ووبل ، "خاوند دی دی ؟" روھیلی کت کت و خندل ، "نه ، داجوارگر زما ورور دی ، رازق . "گلاجان پنھ نیولی شو، "نو جوارگر ولی ورته واین ، بنایسته زلمی بنکاری . "روھیلی لکھ چې ورور سره یې ضد وي ووبل ، «جوارگر خونو دی ، درینو نه نیولی دلاس ویکاس تر قمار خانو پوري یوه ترې بنه ده پاتې ... دچرګ نه نیولی تر آس او غوښي پوري داسې شې به نه وي چې دی ورباندي شرط ونه تري . "بیا یې په مینه دخپل ورور پسې چې دیوې ببرسې سره په نځالکیا وکتل ، "خو خه وکرم ، په ژوند کې همدا یولیوئ غرتی ورور راپاتې دی ، "گلاجان یې پښتو ونلو ته اريان و ، "مور او پلار نه لري ؟" روھیلی په مسته خندا ووبل ، "هرڅه لرم شکر ، خو رازق جان دموروه بو دی" ددوی مرکه نوره هم ګرمبدله خو سوسی گلاجان په دودې (په نیفرک) دواهه او ګویا دټګ تلوسه یې نسوله . چې دا ونه شونو گلاجان یې په رابنکلوا دکوتې نه وايسټ . خدای پامانی هم د گلاجان د زړه سره شاته پاتې ښوه .

دسهار درې بجي چې سوسی او گلاجان بيرته اريزوناته روان وو په لارکې گلاجان دسوسی نه پونښنه وکړه ، "دروھیلی لمبر دی واخیست ؟" خو سوسی نيمه نشه په ډرایو بوخته وه ، دسرک بیلوونکې نښې یې بیندو دارابوېه مینځ کې وي ، موټر یې غمه کوړ وور روان و او سوسی ورسره تالی خورپلي . خماري نيمه خلاصې ستړکې یې گلاجان ته ګړی او خواب یې ورکړ "روھیلی یې بیا خوک

د ۵ ؟

یوولسم خپرکی

گلاجان په اول خل وساري خړ تومى چرګان لبدل چې هره خوا الوزي دی او کړه ټولی هم دنورو په شان په بنکار وتلى وو . دنوامبر میاشت وه خودمنی بارانونه لا شروع شوي نه وو . چې روانبدل ، گلاجان پونښنه وکړه چې په امریکا کې دبنکار دپاره اجازه په کار ده یه کړه ګولی وبل ، چې هر بنکار بیله اجازه او لیسنس لري . حتی کبان هم یې وخته نیولی نشي . یو خو باید دهغنوی دنسل ګیزی وخت نه وي ، بله داچې یوازې نر به یې ولې . په کبانو کې دنر بشخي فرق نشته ، مګر دبنکار موسنم یې معلوم دی او په هره پېړه کې دا ټاکل شوي ده چې خومره کبان نیولی شي او د کې لویوالی باید خو انچه

وی . دختر تومی چرکانو یوازی دنر چرگ اجازه شته . دهربنکار وخت او موسم معلوم دی . نوامبر بې هغى هم دشکر دورخې میاشت ده . ددې میاشتی په خلورمه پنجشنه مور امریکایان کاله په سر یو خرتومی چرگ وریستوو او دیبو قسم سارابی ترفو دانوسره بې خورو دهرخای نه دکورنى غری په یوه میز را غوندپری ، ددوددی نه سرکې دخدای شکر ادا کوي چې دوى ته بې داسې پېرازه ملک ورکړی دی . په دې میاشت دغره خو بنکار هم مجاز دی : خو چې ودې ویشت نو پولیس ته به بې ورسکاره کوي چې هغه بې دنر بنځی تصدیق وکړي او دا ومنی چې کلې او وړو کې نه دی ، په هماغې قسم مرده کې چې په دې فصل کې بې اجازه ده ، په هماغې کولې دې ویشنۍ دی . په زمي کې چې غرڅې کلو او بنارونو او هوارې نه مخه کوي ، هله بې بیا په توپک دویشنېلوا اجازه نشه ، په لیندي او غشې بې ویشنۍ شې . ګلاجان ووبل ، " داخونوبنکار نه شو ، بس سپورت دی ". کره کولې وختنل ، " بنکار خو بې هغې هم سپورت دی ". ګلاجان ووبل ، " په موبکې بنکار دکېدې مړول دی ".

دولسم خپرکې

په تولو ژمي ، ګلاجان او ملکرو بې دېسلې دکر دباره پلانونه جوړول : کره کولې په کاغذ باندې نقشې جوړولې . دسپارو او نوروشیانو دباره بې لستونه جوړول کتلاګونه بې کتل ، دهنوی نه بې په تلفون کې دېې پوښته کوله . سوپلې چې دغره په لمنه کې بې دپلار نه خه جایداد ورپاتې و ، سل ایکره زمکه همداسي شرہ پرته وه ، دهغې کاغذونه او قوله بې راپیداکول . دمالې استناد بې راقولول یوه ورخ دکره کولې او ګلاجان سره ولاره او دڅېلې زمکی چار چاپېره بې په درو ورڅوکې دلړګې کتاره تاوکره . خوبالين وبل ، " دیو به وزته نه لیواله کېرو ، خکه چې که کار ورنه کړي بیا به موزونه خورین وي ". پڅله پالین هم وزګاره نه وه ، هرشی ته بې دوسيه واچوله او چې به کوم سند با معلومات په کار شول نو هغى به په کمپیوټر کې پیداکاوه . په تولوکې ګلاجان بیکاره و . لې نه و . خو دامریکا په لارو چارو بې سرچندانې نه

خلاصیده . کله به حیران شو چې د امریکایان ولی هرشی ته دومره پلانونه جوروی ، ولی دومره منظم دي . په وطن کې خو ورخه ، يوه پري سپره کره ، او ويې کره . يوه ورخ يوه بله عجیبه پینه شوه چې ګلابجان ورته دخندا شين و . کره کولی ورته وویل ، " دختکى تخمونه چېرته دي ؟ " ګلابجان ورته هنه لوی کدو وښود چې په تاخچه کې اینې و . کره کولی هنه راکوز کر ، سربې خلاص کر ، ټول تخمونه چې لاسره سربین و له بیلو کخورونه چې ورباندي دتخم قسمونه په نښه شوي وو وايستل ، کخوري او کدوې دیوه سپین کاغذ په سروخندل او بيرته يې خای په خای کړې سربې تینګ کر او ټول يې په ریفریجریتر کې کینډول . کاغذ يې سره را ټول کر او خه خاوره چې پکې راتوله وه هنه يې دپوري په شان . تینګه کړه ، په پاکت کې يې کینډوه ، خه شی يې ورباندي ولیکل ، دپوستې تکت يې پري ولکاوه ، په يوه بل کاغذ کې يې کوم شی ولیکه ، داتول يې په پاکت کې واچول ، سربې ورله سربین کړ او له کونې وووت . شبې پس چې ستون شونو وي ویل ، " بس ، دخاورې کار هم سم شو ، دکرنې دفتره مې ولېړه چې خاوره يې تجزیه کړي . " ګلابجان کې کې وختنل ، " عجب به يې تجزیه کړي ! . ماته به دې پخوا وبلی وو چې یو بوتل خاوره مې هم راغوبتي واي . دغه دوږي چې تاراټولی کړې ، دا خه دللمي دې او خه داسقلان ، مانا خه دللمي خټکیو دي او خه دآبې ، نونه به يې تجزیه کړي ! " سوسی او پالین هم وختنل خوکره کولی په چوپه خوله بیا دڅل پاپ سره چې میرات مری هیڅ اورنه اخیست ، پهلوانی شروع کړه .

دیارلسم خپرکۍ

ماوتسی توګه په چین کې خپل خلور تنه مخالفان ګیګ آف فور مانا خلور بدما شان بلل . پالین هم خپلې دلي ته ګیګ آف فور ویل . ددوى غونډه اوس تقريباً هرمزيکر وه . داسي نه و هجي یوازي په خپلې پروژې غړيدل ، بلکه هریوه دخپلې ورخي دکار نامو کيسې کولې او په سبا به يې په همدي لړ کې دنوو پېښو غږون ورسه کاوه . ټول د ګلابجان سره ډچایو په خپلې روپه دې شوي وو . یو هازیکر خبره په هنه پادری راغله چې د ګلابجان سپانسر شوي و اوس يې هره یکشنبه ګلابجان ته د کليسا دئک بلنه ورکوله . په ټولو کې سوسی

پادري ته ڏبره په غوسيه وه . یوه ورخ خويي صفا ورته ويلی وو، "مقدسه پلاره، دخدائي په دي لوبه ورسو کي دير دينونه ، ڏبرې عقيدي او لاري شته . مور عيسويان یو خو دحقیقت کلى زموږ په لاس کي نه ده . گلاجان مسلمان دی ولې یې خوروی ؟ زموږ پيغمبر ، جيزس (عيسى) مني ، ديهودانو پيغمبر ، موزس(موسى) مني ، انصاف خوداوابي چې مور هم باید دده پيغمبر ، محمد ومنو . که یې نه منو وخويي زغمو " ددي يکشنبي په سهار بيا پادري تلفون کري و . پالين ووبل ، "يره دغه پادريان خوداسي دي ، لکه مچان ، چې یو واري یو خاي ، شي پيداکري نو بيا یې چې هر خوشپ ، بيرته راخي . مج وزوني یې يوازبنۍ چاره ده . "خوکره کولي ورباندي غړ کړ ، "پالين یو خه سوکه شه ، توله پادريان مه سپکوه . "په همدي کي . بیا د تلفون شرنکي شو ، گلاجان ورپاچدہ ، "پادري به وي " خو چې تلفون یې جګ کړ د یوې نجلی غړ وچې پښتو یې ويله . گلاجان لاس په غوري پوښ کړ ، ملکروته یې اشاره وکړه چې غلى شئ او دروھيلۍ سره یې خبرې شروع کړي ، هغوي دده ليوالتیا ، دده ژبه او دمنځ سوروالی خاره . تقریبانیم ساعت گلاجان په تلفون کې مشغول و ، داسې بنکاربدل چې مقابل لوړي ډېر غږپري او گلاجان غور نيسې .

چې تلفون خلاص شو نو گلاجان نوروته کړل ، "ناسو امریکایان ریدبیو خه ته واين ؟ پالين ووبل ، "ریدبیو هغه ماشین دي چې خلک خبرې پکي کوي او مور یې اوره . گلاجان ووبل ، "نه کوم قسم لوړه ده ، که خه بلا ؟ سوسی په خندا ووبل ، "نو ریدبیو نه ده ، بلکه روډبیو ده . ربنتیا بله هفته دالوبه همدلتله په اريزونا کې زموږ د بشارنه بھر کېږي . تابه هم ورولو . گلاجان په وارخطائيه ووبل ، "دا نجلی چې تلفون کړي و ، "سوسی ته یې وکتل ، "هماغه دسانتياګونجلی ده ، وايي چې دخپل ورور سره درېډبیو یې بولئ که بله بلا ، دهمدي لوې سيل ته راخي او وايي که دلته ورته دېټي شې داوسيدو دکوم هوټل بندو بست وکرو . "

کره کولي چې مر پاپ یې کشكوده اوپه چوکى کې وراندي وروسته زنگيده ووبل ، "ولې همدلتله دانسور په خونه کې ورته خاي نه جوړو؟" گلاجان رنګ سور شو ، "بنځه ده ، ورور یې ورسره دي ، زه دوه بستري نه لوم . دملېلمه دباره هېڅ شئ هم نه لرم ، افغانان به تاسو ته معلوم نه وي ،

هنوي بل قسم ميلمانه دي . " بالين حملني ته تياره وه " نو تجلی دې ستاسره
 په بشر کې خملې ، خه کيري ؟ " گلاجان ترخه کاته ورشني کړل خو سوسې
 مرستي له ورودادنکل ، " زه به یو بستر را ورم ". مانسام چې ګيګ رواندنه نو کره -
 کولي ، یو خلې شانه وکتل ، همداسي پاپې په خوله ، یې گلاجان ته په
 موسکا دشيطنت نه دک ستر ګک وواهه .
خوار لسم خپر کي
 په سياچې ګيګ راغي نو گلاجان دکره کولي نه دروديو دلوبې پونتنې
 وکره . کره کولي ، خپل پاپې ته چې په اول کوشش ېې ولکاوه خامتما په
 خپل هميشکي چوکي تالي خوري او په آپ وتاب ېې گلاجان ته معلومات
 ورکول .
 روديو لویه نه ده . ليونتوب دی . خان مرک ته ورکول دي . دخنکلونونه
 وحشی آس راولي او خوک دې نرشي همداسي شاتوري دې پري سپور شي
 هلته لري پيا دغوبانو دسپرلي ميدان دي ، دير لوی دپل په شان ینده غوبان
 وي چې ددېري مستي بشکونه دكتارو او نو سره جنکوي . دغه دواره داسي
 تازه وي چې تراوسه ېې په شاباندي سپرلي او په غاره جنخ نه وي ليدلى . خينو
 خوبې په اول خل هنډې بنيادم ليدلى چې دې ېې په ځنکله کې به غشى بيهوشه
 کړي او همداسي ېې هونهه یه سرتپلي واکون کې ېې نېغ دروديو ميدان ته
 راوري .
 آس ياغوبي په یوې اوردي وباري کې دريدلى وي : چې دپاشه بري
 لوغارۍ توب کري ، نوميدان ته راخوشي شي او هره خواتونه وهى ،
 لوغارۍ باید اته ثانې دهنجې په شاسپور پاتي شي ، بيا که راولويري هم باک
 ېې نشه . دآس سره خوبوڅه ګوزاره کېږي خکه دهنجې په طبیعت کې په بنيادم
 پښه کېښودل نشه او که لوغارۍ له اولې لټي بچ شو نو ابله لاس وېښې به ېې
 خوب پامات شي . دغوبې به برخه کې خوکه مرگ نه وي خطر خو خامحاشته ،
 خکه چې لوغارۍ پريووت ، نو داد کاپر شي لند پري راتاوشي او په تورو
 بشکرونويې ترهنجي مروري او هواته ارتوی او بيرته ېې نيسې چې نور شوروونه
 خوري دانو دمج او پل جنک دی ، بنيادم دکتلو هېڅ چانس نه لري . خو

پریووت، خوکسو په منډه هند را پاخوه، خولی یې، را وچته کره او سیب ته یې کړ. لوډسپیکر وویل، "خلورثانیې!" ګویا وې نه کتله. بل کاویا دخلکو ډچکچکو سره را وووت، آس هري خواتوبونه وهل او کاویا خان ورپوري، لکه سربین شوی چې وي، تیګ کړي و دروهلې، ورور د شوق نه توپونه پیل کړل او چاورته دشانه نارې کړي، "خوانه، کښینه!، زمود مخه دې بنده کړي ۵۵." روھیلی خپل ورور له کرتی راکش کړ. لوډسپیکر بیا غې کړ، "اوه ٿانیې، یوه ٿانیه کم راغي"

لوډسپیکر وویل، "داخلی ذاتي یو آس را ووzi جې تر او سه پوري چاپښه نه ده ورباندي اپولې او له همدي کبله موږ ورباندي دکوه قاف دشہزاده نوم اینې دی او دهغې انعام دی، شل زره ډالره. "دخلکو چکچکي، هلا لا جوړه شوه او تولو ستړکي خپری ته نیولې وي. په همدي کې یو کاویا دیووه تورآس سره خرامانه را وووت، آس غاړه یوی خواته کړه کړي وه او خلکو هلا لا جوړه کړه. کاویا خلکوته په احترام لاس دڅلې لوې خولی زې ته ور وړخو ورونه رسبد. آس ذاتي جګ توب وکړ چې کاویا خوئانې ارسې پښې په هواکې پاتې شو او بیا په زمکه راولوید. لوډسپیکر غې کړ، "خلورثانیې" بیانو اونوسرا توکه هم وکړه، "نه مې وو درته وېلی؟" ګلاجان تلوسه مخ په زیاتدو وه او که هر خه روھیلی ورته خبرې کولې دې پوري نه پوهېدہ. بل کاویا ده همدي آس سوه میدان ته راغي. خو دهنه حال هم همداشو. لوډسپیکر وویل، "ذاتي بنکاري چې په دې آس کې، په شلو ززو ډالوو کې،" دبنیادم برخه نشه. نویل آس به راولو. "لوې ترمازېکړه پوري روانه وه. لوډسپیکر وویل، "دابه زموږ وروستۍ آس وي." راځ ګلاجان ته وویل، "ودې لیده، دامریکابزکشی؟" ګلاجان وویل، "دا کاویايان خو زموږ ازې کوچاپ اندازانو ته کوزه هم نشي نیولې!" راځ په توکه ګلاجان ته چلنځ ورکړ، "ېره، زړه الره درکوم که په دې آسونو دې پښه واړوله. "ګلاجان وویل، "هندوان خوک، او بیان خوک، زه خوچاپ انداز نه یم، مادا خپل وطن ازېست چاپ اندیزان یادول." راځ لاهم زړور شو، "نو ته هېسي لافي ولې کوي، ازېک یادوې او ازېک یادوې. ازېک دکاویايانو نسوارهم نه دې. او که پخېله دومړه نریسي دا گز دایي میدان!" ګلاجان خوشبی روھیلی ته وکتل او بیا یې راځ ته وویل،

یره داشتر خو درسره ترم ، خوزر چالره به په کیشتونو درکوم ، تولی روپی اوس نه لرم . " رازق په حیرانی گلاجان ته وکتل ، "ربنیاوايې ؟" گلاجان سروښوراوه او نور بې هیڅ ونه وبل . رازق خپل د کوکاکولا بوتل روھیلی ته ورکړ او پا خبډ، دلوډسپیکر اور فریبانو پلوته چې د میدان په بل سر کې په جګې چوتري ولام ود ورغۍ . له یو خه خندنه پس ، لوډسپیکر غړ کړ ، "بناغليو او میرمنو، یو نوی زېږي ! په نندارچیانو کې چا د کوه قاف شهزاده ته چلنځ ورکړي دی . " نندارچیانو په یوه غړ په ملنډو د خنداغربو جور کړ . په دغسي لوبو کې به کله خينې مسخره توکماران درنګینو جامو سره راوطل او په یوه ډنګر یابو سپاره به میدان ته ګډ شول ، آس به په لاره سم تلى نه شو خودوی به خانونه دي خواهخوا کړوول ، لوډسپیکر ووبل ، " داسې د افغانستان نه راغلی مهاجر ګولاجین ، دی ، خدادی دې وکړي چې نوم مې سم تلفظ کړي وي " دخلکو خندا او چکچکې نوري هم زیاتي شوي .

کوه کولې او نوروملکرو بې گلاجان ته کتل ، چې آرام ، په چورت کې دوب په خپل خای ناست وو . رازق راغي او گلاجان بې ترلاس ونیو ، دهنه ددرې دو سره خلکو ورته لاسونه وېر قول ، په ملنډو نه ، بلکه په یو قسم زړه سواندي چې امریکایان بې معمولاً د خوارو خارجیانو په هکله لري . روھیلی هم ورسه غږکه پاخبده خپل ورور ته بې ووبل ، " جواری او لیونتوب هم يو حد لري ، لې وشرمهېړه " خو گلاجان ووبل ، " اوس نو خدادی راوستي ۵۰ ، بس ته راته دعاکوه " بیانو لړ ، کره کولې ته بې لاس ورکړ . پالین او سوسی راڅل او دی بې په دواړو مخونو چې کړ . په اوله خل پالین له توکو او پېغورونو پاتې وه . رنګ بې بیا به داسې مهربان ورور له کومه کرم . گلاجان وموسل او زوان شو . ډیړه شبې رفریانو د گلاجان سره خبری کولې او دلوې مقررات بې ورته تشريع کول . بیا بې یو کاغذ ورباندي لاسلیک کړ چې که خه ضرر ور ورسپده ، هیڅخوک مسؤول نه دی .

نندارچیان هم بې تابه وو ، او خینو بې دنګ تابیه نیوله ، په همدي کې لوډسپیکر په خبرو راغي ، " میرمنو او بناغليو ، دادی د کوه قاف د شهزاده او

پساغلی گلوجین مقابله " بیانو ، لکه چې دانانسر خواخوری هم را پاریدلی
 وي " افغانه وروره ، کامیابی دی غواړو تولو د تشویق لاسونه و پر قول
 ګلاجان خپل ملاوستنی چې د سندرا د خرمون او د کره کولي تحفه وه یو خو
 سور زبه نور هم مضبوط کړ او بیا ورغی او د خپرې دوبالې په سر درفری اعلان نه
 سنتظر درې بد . خاننه بې پام شو چې زنکنوونه بې یو خه رېودی سترګې بې پتې
 کړي او خان بې دخان آباد د بزکشی د غونډۍ په دورو کې په ذات ګرګی باندې
 سپور ولید ، دیاغی آس خوله له خکونو د که وه او چاپ اندازانو ورته جکچکې
 کولي . په همدي کې درفری داعلان غږ راغسي او د آس په شابې ودانکل
 دواړه ټېرمیدان ته راوونل : آس بیا یوه ثانیه آرام ودرې بد . ګلاجان پوه شو چې
 دا بې چل دی او سری خطاباسي . د پخوانو کاوبایانو د سپرلي په وخت کې بې
 د آس دستور لیدلی و یو لوی توب هواته او بیا د بغل خالی کول . د کوتۍ د
 مشهوري زنلې کيسه بې د دبکري په کوم دوکان اور بدلي وه . په کوتې کې به
 اول سرکې تکان ګوژ وياس و چې د دبواں هروه خښته بې له بلې نه پيله کړه او
 بیا بې د چچ په شان خښک په خښک تکانونه شروع کول ، چې تولې خښې کانې
 او هرڅه بې ورژول او ورسه بې دا تیکلې هم اوږدلي و زمکه دمکې به
 ډنکیدله لکه قال په شان د زنلې به خوخیده امر درب " ۱۴۷۳ معمد په لالې بد
 پا . د دې بې پیره آس تکانونه هم همداسي و نوکله چې آس شاتې پسې
 هواته کړي او ګلاجان بې پاس اکوزار کړ ، ګلاجان له تحریک پوهیده چې آس
 په کومه خلی نېړته په آس پسپور راغي دی لاسم ناسته و چې آس پغيل
 خالی کړ ، یوی خواته بې ودانکل ، ڈچچ نوبت راغي ، ګلاجان د خرو
 د سپرلي نه دې دې قسم توب سره يلد و او خان بې د اینک کړ آس بیا خپلې
 خینچکي تکرار کړي د دې سره بې خوله شاته اړوله چې ګونډي چک ولکوي .
 خو ګلاجان پسې آس د خپتې پوري نسلولې وي . د ګلاجان زړه کې ګر خيدل
 چې دا انه ثانې خونيمه ورڅ شوه ، ولې رفری غښه کوي ؟ د توخته باي آس ،
 ذات ګرګې سترګو ته ودرې بد ، چې د غونډۍ په شبله ، په یوه ورکې خورکې
 د اسي نښې و چې راختلى نه شو او په همدي تیکه وچه وياله کې بې کله مخ
 کې او کله شاته زړو کاوه د ګلاجان پام شو چې آس ته کوم تکلیف ورپېښ
 دی خکه چې سترګې بې برکې راختلى وي ، ششنیده او زګيروي بې کول . په

کراهه ورغی، دآس لکی بی ونیوله، کوری چی تر لاندی، یو لوی شین وزری
مج ورپوری نبنتی دی، گلaghan پوه شو چی داهماغه بی پیره شی دی چی
دغويانو تر لکی لاندی به کونه ونبلی، هم بی حیچی او هم بی ونی زیبی،
البتہ بد درد به کوی چی غوبی بپیری او لکی داتک خان په غرو رغو ولی. له
همدی امله بی بزگران غوبیاری بولی. همدا دکافر بچی اوس ذات گرس
دلکی لاندی په غونه پوری نبنتی و گلaghan پس دخونا کامو کوششونو بیا
آس راکیر کر اودسترکو په رب کی، پخواتری چی آس بیا ودانکی، غوبیاری،
دغونه نه وشكاهو او په لاس کی بی وسرویه، آس آرام په خای ودرپید، بیا نو
نه خینجکی وي، نه شیشکی، او گلaghan همداسی شاتوری پری سپور توخته
ته را ووست. مگر دغوبیاری خبره بی هیچانه نه وه تیره کری، او خلکو پری
پهلوانچه نوم اینسی و گلaghan بی واره دخیل وطن دخوب نه راوینش شو او
گوری چی آس تر لاندی لا خینجکی وهی او انه ثانیه بی پوره کیری. به
همدی کی لو دسپیکر غور کر، "انه ثانیه بی پوره شوی!" خو گلaghan لاهم له
پیری دآس په شا خان تیست کری و لو دسپیکر والا مست شوی و، "نن مور بیو
بیو قهرمان لرو، گلوجینه، بیس دی راکوز شه". ایله گلaghan به سد شو او
دلرکو کتاري ته بی ورتوب کر او هلتنه نورو کاوبایانو داسی بیاس رانکه، لکه
دبزکشی وزه. دندار چیانو غربو غوبونه کنول او لو دسپیکر هم ورسه چیغی
حوری کری وي؛ گلaghan بی سر رفیانو راکیر کر او خلکو هم چارچاپره دگنه
گونی کری جوره کری وه. بنایته دیرو خوت پس، گلaghan دخلکو دمینخه
خان راوینکه او خیلو ملکرو ته ورسیده. اول چاجی خان ورورساوه، روھیلی
وه، خو بالین وار رومبی کر، لویه رمنځ بی په لاس کی نیولی وه او د گلaghan
حره ونستان بی رمنځول او مچی بی تری اخیستي کره کولی دخیل مره پایپ
سره خرامانه راغی او گلaghan بی په غیر کی ونیو. سوسی نورونه شا ارولي وه
اوله خوشالی نی ڈول گلaghan هری خواته وکتل او بیا بی وویل، "کره
کولی، هغه ستا کیابونه خه شول چی تاولی نن مانیام بی په مور و خوری؟"
به لار کې دکره کولی تر زاره او زنگ وهلی موټره پوری خلک لیکه ولاړ وو
او مبارکی بی ورکوله گلaghan چی له اصله شرمیندوکی و، زمکنی ته کتل، خو
پالین به دهر چانه تشرک کاوه، لکه چی گلaghan ددی مخلوق وي. په موټر

گئی نورو گلاجان ته کتل خو هنه لا رازق ته غخولی و ، "راوشمیره" رازق هم
تیار زرگون ورته ونیو، گلاجان واخیست او بیانی روھیلی ته ور اورد کر خو
پالین په هوا کې قې کر، "دطالع روپی به نه پردی کوي" ا" روھیلی بدبند ورته
وکنل .

دکره کولی میرمنی په برندہ کې دباریکی (کباب) نغري لکنولی و کره کولی
په لایتر اور وروچاوه لو دکوتې نه یې اخته شوې غونبه راوړه ، بې پی وانې چوله
سوسی او پالین هم بوختي شوې . عجیبې داچې دروڈیو رفربیان او انانسر هم
دخونورو کسانو سره راڅل ، دبرندی لاندی ودربدل ، تر خو کره کولی ورته
مت وکر . گلاجان هم دڅلولکترو سره دکباب په پخولو لکیاشو . ده ګوی په
شوندو یوه وېړه موسکا انځور وه .

کره کولی ، وچ پاپ دشوندو له گوته خورند ، نغري ته ولاړو ، غونبې یې
معنځتت اړولې ، رازق دنورا اغلو رفریانو سره په مرکو اخته واو دشوقه یې
لاسونه هری خواهه اچول او ګټ کټ یې خندل . روھیلی دبرندی په گوب
کې ستني ته تکیه وهلي ولاړه وه او لري دغرو لمبني ته یې کتل چې دلمړ
ستره په غرغرو وردوبدله . خو خلی خورا زق گلاجان ته په لاس اشاره وکړه
چې درفریانو دلې ته ورشی ، خو هنه خان لري ساته دوی ته به یې وموسل لو
ېږله ته په دې او هغې بوخت شو .

چې کباب تیار شونو تول کوټي ته ننوټل او دمیز نه چار چاپېره
تکنینه استل . کره کولی سر په لاسونو تکیه کر ، سترګې یې پټي کړي او وښې وبل ،
خدایه ستا شکر کوو چې دیسوې مری دودی لایق دي وليدلو . "امریکایانو
ورسره" آمين . کړه او یا یې دکبابونو په توتو بربد بنځ کر . تولو دکره کولی
دخوندوري دودی صفتونه کول خو پالین خان پکې شریک کر ، "سلاماجوړ
کړی دی" ! تولو وختنل .

وروسته له دودی سوسی فریښی په میز کېښوده هر چا خپل واره قابکې ترې
دکول ، دنائشي گوټي ته تلل . خور فریانو گلاجان ایسار کړي واو به خبرو
خبرو یې برندې ته وايست روھیلی هم په پته ، چې پالین خبره نه شي ، ورووته ،
د گلاجان خنګ ته ودر بدنه ، لکه چې پوهبده چې خه شی را روان دې .
فریانو گلاجان ته ووبل . اوس چې ته قهرمان یې ، نو د دالرو وياله درباندي

سپره شوه . مور غوارو چې ستا سره گتوري ماملي جوري کبو . "کلاجان روھيلى ته ووبل ، "داخلك خه خه وابي ؟، کومي ماملى بنيسي ؟" روھيلى ووبل ، "زه خه پوهبوم ، په انکريزي خويي تر مانه بنه پوهېږي ، ماخو فقط ددمو مياشتوبه کورس لوستى ، خوکه چې غواري ته ورسه قرار داد وتري چې درودې په لوبو کېي به ګډون کوي او بس ددوی ، هغه توري خه و ؟ چاپ انداز ، ددوی چاپ انداز به يې . هرکال به تانه پيسې درکوي . "کلاجان رفريانو ته موسک شو ، "زه دآس کسبى نه يم ، دغه سپرلى مې دشوق دپاره وکړه . ستاسو شل زره دالره هم نه غواړم ، ما ماري خپل شوق کاوه . " روھيلى . کلاجان ته ترخه شوه ، "زه خو خه ستا دپلار ترجمانه نه يم ؟" کلاجان په تعجب دهفي غوشه ناک مخ ته وکتل ، بياپي په بايزه واخیسته او ولي ويبل ، " ته ودرې چې کره کولى ورته راولم . " بيانو کره کولى په تفصیل سره دکلاجان خبره ورته بیان کره ، رفريانو سرونه ونسورو او بوه يې ووبل ، " دا آزاد ملک دي ، مور په زور درباندي قرار داد نه شو کولى ، خومور ويبل ، ستا او زموږ داورو خير پکې دی . داهم ورته ووايې چې هرکال ديو ميليون دالرو ضعافت کبوو . " کره کولى ترجماني ته خوله جوروله خو کلاجان ووبل ، " یو خه خوزه هم ددوی په خبرو پوه شوم ، ورته ووايې . ميليون دې په تاسو بختورشي ، زما ددي قسم کار سره جوره نه ده . " کره کولى ووبل ، " ورونه په خان مه بندوه ، ورته ومه وایم کلاجان اوس حاضر په نورو کارونو بوخت دې ، تشكير به تري وکرم او وبه وایم چې که بياوز ګار شو په تاسو به غړو کري . " کلاجان په خنده ووبل ، " په هر قسم یې چې ورته وانې ، مقصد ددي بلانه مې خلاص کره . " کره کولى موسک شو ، رفريانو ته يې تفصیل ورکړ . خورفريان نه قانع کېدل . د هنوي تو مينځ پهباسته دې وخت خبری روانۍ وي کلاجان دیسو به غرض په حيث بېرته کوتې ته ننوت .

دشېي ناوخته ميلمستيا ختمه شوه . روھيلى ووبل ، " مور ته موکوم هوتل نیولی ده ؟" کلاجان ووبل ، " نه شې به زمور کره تېره کړئ . هلتله يې هنې هم دانور خان کوتله خالي پرته ده . " روھيلى موسکه شوه . کره کولى تول په موتړ کې دکلاجان کوتله ورسول . هلتله پالين روهيلى ته دخوب کوتله وروښوده ، په تشتاب کې يې نوي تولې ورته کېښودي ، او بیانو ګېټک رخصت شو .

گلاجان رازق ته وویل ، "تاسو خور او ورور به په یوه کوته کې بربیزی ، د
انور په کوته کې او که واپی نوته راخه زما په کې بربیزی ، زه به په کوج ویده
شم ، "رازق په نورو سودا وو کې وو" ولې دی درودبیو د لالانو تجویز رد کړو ؟
دې نه پوهېږي چې دامریکا روښی خویا په لوبو کې دی او یا په قمار خانو کې ؟
خو روھیلی مداخله وکړه ، "وروره ، جوارګری ڏې په تا بختوره شي ، نور
څلک دی حرام کسب ته مه لمسوه " گلاجان دواړو ته کتل او مداخله یې نه
اکوله روھیلی گلاجان ته کړه ، "درارق خبری مه اوره اومه ورنه څې کېره ،
هغه خدای همداسې نسیویلی دی ، هغه متل خه دی چې واپی نیکی له دې
ملاماته ده ، بدی له نغاری وھي ، مانه خوب راخی گلاجان ورسه ترکوتې
لار خوھنې په دوراژه کې وویل ، بس ته ورخه ستمعشوقی ، پالین ، راټه کېت
او هرڅه بنوډلي دی ، "ور بې پوري کړ او دشانه یې پسي غږ کړ ، "ھسی توکه
مې کوله ، شې په خیرو آه ، ۱۹۵۵ء ۱۹۴۵ء ۱۹۳۵ء ۱۹۲۵ء ۱۹۱۵ء ۱۹۰۵ء
په گلاجان په تشتاب کې او دس تازه کړ او بیا دناستي په کوته کې په لمانځه
ودربد په دا کې پس دعرو او ژوندو چې دعادت له مخې یې بې په شونډو
تېربیده ، په پتو سترکو خان ته دعا وکړه ، "جالقه ، دشیطاني وسوسوي نه مې
واساتې ، دجوارګری نه مې وساتې یوه پري حلاليه روزي راکړي او دڅيل
وطن سوب مې وکړي ، چې دخوب کوتې ته لار ، رازق په ریستا هم د گلاجان
په بسته ویده پرورت و غلې وووت ، دتشتاب د خیک الماري نه یې دوه شری
راوبسلکې ، د خوب په خونه کې یې یوه په زمکه وغوروله ، د کوچ داشتکې یې
برې کېپنوده ، بربیووت ، ګلیمه بې وویله ، بله شری یې په خان راکش کړه او تر
د سهاره د بنکی د سیند د سرپه غوندي د بزکشی په دورو کې ورک و په خوب کې
دده آس تل هماغه ذات ګړک و ۱۹۰۵ء ۱۹۱۵ء ۱۹۲۵ء ۱۹۳۵ء ۱۹۴۵ء ۱۹۵۵ء
خه بنکالو راوینن کړ ، دلمانځه وخت و ، چې داودس د پاره تشتاب ته روان
ا شو ، بنکالو له هماغه خایه راټله ، بیروتہ په چېل خای کښیاست روھیلی خیسته
پیشته ، مخ اوسر په تولې پوښلی ، راوطله دده په ليدو یې تکان و خور ، چېلې
کوتې ته ننوله گلاجان هم او دس وکړ او چې راوط نو روھیلی ولاړه وه ،
هېږي خواته یې ترور کتل گلاجان ژر هغه جالماز چې د پښور نه یې راوري و ،
هغې ته ورکړ روھیلی په خندا وویل ، قبله کومې خواته ده ؟ گلاجان او س

نه ننوت له هماغه خایه بی غو کر ، "ولی مودومره بیره ده ، یو خوشبی به پاتی شوی وئی چې د اربیزونا سیل مو درباندی کړی واي ". دروهیلی دخندا غوراغی ، "تاسو غیر له اغزيو بل خه نه لری او مو خو خه اوښان نه یو چې خوز و خورو؟" ګلاجان ووبيل ، "نه دلته لوی پارکونه دي، آ بشارونه دي، دلپک مید ډند په امریکا کې ساري نه لري او د کرینه کینین ملی پارک ته Lake mead خوزه لار نه یه خوايی چې په اصل کې په اربیزونا کې شروع کېږي "د چایو پیالی بی دناستی خونی ته یووری او بیا بی په مینه روھیلی ته وکتل ، ده ټی رئک سور شو ، خبره بی تبره کړه ، "د پارکونو شوقي نه یمه ، د آس سپرلی ته مې لایو خه شوق کېږي . ګلاجان ووبيل ، "اویس خواس نه لرم ، گوندي ګال ته کوم تنو واخلم " روھیلی په یو خه تونده لهجه ووبيل ، "تowan د خدای بلا د بر دی ، په پارکونو کې په یو دالر هم سری پرې سپریدلی شي ، زه مستائک غواړم . ګلاجان په تعجب ووبيل ، "د ایبي لاخه بلا وي ؟" روھیلی ووبيل "ورور مې رانه ویلی دی چې دا بل خبل آسونه دي . رازق وايبي چې پخوادله هم ټک راټک په آسونو کهده خوبیا چې اور ګادی راغی ، آس دموده ولوبد ، خلکو همداسي په خنکله کې خوشی کړل . " ګلاجان ووبيل ، "نو چې خوشی کول بی ، ولی بی په بل چانه خرڅول ؟" روھیلی موسکه شوه ، "ایله ذې یوه ناپرېته وویشه . آس نو چا خیسته ؟ تول په اور ګادی ورمات وو . خه آسونه خو دخلکو نه یاغني شوي وو ، هغه هم ورسه ګډ شول بیا همالته په خنکلونو کې ګلی تری جوري شوي ، نسلونه بی زیات شول ، او اوس هم وحشی ګرځی . دامې هسې خبره کوله ، دامې درته ویلې چې رازق خوهسي جوارګر دي ، خوماچې بیکا د دلالانو لیوالتیا ولپده نو وايهم چې که د پیسو شوقي بی . ګلاجان ووبيل ، "شوقي به بی یم که به نه یم ، خوماته دلالان ، دغه توله مامله بی او د سه بنکاره شوه . په امریکې کې به خوک د پیسو شوقي نه وي ، دلته خو غربت او فقر فخر نه دی لوی شوم ګنل کېږي . خوزه وايهم چې په حلاله بی وکړم . روھیلی پونښه وکړ ، " د حلالی لار دی موندلې ده ؟" ګلاجان په شرمنندو کې خندا ووبيل ، "یو خه خیال پولاو خوشته ، خو وکورو چې خه کېږي ؟" روھیلی ووبيل ، "نه خویې رانه ووايهم ؟" ګلاجان ووبيل ، "ترواوسه خه نشته ، خوکه ژوند وفاوکړه ... روھیلی بی خبره ورځو خه کړه ، " په دی خوانه خوانی کې دومره

نامیده بی؟ "گلاجان کت کت و خندل ، "نه ، داهسپی زمود دکلی اصطلاح ده . مقصود می داوجی که خیر و شپر میاشتی پس به دی خبره کرم . "روهیلی هم و خندل ، "هلكه ، زما دی نوره هم تلوسه کرہ چی داخه دسرو زرو په کان اوښتی بی اوکه دی دتیلو خاموندلی ده ؟ "گلاجان ورته وموسل او نور بی هیخ ونه وبل . په همدي کې رازق راوسبد او روھیلی هم خپلی خونی ته لاره چې خان تیار کري . گلاجان تو موټره پوري ورسه وووت او چې هغوي روائبدل نو روھیلی ووبل ، "ترشپرو میاشتو پوري خدای پامان . رازق خپلی خورته په تعجب وکتل بیاپی اوږي په بی پرواپی پاس وار تولی او اکسلیت ته بی لته ورکړه . د گلاجان په ګوکل ټې کوم خای تش پاتې شو .

پنځلسیم خپرکی

گلاجان نه شاعر و اونه د تخييل سري . دده تجربه دميني په باب لنده اوپه نشت خساب وه . یو اوپي ، دی به و ، ددولسو کالو ، دیوه واده په سهار چې دکور په چوتره باندي تولي ميلمني رنکي بنکي پرتسي وي ، ده دیوی ویندي بشخي یو تی ولید چې دشنې بحمل کميس نه راوتلى و . دهني په ليدو بې په وارخطاطي کوتې ته منده کره . خوزدې بې صبر نه شو او شبيه پس بیا راوووت اوپه چل بې خان دهني کت ته ورساوه او دهني دسپين تی ننداره بې وکره . اوس بې هم دهنه غلچکي عيش خوردوالي په ماغزو کې و اوتل بې دخانه سره خپله خيالي محبوبا په شنه بحمل کي لیده . نور نودي په دی کې پوره ګلیوال و ، یوه بنایسته نجلی چې کرہ ورہ بې سم وي ، دنبې کورنۍ وي ، ستن او سکوي بې یاد وي ، په پخلی کې ، په کور کولو کې پواړه نه وي ، په روپیارانو راپیداکره ، جرګه وروليپه او بیا بې واده کړه . اوس بې روھیلی ته هم همداسي ذرہ کبده خو چل بې نه ورته .

شپاړ سم خپرکی

کوز ، د کاليفورنيا د خليج نه بارانونه داريزونا په جنوبي خنده شروع شوي وو . د پسلې شنيلی راروان و . د گلاجان ګټکه هر بودپروژي په خپلې برخولکياو . سوسي خپله ميراثي زمکه دغره په لمن کې ورخپله کري وه ، دهني چارچاپري په دلړو کتاري نوي کري وي ، او اوس دکره کولي نوبت و . هغه په

۵۰ یمی کی ددهقانی سامانوونه اخیستی وو . دهفو پسی بی په قسطونو ماتی کرپی
وی اوسوداکرانو چی اویس گلاجان پیزآنده ورسه منلی وو ، چی یو کال به
هیچ پسی نه اخلي او بل کال به دسود سره دهعی قسطونه میاشت په میاشت
ورکول کیری . په سامانوونو کی بس هماماغه شیان وو چی گلاجان په وطن کی
پیژندل ، خوتول په یوه لوی ماشین کی چی دوی ورته کمباین ویل : یوه ،
غابشور ، ماله ، دا یوی ورسه وو چی هر یو دضرورت په وخت کی په دی ماشین
پوری نسلول کبدل . کره کولی دخبل مره پایپ سره درسته ورخ په چبل گراز
کی دخلپی دی نوی نانځکی سره بوخت و . پالین په کمپیوټر کی جدولونه ،
دجم وخرخ پانی ، حتی رسیدونه چاپول .

چی هومانه شوه او دازغنو بوتو او زقومو چېړی ترخي شني شوي ، نو
گلاجان دختکو تخمونه راواخیستل ، سم نیمايی بی کړل . نور بی بيرته خای په
خای کړل او دایې په بیلو بیلو داوبو دک ګیلاسونو کی خیشه کړل په هر
ګیلاس باندې دتغم دقسمونو نومونه تیار لیکلی وو . په بل سبایی ، دپسرلی
دآخر یو پوست او نمجن سهار و چی کره کولی دگلاجان پسی راغی او په چبل
تراکتور کی بی دغره دلمنی پتیو ته بونه . کره کولی لاد وخته شل جربیه مخکه
په تراکتور وهلی وه ، په څلورو برخو بی ویشلې او په هره یوه کې بی
دولسوالي دکرنې دماهر په لارښونه دخاص ترکیب سره شیندلی او بیا ینې به
حاله اړولې وه په دی ورخ نو گلاجان ددوچو (جویو) او ويالو دکنلو هدایت
ورکړ او کره کولی دسترګو په رب کې په تراکتور دوچې (نري ویالي چې وروسته
اویه ورکې خوشی کېږي او دنیال بیخ لمړوی) وایستې ، ګلاجان دیسم الله
سره دختکی زړي ، دوه دوه ، درې لویشتې ترمینځ ددوچې دپاشه په خاورو کې
بنخ کړل . یوه ګوته خاوره بی پړی راواړوله . په هر قطار کې یو قسم خټکۍ
ترمازیکره بی تخمونه کړل . کوه کولی لري په چبل تراکتور کې ناست و او
دده کارروانې بی خارله . چې کار خلاص شو تو ګلاجان لري ودرېد او په مينه
او اړمان چبل کښت ته خیر و ، چې کره کولی دچرګې دسړې غوبنې
دسيندویچ سره راغی ، دده تر خنګ ودرېد ، سیندویچ بې ورکړ او په چبله هم
دټبرو ، دغلامي دوختونو په شان چې پلار بې ورته کيسې کولی ، ودرېد او د
ګلاجان په شان ده هم پتی ته کتل . چې بېرته راټلل کره کولی ورته

توضیحات ور کول چې په اوله برخه کې خه قسم خاواړه وه او خه ترکیب یې درلود او دویمه یې خنګه وه ؟ ګلاجان په دې خبرو سرنه خلاصېده ، وېږي ويل ، " دابه دوه هفتی پس معلومېږي ."

کوه کولي چیرته دانتظار حوصله لوله ، هرسهار به پتي ته ورته او دخیریت احوال به یې ګلاجان ته رسماوه . ګلاجان به په خندا دامتل ورته ترجمه کاوه چې مدعی سست گواه چست . سوسی او پالین هم په انتظار ناستې وي خو پالین ويل ، " یوه روخ به ووبني چې زقوم او ستاسو دوطن داوبانو خوزان راشنه دي . " کره کولي به قسمونه خپول چې هغه خای چې تخمونه بخ دی ، ده ولیدل چې مځکه لپه راجکه شوي ، پرسپدلي ده خوپالين به ورپوري ملندي وهلي : " دخوز قاعده همداسي وي . "

یوه شیشته پیشته ، بارانی ورڅه و چې ناخاپه کره کولي ، داخلي په تراکتور راغي او یې غړ او غوره یې ګلاجان بونه . ګلاجان چې هرڅه کتل ، بس هماغه توره خاواړه وه چې اوس دباران دلاسه خټه شوي وه . کره کولي ويل ، " هوغه دوچه وبنې ، دآخر خواته ، هوغه شين بوتی وبنې ؟ " ګلاجان په احتیاط ورغی . بوتی خو و ، دوې پانې یې هم لولې ، خودتوت پانې شنه په خای تورېخن و لاس یې ور وړ ، زېو لکپدله . یوه پانه یې راوبنکله ، ورسه دخوز غوزه راوطله . هغه یې تراکتوره راوره او کره . کولي ته یې ورکړه . هغه معاینه کړه او بیا یې سروښوراوه ، " I, d be damned " مانا تولعنت دې وي په ما ! مګر ګلاجان دخانه سره ووبل ، بس چې خوز راغي نو خټکي هم نشلا چې راخې .

شپارسم خپرکۍ

په بل سهار چاور وتكاوه ، چې ګلاجان پرانیست نو پادری و . ګلاجان دخانه سره ووبل ، " لعنت ! خو پادری ننه وووت او همداسي په ولاړي یې ووبل ، " خبرشوم چې درود ډيو قهرمان درنه جوړشوي دي . " ګلاجان وموسل او نورني خه ونه ويل ، پادری ووبل ، " خبرشوم چې شل زره ډالره دي ګټلي دي : " ګلاجان بیاهم غلى و .

پادری ووبل ، " اوس خوبه دعيسي په معجزې قانع شوي یې ؟ " ګلاجان ووبل ، " پخواهم قایل وم . " پادری ووبل ، " پوهېرم خواوس هم په محمد ايمان

لري. "گلاجان په قهر ووبل ، "زه په خدای ايمان لرم ، محمد يې پيغمبر دى په هنه اوپه ملايكو ايمان لرم . تول پيغمبران مې قبول دي . "پادري وختنل ، "داخري موديرې کري . اوس ددي دپاره نه وم راغلى . "گلاجان په تعجب ووبل ، "نو خنکه راپېش شوي ؟" پادري ووبل ، "ماويل چې که په دغو شلو زرو ڈالرو کي ، چرج نه هم خه بسپنه ورکري ! "گلاجان پوه شو چې پادري دڅلوا پخوانيو خدمتونو بدله غواړي . نو په خندائي ووبل ، "داجک لابه لاس نه دى راغلى ، خو چې راغى ، بس ، ته ووايې چې خومره غواړي ؟" پادري ووبل ، "زه سوال نه کوم ، چرج هيڅکله سوال نه کوي ، نوته پوه شه او سخاوت دي ، دچرج دترمېم دپاره بسپنه توله شوي ، زر که خه دپاسه زرکمبود دي . "گلاجان وختنل ، "پادري صيب ، بس دوه زره دي په ماشوي !" پادري په خوشالي گلاجان ته لاس ورکر ، دصلیب هغه زنځير چې يې په غاړه پسروت و ، هفه يې مج کر او لار . گلاجان سروښوراوه او دخانه سره يې ووبل ، رښتیا چې په امریکا کې پيسه ايمان دی !

په بله ورخ پتي ته دروانېدو په وخت کي يې کره کولي ته داکيسه تېره کړه . هغه پاپ له خولې راوایست ، ایسته يې لاري توکري ، "پادري نه دی دسپې زوي دي . "خوددي سره کره کولي پتي ته ورمنډه کړه . گلاجان وارخطا شو چې هسي نه چې مړو په تخمونو برید کري ، دی هم ورچټک شو . ګوري چې په یوه قطار کي توت پانې شني ، پانې دخاورو نه راوتلي دي . اوله ليکه تول لکبدلي ، دويمه ليکه یونېم خاي تش دي ، دريمه ليک هم تول لکبدلي ، نوري ليکي خالي وي . گلاجان بوټوته په ګوندو شو . یوه نه بلکه دواړه تخمونه راټوکبدلي ، بنایسته ، بنوې ، غوري پانې . نوې کره کولي ته ووبل چې دا باید پت شي چې باران او باد يې خراب نه کري . کره کولي ده ته ووبل ، "ته کښينه ، زه راخم " په تراکتور کې ورک شو او چې نیم ساعت پس راغى ، کاغذى لوی ګیلاسونه ورسه و ، گلاجان ووبل ، چې دا خو هوابندوى او بوټي وژنى ، خوکره کولي هم بزکرو ، په هر ګیلاس کې يې هره خوا سورې جورکړل ، بیا يې ګیلاس دبوټي په سر راشپول کړ او شاوخوا يې خاورې واړولې . په دې شپه نو د ګېټک خوشالي وه .

اووه لسم خپرکی

گلاجان نه و خبر چې په امریکا کې دختکو په پالیز څه آفت لکیږي . په وطن کې خو داول دوو هفتونه آفت ، مارغان او کشپان وو چې تاندې پانې يې خورپلي ، وروسته نومړي او شمشتی او ګور ګوتی وي چې دخوراک نه يې ورانی دېر و ، پتې به يې تول ګور ګور کړ ، بوقتی يې تول سرکپ کول . چې خټکی بچۍ واچول نو د آسمان خکالو لیرونو به ورباندي دسپینو زرو لاري جوړي کړي او دسرو تورو خالونو والا ، مامۍ چې خینې يې زر زري چېنه بولی ، هنو به پکې ماره کوله .

خدولته د کره کولي دیوې بلې بلا ، ګوفر نوم اخيسته چې دزمکنی لاندې سوره جوروي او دبوټي رینې خوري . کوه کولي ، دختکو سره په یوه قطار کې کوم قسم بد بوی شنی بنځ کړ چې دولسوالي دماهر په وينا ، دغه مضر شي ته کانګې ورولی . دپيش پړائک ، ګیدر ، ګور ګوتی او نورو خلور بولو دنیولو پړکې او تلکې يې دپتې چارچاپېره پتې کري وي . خای يې په نښه کړي و چې پخله دوي ژوبل نه کړي . ګلاجان غوبنتل چې دپتې په سر دیوې کودلې تجویز وکړي چې دی به دوطن په شان شپه ورڅ پکې اوسي ، خو شرمده چې وړ ستړکې او وحشی به بنکاره شي . په همدي چورت کې و چې په خپله کره - کولي داکار وکړ او وبل يې ، " ورڅ ته ورسره تېروه ، ستا خټکي ستا په ژبه به پوهېږي ، خوشې به زه ورباندي پېره کوم . که خوب راته نو په موټر کې به سروکوم .

هوا تاود بدنه خو بارانونه لا نه وو درېدلې . اول کارچې ګلاجان وکړ ، د کره کولي کاغذی ګیلاسونه يې لري کړل ، وبل يې چې تازه هوا و خوري نو بوقتی زور کوي . اوس نوهره ورڅ دنورو دوچو خټکو هم يو په بل پسي نیبن واهه . دوو هفتې پس پالين او سوسی هم د ګلاجان سره راغلل . کوه کولي لکیا و هنه مړي ګور ګوتی او شیشګې يې دتلکو نه خلاصوں چې دشپې ګير شوی وو . پالين ورېردیده ، " کوه کولي ، دا مردار شیان زما دستړکونه لري کړه ، خوامي راهسکېږي ! " کره کولي ورته و خندل ، اوس نو تول دوو جربې پتې بحملی شين خونه ، خویوه شين چکې داکه ورباندي غورېدلې وو .

اقلسم خپرکی

دسرطان اوله (دجون ۲۲) دگلجان په ژوند کې مهمه ورخ وه . پرون په اول ختکى کې دپخوالى علامي ولیدل شوي . هري خواهه يې په پوتکي باندي توري ليکى غزىدلې وي ، خويوه پله ورخ يې غوبته چې ، ليکى يوخره نوري هم توري او رني شي . نن ټول ګينګ دپاليز په سر راټول شوي و ، ګلجان ورغى او ختکى يې په احتياط دبوتي نه راکش کړ . چې دخپله انده دبوتي نه بيل شونو ګلجان خوشاله شو چې بوخ دي . دجيب نه يې چاقوراونکه ، اول يې سر غوش کړ ، چې حلال شي ، بياې درې ترازي ورنه بيلي کړې او ملکروته يې ورکړې . ده هم خانته يوه وړه ترانګه بille کړه . تولو ته يې دخورلو اشاره وکړه . هرچا په هنې چک لکاوه او بيا يې دقاضيانو په شان ټندهه تريووله او دهفي خوند يې ازميه . تر تولوکره کولي جدي وو . دېره شبې يې شخوند واھه او فکر يې کاوه ، په آخر کې يې سر دتصديق په اشاره کوز وپاس وښوراوه ، "لعنت دي په ما شي ، که به داسي مزه تراوسه ماخکلې وي" ګلجان هم دشخوند په حال کې موسک و ، "ودرپه چې زموږ قاضنه ، پالين خه حکم کوي . " پالين خپله ترازه خلاصه کړې وه ، نه پوهبده چې په مورناز وکړي ، هغه يې ګلجانه ته ورکړ ، "ګلجانه ، ته خه بلاي چې په مورناز شوي يې؟ دنځایي زيري چينه يې ، تل خلک اريانوی ، دآس سېرلي دي خه وه چې اوس دي دamerika ختکي وشمول" سوسی د ختکى پوتکى په لاس دپالين لاس ونیو او دنڅا دربهاري په دپاليز دا په خاورونه دورې بادولي .

نولسم خپرکي

دجولاي خلورمه ، دamerika دا زادي دجشن دمیلو ، اورلوبو ، رسم ګذشتونو ، او مسابقو ورخ وه . خو ګينګ دي سات تېريو ته وخت نه درلود . نبارونه خو خه کوي چې کلى او باندي هم په خان بسيا دي ، یوسړک او دهفي دواړو غاروته خو دوکانونه ، يوه دا ګخانه ، او دموټر جورولو دوکانکي لري ؟ په خپله خانله رسم ګذشت او اور لوبي کوي . کره کولي دي پلان ته دختکى جنګ وايده . او ويل يې چې نن به د ګلجان بخت یادرز په زمکه لکپېي اویابه سټورو ته رسپېي . دريمه پکي نسته . پرون په اول خل ګلجان یو داسي کار وکړ چې

هم يې ورته زړه کېډه او هم ساړه ، خو بیا يې په دې خان خوشالاوه چې خپله
 وعده مې پوره کړه . انور ته يې تلفون وکړ او ورنه يې وغونېتل چې سبانه
 دجشن سیل ته راشی . انور په تلفون کې ورته وختنل ، "ستاسو دکلى جشن
 داسي دې ، لکه دبغلان او کندوز تر مینځ دپراته کلى ، علی آباد . بس نو
 دسړک په سر دوه لکړي ودروي ، په زر ورق يې وپوښي ، دوه لالتینونه ورپوري
 وخروي او هغې ته بیا دولتی دروازه وايې ، دایې شوچشن ! راشه کالیفورنيا ته
 چې درته معلومه شي چې جشن خه ته وايې "ګلاجان ووبل" ، دادې منم ، خو
 زما ستا پوري یو ضرور کار دې . "انور ووبل" ، بې هغې مې هم بله میاشت
 ددرتلونیت دې چې دواړه د پادری نه یو خه تشكر خو وکړو" ګلاجان ووبل ،
 "پادری په توپه وله ، زماخېل درسره کار دې او سټا دې همنلته غواړم ؟" انور
 ووبل ، "بياخوبه دبابو مسابقه نه وي ؟ ګلاجان ووبل ، "نه بس راشه . "انور په
 حیراني ووبل ، " هلکه ، ته خو پخوا دومره زپور ، دومره سرابش او بېړندوی نه
 وي ، خامخاکومه خبره شته ، بس نو دردبه شم . ګلاجان پخواتر دي چې انور
 تلفون کښېردي ووبل ، " هغه جوار ګر رازق او دهغه خور هم درسره راوله . " انور
 په خندا ووبل ، بې پېړه ، اوس درباندي پوه شوم . ما ډېر بدکارونه په ژوند
 کې کړي خوداکار نشم کولي ، خپله ورته تلفون و کړه ! بیا يې نو تلفون کېښو
 ګلاجان بیاوره تلفون و کړ ، " زورآوره ولې دومره زر په غوشه کېږي ، که يې
 ته نشي خبرولی نو دتلفون لمبر خوې راکړه ؟"

انور دېخلايني په لهجه ووبل ، " بلا ورپسي ، زه به ورته ووايم ، که درتلل نبو
 بیا به يې درولم . زه پخپله خو درخم چې درخم ."
 دبنار دمرکزي پارک په سم مینځ . کې یو ورروکي سیند روان و چې دلته هلته
 يې په سرکتاره داره لړکین پلونه تېر شوي وو . داهار تکنده غرمه وه ، دواړو
 خواوونه جشن روان و . کورنيو نرۍ برستني او خادرونه غړزوລی وو، په هغې
 باندي په پونډې لاستیورو توکريو کې دمیلي دخوراک خښاک وو . ماشومانو لړ
 لړي د ونو نه چاپېره لوې کولي او خوک په خانګو زنګبدل . میندو پلرونو شېږه
 په شېږه ورپسي غړونه کول . داولوې پېل ته لاوخت پاتې و . بېخو اونارينه وو
 خپلې جامي دامریکا په ليکه ليکه بېرغ سینګار کړي وي . دسیند نه لړ لړي ، ونو
 ته نژدي ، دخوراک او خښاک چوتري دامریکا په بېرغونو پونډې وي ،

دکاندارانو هم ، کاغذی رنگینی توبی په سرکړي وي او چې به ماشوم ورپیښ شو نو د خورو او شیرینی غونداری چې دنري لرګي خلی بي لاستی و ، هغونه ور کول . ماشوم به په ترات لار او د پلار نه به بي پیسې ورته راوري . د سیند دي بلې خواهه ديو قسم خغاستې مقابله وه . خلک په یوه لیکه باندي پښې په جوالونو کې ننوتلې تيار ولار وو . دوی باید شل متره لري یوې بلې لیکی ته خانونه اول ورسوي . لکه تړی چړکان درفری دشكیلی سره تول په توبونو ور روان شول . ميرمنو او ماشومانو خپل سری هخاوه او لاسونه يې ورته پرقول ، خينې په اولو توبو کې راپروتول او دوو درې تر مینځ خایه ورسیدل ، ايله بو سری تاکلی تکه ورسید او دنندار چیانو فريو او چکچکي شروع شوې . ورپسي په ډاګه باندي دختلو مسابقه شروع شوه . بس یوه بنویه ډاګه دريدلې وه او خلکو به په نوبت په لاسونو لاري توکري او دختلو تکل به يې کاوه ، خينې خوتر نيمائي ورسيدل او بيرته ونبويديل . خو هيڅوک ډډاګې سرته ونه خوت .

سېنۍ ميله په دي هم مسته وه چې دهمندې ولسوالۍ Peach springs ، بلکه دکره کولي یو ګاوندی / تاماس لى / کانکرس ته انتخاب شوی و او د جولای خلورمه ده هم د کانکرس دزياترو نورو و کيلانو په شان په خپل کور او د خپل موکلينو سره تېروله : دادټولي ولسوالۍ دپاره یو افتخار و ، دلودسپیکر دهه اعلان سره د تاماس لى نوم یاديده او دهنه دخدمتونو - چې يې ولسوالۍ ته کړي وو - ستاینه کیده او خلکو چکچکي کولي . دامریکا د ملي ترانې نوبت راغي او تول خلک ، حتی ماشومان ودرېدل او تولو په شونډو دلودسپیکر سره سم دخپل وطن ملي سرود وايه . وروسته ، د تامانس لى دیوې لنډې وينا نه پس چې په هغې کې یې دخلکو نه منه وکړه ، خپل خدمتونه يې وستايل او دامریکا د اساسې قانون او موسسینو ، چې دوی ورته بابا ګان ويل ، درناوی یې وکړ ، د هلکانو او نجونو رسم و ګذشت شروع شواو دهري جو پې په قښري دو خلکو لاسونه پرقول .

لودسپیکر ووبل ، "اوس نودخوراک مسابقه ده . " دولس اورده په سپین دسترخوان پوښلي ميزونه د بيلو بيلو خوراکو دپاره واوبل شول او هري بشخي خپل پخ کړي ننکولی په تاکلی ميز کېښود . دهه لوښي مخي ته د پخوونکي

نوم ليکل شوي و . دهر پختلى ميرمن دكاغذى قابونو اوپرو كاچوغوسره د خپل
لوبى مخي ته ولاپه و او خلکو ته دخپل خوراک نموني ورکولي . تر خكلو او
خورلو وروسته به بيا هر سپى درايو صندوقونو ته روان شۇ اوچلە رايە به يې
وركى واچولە . تول خلک يې خوراک بوخت وو او يو قسم آرامى راغله . كورنيو
د خپل توکريو سرونە بيرته کول ، دكوكابولا او نۇزو خبساكىونو بولتونە يې
دكتكل اوپو نه راايستل او سرونە به يې خلاصول .

انور ، روھىلى او رازق دكلاجان پسې گرخيدل خو دھنۇ درك نه و . نو بيا
دوى ھم دمیز په خوراکونو پېپنه وکړه . لوډسپېکر دھنۇ ميرمنو نومونه يادکېل
چې په پختلى كې يې مقابله گئنى و او خلکو چكچكى او هورا وي وکړي .
خورل لانه وو ختم چې لوډسپېکر ووپل ، "نن مور تاسو ته يو Surprize لرو
د خوتون حاضرینو غې شو چې "خە سرپرايز (نوي زېرى ؟)" لوډسپېکر ووپل "نو
چې حال درته ووايم ، بيا خونو سرپرايز نه شو؟" نندارچيانو غاري اوپدې كړي
چې كه دلوډسپېکر والا سره چې دهک اريانى . كوم شى وي ، خۇ هيچ نه و .
تول خلک منتظر ناست وو . لوډسپېکر ووپل ، "دغه دي دسر پرايز ميزونه را
روان دي . دوو تور پوستو پنځه اوپدە ميزونه راپل . دهر ميز په سر يې بېل
زېڭ خادر وغوراوه ، او دمیز نومره يې ورباندي کېښوده . او بيا يې په هر يوه
باندي درې لوى ڈك بسانکونه کېښودل او تر خنگ يې كاغذى قابونه او
پلاستيكي پنجي کېښودي .

لوډسپېکر غې کېل . "نن مور دېكې يوې ميوې پنځه قسمه تاسو ته درکوو
تاسو به ورباندي رايە ورکوي چې كوم يو ميدان گئي . مګر تاسو يوازنې
قاضيان نه يې . دكانکرس وکيل ، ټام لى چې مور يې په رائگ سر لوري کرو ؟ د
جرمانې پالار ، دپوليسو افس رابرت ، چې دېپرول به زاره تري چاوده وي ؛ زمود د
کلېسا پادرى چې دوزخ او جنت دواړو کليگانې يې په لاس کې دي ؛
دولسوالي متقادع قاضي چې اوس هم په غر غې او دار عقيده لري او دتاجرانو
رئيس ، جفري ، چې دمالې په ورکولو عقيده نه لري ، دوى به بېل قضاوت
وکړي " خلکو د لوډسپېکر توکوته لاسونه وېرقول . لوډسپېکر غې کړ ، "مهرباني
وکړي ، شروع وکړي ، خوزه خپلو پنځو محترمو قاضيانو ته خبر داري ورکوم

چي د پنخو ميزونو ميوه ، توله ، دوي ونه نغري ، نورو ته دي هم موقع
ورکري . د خند او هورا آوازونه اوچت شول .

په همدي وخت کي روھيلی . گلاجان صحی (صحيح) کر چي د خپل گيگ
سره لري د يوي وني لاندي لار دي . د خپل ورور او انور سره ورغله . پس
دروغبرنه گلاجان ووبيل ، " معافي غوارم ، ايله همدا اوس وزگار شوم . " انور په
تمسخر ووبيل ، " بپدرکه بشکلي جشن مو جور کري دي ! " گلاجان ووبيل ،
" دودي مو خورلي ؟ " روھيلی ووبيل ، " هو تاته مو پير انتظار وکر ، خو بيا مو بوا
خه ساسيج ، دھفي رېپي نه واخيستي ، بس ماھه شوو . " گلاجان ووبيل ، " راخئي
يو خه ختيکي درباندي وخورم . " بيا بىي انور ته وکتل ، " بو خه اسقلاني مي
کرلى وو ، ماوبل ته به بىي د کندوز په ياد و خوري . " انور له خنها شين شو ،
بس دھمي دپاره دي راغونتى وو؟ " گلاجان هيچ ونه ويل ، لار ، دکره کولي
دموتير نه بىي بو ختيکي راواور ، هر يوه ته بىي يوه ترازه ورکره ، انور چي ختيکي
و خشكه ، نو دشوقه بىي سترگي پتى کري ، " يوه دکونه زويه ، داختکي خوربنتيا
په دي ارزيده چي د کاليفورنيا نه ورتە راشم . نور هم شته ؟ " گلاجان ووبيل ،
" موئر خوبه دي درته دک کرم ! " روھيلی . دختکي نه خوند اخيسته خو په
تعجب بىي گلاجان ته کتل . رازق گلاجان ته ويل ، " تراوسه په تاپه غوسه به
چي درودبيو معامله دي ونه کره ، اوس به ستا خو خه کوي ، زما جييونه هم
ددالرو دک وو . زما پلانونه ، خوبونه ، تول دي ابته کړل . " گلاجان هيچ ونه
ويل ، لار بل ختيکي بىي راواور . لو لري . سوسي اوپالين هم شخونمنونه وهل ،
يوazi کره کولي ، دخپل پاپ سره ، غلى لار و او مسابقه بىي کتله . هلته لري
خو کسان لکياوو دهر صندوق رايي بىي شميرلي او نتيجه بىي افانسر ته ورکوله .
ناخاپه لوډسپيکر ژوندي شو ، " په خوشالي سره دمقابلي نتيجي اعلانوو . درابو
شمیر : کانتي لوب ختيکي شل رايي ، هانى ديو ختيکي دوشپيتە رايي . او زما سر
پرأيز اونش شروع کيږي چي هغۇ درو نورو ميزونو اول ميز ، درې سوه پنځه
رائي ، دويهم ميز دوه سوه دوا وبا رايي او درېيهم ميز يو سل شل رايي ګټلي دي
تاسو به وايني دانو خه سر پرأيز دى . اجازه راکړئ چي ووايم دغه درې قسمه
ختکي چي اول لمبر راګلې تول په اول خل امريكا کېي کرل شوي دي ،
داديکي يوه سري دزحمت برکت دى اوې تاسو کېي به زياترو خلکو د هغه نوم

پخوا هم اوريدلى وي ، ميرمنو او بناغلو ! گلاجان افغانی مهاجر ا" دخلکو هلا
لا شروع شوه . گلاجان هم خوشاله معلومېده او کره کولي چې تل سنتکين اوسا
وقاره و ، دخوشالي نه خپله خولی پاس گوزار کړه او ، ييا يې لکه چې صفا نه
وي مانه ، خپل پایپ يې سیند ته گوزار کړ . لوډسپېکر وویل ، " دمسابقه
کټونکي ، گلاجان ، دې لطفاً دقضيانو میزته راشې ، چې خلک يې ووینۍ ".
گلاجان روھيلۍ ته وموسل ، هغه راغله او دواړه غږګ دقضيانو میز ته چې په
یوه جګه چوتره ایښې و ، لارل . تولو قضيانو لاس ورکړ او ييا دکانکوس وکیل
قام اى ، پس دروغېر نه د گلاجان لاس جګ ونبو او وېي ویل ، " همداسي خلک
دي چې ماپه وینا کې تاسوته ویل چې امریکا يې جوړه کړي ۵۵ . امریکا
دابتکارونو، دنوو شیانو ، دکشفياتو ، دنوی تولید ، دنوی فکر خاله ده . دلته
د هر سري خدای ورکړي استعداد خل کوي ، تاسو به وايني ، گلاجان امریکائی
نه دې ، مهاجر دې ، پردي دې ، زه وايم امریکا دمهاجرونه جوړ ملک دې .
ماته د گلاجان دروديو د فهرومانی کيسه هم معلومه ده . ميرمنو او بناغلو، د پیج
سپرنځر دولسوائي قهرمان ، گلاجان .. ا" دچکچکو، او هپورا غربو دخلکو او
لوډسپېکر نه هره خوا خپریده . پخوا تر دې چې گلاجان ډچوټري نه گوز شې ،
نو لوډسپېکر اعلان وکړ ، " ميرمنو او بناغلو ، د گلاجان یو بل سر پرايز دادی چې .
تاسو ته يې د ختنکي نموني ، په ډبليو کې تيارې په میزونو ایښې دې ، چې
کوروونو ته روانېږي فو یوه دبلی د گلاجان دسوغات په حیث درسره واختنی ،
داورېا دې ، چې پیسي درنه خوک وانه خلې " خلکو بیا چکچکي وکړي ،
گلاجان اوروھيلۍ غږنځ ډچوټري نه کوز شول او خپلو یارانو ته ورغلل ..

هلهنه خپل ګیټک ، رازق او انور تولو غاره ورکړه ، په منځ يې چې کړ او په
ګډه پر هغې نیالیچې چې پالین غورولي وه ، کښیناستل ، دسوسي او کره کولی
په کبابونو او ایشولو جوارو او کوکا کولا یې پیښه وکړه . مابنام مهال اور لوړه
شروع شوه او تر ماسختنه روانه وه . روھيلۍ خو خلې کوشش موکر چې خان
گلاجان ته ور وښویو ، آورې ورسره وموږې خو درازق نه وشرمیده او پالین
هم د دې هر حرکت ته خیره وه .

په همدي کې لوډسپېکر بیا غې کړ . " دادی اوس به جايزي اعلان کړو .
دمانچو یې پخولو کې ، ماري مکدوکا ، پنځه سوه دالووه ، دېا (یو قسم وودی

چې په مینځ کې یې میوه وي) په پخلی کې ، کارولین بلاو ، پنځه سوه ډالره . دسلاډ په جورو لو کې ، ټینا پورست ، پنځه سوه ډالره . "چې د ګلاجان نوبت راغنى ، په خټکۍ کې ، د ګلاجان درې جایزې ټئى ، یونیم زر ډالره . " دنندار چنانو چنځکي د اورلوبو د ګړه هار سره ګډي شوي . لوډسپیکر په خبرو راغنى ، میرمنو او بشاغلو ، دڅېل دي وروستي اعلان سره زه او د جشن ټول نظامان سباسو سره مخه بنه کوو ، خو د اوروستي اعلان هم مهم دی . د بناو تاجران زر ډالره ګلاجان ته انعام ورکوي او هيله لري چې ددي تجارت سره به دوسلوالى رونق لپسي زيات شي . خدای پامان ، دڅېلواکي ورڅه موختوره . " خلک ډچکچکو او هلا لا سره پاخيدل ، خادرونه یې وتكول ، ټک اوپوك یې راتول کړل میندو توکرى ، هلكانو برستني او پلرونو خېل ونده ماشومان را وچت کړل او خپلو کورونوته یې مخه کړه .

د ګلاجان دله په جمهه دکره کولی کورته لاره اوله یو ساعت مرکې او توکو وروسته میلمانه درازق په موټر کې د ګلاجان کورته لارل . تول خوبیوکي وو . انور وویل ، " زه همدله دخوب په کوته کې په کوج خملم ، بس د کوند زویه ، ته دې د میليونو خوبونه وينه ، شپه په خير ، او ددي سره بس خوب وړي و .

رازق دهغه بل . خلی په شان یې سته د ګلاجان دخوب په خونې ننوت ، روھیلی وویل ، " دانو ظلم دی چې دابله خونه زه ونیسم " ګلاجان موسک شو " نو لاره شه برنهه کې خمله . روھیلی وویل ، " هو چې ماران مې وxorوي ؟ " ګلاجان وویل ، " نو دانور پخوانې کوته ، یې هنې هم ستاده ، ورڅه ، شپه دې په خير ! روھیلی ورته سترګې وریوکې او دروانېدو په وخت کې یې وویل ، " دشپرو میاشتو وعده خودې پوره ګړه ، خو ربنتیا هغه مستائګ دې پیداکړ چې ماویلې ورباندې سپریوم ؟ " ګلاجان وویل ، " یا بوښې ؟ روھیلی په غوسي وویل ، " یابو دې ورک شي ، وحشي آس ، مستائګ بتیم . " ګلاجان وویل ، " مستائګ سپرل . ته به تینکه نه شي . " روھیلی وویل ، " ته خومې وازمېیه ! " ګلاجان وویل ، " د پیښور یانو په وینا تایم به لکي ! روھیلی پونتنه وکړه ، " خومره تایم ؟ " ګلاجان وویل ، " درې کاله . " روھیلی سر وښور اووه ، " د داسې اوږدو وعدو په سر خاورې اړوم . " د همدي سره یې د کوټي ورپه خان پې پوري کړ .

شلم خپرکی

هفتہ لانه وه تپره چې له بنار نه تاجر ان راغل او گیئک سره یې دختکو د تجارت په باب خبرې شروع کړي . ګلاجان اوس په انکزیزی کې چالان شوی و خو لاپې هم ګرامري غلطی کولې . تاجر انو ومنله چې د کره کولي د نقشې مطابق به د اسې کارتهونه جورو وي چې په مینځ کې یې یو قسم ته د پوکنیو ډک پرسیدلی پلاستیک ده رختکی د پاره خای لزی ، دابه په خاصو موټرو کې - چې دختکی عکس او د ګلاجان د فابریکی نوم به پړی ليکي - وړي . د فابریکی نوم لا اینسودل شوی نه و په هر ختکی به تاپه لکول کېږي چې تر پلانکی نیټې پورې خرڅیدلی شي . یو خه مناقشه په دې راغله چې گیئک ویل دختکی د فی پونډ نرخ دې نیم ډالرو تاکل شي او تاجر انو د ډیوډالر تجویز کاوه . ګلاجان ووبل ، "ماخو د پنځه وي شتو سینتو خیال درلود ، چې خلک پړی مات شي ، که کال ته یې بازار درلود نو نیم ډالر ته به یې و خیزوو " یو بل جنجال د تاجر انو د فیصدی وه ، هنټوی د ګټې او یا فيصده غوبښه او گیئک دیرش ، په آخر کې په نیمايې ګټه روغه راغله . د شبې گیئک تر مینځ د کمپنۍ په نامه لوی جنجال راغی ، هر چابه د خپلې انګیرنې نوم وړاندې کناوه ، سوسی ویل ، " ګلاجان میلن (ختکی) کمپنۍ " دې پړی کیښودل شي ، خو ګلاجان ویل چې دده نوم هسې ناشولنه غوندي په غوب لکېږي . د افغان میلن کمپنۍ نوم هم رد شو چې ګلاجان په هېټي کې دلاپو شاپو نښه لیده . په آخر کې کره کولي ، ګلاجان ته ستر ګه تو مبله او وې ویل ، " روھیلی میلنز (روھیلی ختکی) " د دې شرکت د پاره بهترین نوم دی ، دخلکو به دې ته هم تلوسه وي چې دا روھیلی خوک ۵۵ . " پالین یو خه ناړامي کوله خو ګلاجان ورته ووبل ، " بل کال ته د کندها ، نه د انارو ډکي راوض ، په هېټي باندې به " د پالین انګکی نوم کښېردو " او خبره په خندا ختمه شو . درې ورځې پس دختکو اول موټر د پالیز نه وووت .

په آخر کې ګلاجان ووبل ، دا شرکت خو زموږ ټولوشريک دې " خوکره - کولي یې خبره غوڅه کړه ، " ابتكار ستادي ، کار ستادي ، شرکت ستادي . تاوان یې ستادي ګټه یې ستاده . موږ مازې اشرګریو . ګلاجان نه ونو وکړل ، خو سوسی ووبل ، " ما ته مې هم ډیلارنه او هم د میره نه دیرې پیسې راپاتې

دی، نوری پیسی نه غواړم " پالین وویل ،" زه پیسی خه په بلاوهم . که کالج ته لارم ، زه پېچله دشراکت خزانه داره یم بیا دومره پیسی وزنه اخلم چې دکالج فیس پری پوره شی . زه په خپل ګیتگ افتخار کوم . خودا روھیلی پکي دوچې راغله . دې خه کړي دی چې شرکت به یې په نامه وي . برندې وحشی سترکې یې خاورې کړي ؟ سوسی وختنل ، " د حсадت نه خوبه یې نه واي ؟ دنبایست نه خوبی انکار مه کوه ، سترکې یې د هوسي په شان داوردو بنو دچتر لاندې پېقا کوي . " کره کولی وویل ، " قل خوبه زموږ ګیتگ دخلورو نه نه وي جور ، یو بل هم راکې خایدلي شي . " ګلاجان پالین ته موسک شو ، " پروا مه کوه ، داخلی دکندهار نه دانارو ډکي راوم ، ستا دمر دار مخ نوم به پري کښېردو " خوپالین نه تم کیده ، " په ګلاجان دې بختوره شي ، دې وحشی، هغه وحشی ، بنه سره جورېږي . موږ یې دووته راولو او دی دخلور بولو ځنکله ته زور کوي . " ګلاجان وویل ، " هسي بینځایه لکیا یې ، زما او روھیلی تر مینځ هېڅ شي نشه ، ته مې خو رې ، هغه مې هېڅ هم نه کېږي " پالین وویل ، " زه هم دهمدي نه ویره لرم . " خوکره کولی وویل ، " ته وار وکړه ، پرېرډ چې ګلاجان یو خلی روھیلی وبوشتې چې هغه خپل نوم راکوي که نه ؟ " وروسته نو تولو د ګلاجان نه وغونېتل چې دخپل وطن کومه بدله ورته وواي . ګلاجان په عمر کې بدله حتی دخمان سره نه وه زمزمه کړي ، حیران و چې خه وواي په یې نوپل وکړ " الو، للو للو ، للو للو ، خوب دې درشي په ليمو . الله ال ، الله ال ، موردي شيخه پلار دې غل ، الله ال الله ال ، دزنې سردي نرکچور . " تولو دې نا آشنا او ازته وختنل ګلاجان هم په خندا وویل ، " دادماشومانو دویده کولو بدله وه . " سوسی وویل ، " پوهېږو ! شپه هم په پخېدو وه . تول یو دېل خنګ کې ارام ناست وو او پېچلې یاراني یې په زړونو کې شکرونه ایستل .

يو یشتم خپرکي

په بل سهار د ګلاجان او روھیلی تر مینځ په تلفون کې خبرې وشوي .

روھیلی : په دې کې ذې خه مطلب دی ؟

ګلاجان : هېڅ کره کولی دا تجویز وکړ ، وویل یې په غورو نه لکېږي .

روھیلی : ستا توئګ و !

گلاجان : خداوند می کل هم کری وی ، اوس بی منی که نه ؟

روهیلی : بس نوزه خوبکی خه نه وايم ، خوزما دبخته دی کمنی ونه

نوبی

گلاجان : بخت وشني ، یاکتله دی يا بايلات

روهیلی : خوبنده ستا ، يو بل زیری می درکاوه رم بله مياشت پښورته روانه

يئ ، خپلو کېړدیو ته .

ريستيا په کېړدیو کې اوسي ؟

تانه توکه بشکاره شوه ؟ ، دناصر باغ نه بره دښته کې زموږ داحمدزو دکېړدیو
خلی دی . زما پلار او مور تول پکي اوسي . ماخو درته ووبلې چې درازق
دلیدو دپاره می ديو کال ویزه اخیستې وه ، اوس دوه کاله پوره کېړی ، زیاتي
نوکوج دی .

رازق هم درسره خي ؟

نه ، هغه دېيرته ستيندو نمت نه لري . وايې زه دلتنه کار کوم ، ستاسو خرڅي
به درليوم

داخودي بد زيری وکړ ، زه سبا خدای پاماني ته درخم

نه ، مه راخه ، درازق په ډډو چندانې نه هواريوي . هسي خوبې خوبښيرې ،

خوکه هر خومره امريکائي شي ، پښتون خودي !

نوکه پښور ته درشم ، بيا دي ليدائ شم ؟

داسي خونه !

نوخنګه به دي ووينم ؟

نه پوهیوم

زه پوهیوم

خنګه ؟

بس زه پوه شه او کار می ، زما او ستاخو ، په ياد دي چې دمستانګ دسپرلى
وعتده ۵۵ ؟

ته خو وعدې پوره کوي ، خو داخلۍ به يې شل نه کرې !

دوه ويشتم خپرکي

په دي اول کال دپالين دجدول دقراره کمپنی ديرش زره ډالره تاوان کري و . ګلاجان او کره کولي خوبه خپل اټکل شل زره ډالره تاوان منلي و خوداشر باري هم دومره بدنه و . بناري بائک دوى ته دوه لکه ډالره قرضه ورکړي وه او تربل کال پوري ېي خپل پور هم نه غونبت . تاجرانو هم ورته تېرونه ډبولي وو، خو د ګلاجان داسي هوايې مرستي نه خوبنیدي . دکره کولي په حساب زياتره پيسې په اعلانونو او موترو لکيدلي وي . هر نژدي لري تاجر ته یو ختمکي ورپا، ددي او ګردو نوئنه بشارونو په بارو او شاپنگ مالونو کي پوسترونه . سوسېي ووپل ، "ماته یو فکر را لويدلي دي . " پالين په ملندو ووپل ، "دابه اول خل وي . " ګلاجان ورباندي برگ شو" کوري شه نجلی ! وايې سوسېي خه فکر درلويدلي ، خدای خو پوهېږي چې نن ورڅه مور هر فکر ته محتاجه یوا" سوسېي خاره تازه کره ، " هغه د کاليفورنيا واده ته چې تللى وو، په هغې کې بنايسته زيات افغانان و ، نوبه نورو ايالتونو او لويو بشارونو کي به هم په دي او بلې محلې کي د افغانانو د ګنه ګونې مرکزونه وي، دوى به جوماتونه لري ، ..." پالين غج اخيستلو ته تiarه وه ، " ستا د فکر تکلیف خو دادی چې ګډوډوي ، دمنن نه ېي سريزه اوږده وي، لنده ېي کړه چې خه وايې ! " سوسېي ، لکه دهنه خبره ېي چې نه وي اوږيدلي ، خپلو خبروته دواړ ورکړ ، " ماویل ، دغه افغانان به غم ، بنادي سره شريکوی او د خپل وطن کړه وره به کوي . دپالين خبره چې لنده ېي کرم ، دوى به هرو مرو داسي دوکانونه هم لري چې هلته افغاني مسالي، وريژي ، جامي ، تېبونه او نور بلا بترا خوشېږي . که مور هغوي ته هم په خپل وخت کې ختيکي ورواستوو نو داهم دخراخلاو او اعلان بنه مرکزونه دي . " کره کولي چکچکي وکړي ، " ياره شابس دي په تاشي ، پالين ! ته دي کمپيوتر ته کړج ورکړه . اول خو ېي دالف ، افغان ، نه شروع کړه چې په هر ايالت کې د افغانانو خومره خایونه دي . " پالين ور د انګل ، " ماته ېي هه رابنيه ، زه خپله پوهېږم . سوسېي دي خير يوسې او زه بخښه تري غواړم . اوں پوهېږم چې هغه هم فکر کولي شي ، اول به دهه ايالت دمهاجرو مرکزونه بيا مومن ، ورسره

به دهه ایالت دلخون زیرو پانو، داعلانونو پانوته لاره شم. "کلاجان وویل، پالین! مور ته خه کدهه بی، لکه ماته ژرنده، بس راپیدا بی کره." هفته پس پالین دافغانانو زیاتره مارکیتونه دلخون او ادرسونو سره پیداکړل، تولوته بی په فیکس کې دراتلونکی اوږي داسقلانی خټکو زیری ورکړ او د هنوي نه بی خوابونه غوبښتل. میاشت پس دخوابونو سلسه شروع شوه خه ناخه سل دوه سوه داسې دوکانونه او مغازي، زیاتره په لویونارونو کې دافغانی، اوکله لاهم په شریکه دافغانی، پاکستانی، او هندی خوراکه بابو دوکانونه شته چې معمولاً خپل مالونه دیو خو لوبو عمده خرڅوونکو نه چې زیاتره بی هندی یا ایراني دي، اخلي. پالین ده ګوادرس هم پیداکړخوکره کولی ویل، ولی دلبلانو ته ګته ورکړو. هنوي بیا دختکی نترخ نور هم ورزیاتوی. موبی بی بايد نیغ په نیغه دوکانونو ته ور واستوو.

در ويشتم خپر کېن

کلاجان یوه ورخ دانور دلیدو دباره سانتیاګو ته تلی و. هلتہ بی رازق هم دافغانانو په یوه دوکان کې وليد. هغه ورته دشپې دپاتې کیدو سست وکړ، کلاجان هم ومنله. رازق په یوه لوی، ديرش پورېزه ودانی کې دوه کوته بی اپارتمان درلود چې هغه ویل په بیه می اخیستی دی، خو کلاجان ته دروھیلی خبره سترګوته دریده چې ویل، زماورور هسي جوار ګر او خوشکه بانکه دی یو خه پیسې چې په قمار خانه کې وکړی هغه بیا لان چن کوي او خو ورخي برې دخنانو ژوند کوي بیا بیرته ملګ وی.

مکر په هغه شپه چې رازق پس له ډودی لمانځه ته ودرید او بیا بی دده سره دچایو دپیالې په سر، دخپل پلار او کوچانی ژوند کيسه په خوند خوند کوله، نو د کلاجان په قضاوټ کې بدلون راروان شو. ویل بی، "زه خوهسي جوار ګر سري یم، ربنتیا چې شرط تړل، او د بخت ازمیيل می دورکتو به خوبنېږي. کله به چې مور کده د کوم غره په لمنه واپوله او مېږي به مو په خنګله کې خوشی کړي نو هلکانو به ویل، "رازقيه، هن که دنبتر په هوغه ونه وختي!" بس مانور نه کتل، په لاس به مې لارې توکړي او پړي هنی به مې کړل. دېبوق دباره یې خپله خیته کلاجان ته بشکاره کړه چې. یوه ژوره لیکه پکې دسینې نه دنامه

نر غوئی بېيدلی وە. دە وىل چى داد خنۇنىي ونى نە دېبۈيدۈپە وخت كى شوکارى شوي دى. رازق دىيە جەدادي تنظيم نە شكايت درلۇد او وىل يى، دۇي پە كۆچانو اعتبار نە كوي او داسې يى گەنلى چى كە دكۆچانى بىدە كەمۇنىتانو سره كىيدە نۇ بىيا دەھفوى تذكىرى گەرخوي، جاسوسى، ورتە كوي. كۆچان هەر چىرەت اوپە هەرى دېبىتى، لارو گۇدرۇ خېزدى، او مجاهدىن خوھەم پە لوبۇ لارو نە خى، لە ھەمدغۇ شىلۇ او خورۇنۇ تىرىپى، نۇ دكابىل پە ھەدايت كۆچان خېلى رەمى پە ھەمدغۇ خايونو كې خروي. اوچى دەمجاھدىنۇ ئاك رائىڭ يې ولىدە نۇ بىالە كېپىدۇ، دكابىل سره مخابىرە كوي ... " رازق ھوبىشىار ھلک بىسکارىدە، وىل يى، " مجاهدىن ھەم گرم نە دى، جاسوسان زىيات دى او دكۆچى خو يو عىب دادى چى وطن بە لرى، پولە پتى نە لرى، كەلە افغانستان او كەلە پاكسitan كې وي، نۇ دوطن دەمەنلىپە خايى دەدوى سره دورشۇ مىنە زيانە وي رىمۇر خېل مەلەن ھەم دى چى كۆچى دەخبلۇ مېرىپە بندە دى او مېرىپە دورشۇ بندە ئان دى ... " كەلاجان ووپەل، خوردى راتە وىل چى تاسو كۆچىيان يى، خومانە مەنلە. تە راتە لې بىيان وکەر. رازق لار دچايى بله چايىنكە يې راۋەر، او بىا يې نوكىسە شروع كەر . . .

خورەمى رېبىتىا وىل، مۇر احمدزى يو، پە احمدزى يو كې بىا موساخىل يو چى دا حەمم زو يوه لوپە او زورورە خانىكە دە. زمۇر نىكە، خەدائى دى جەنتونە ورکرى، ملک خالۇ، پە احمدزى و كې خە چى پە افغانستان كې مشھور و، دشاھ-ولېخان سره يې دىقاو پە راپىزولۇ او دكابىل پە نىپولو كې مرستە كرى وە. چى مامەدزۇ كابىل بىا و نە شو ساتلى او روسانو تە يې ورپىرسۇد، بله خېرە دە. خېرە مې دەخپىل نىكە كولە، ھەرچىرەت چى بە پېنچۇ كې خە لاتجە جوپە شو، دلۇڭر خەتىيەت نە دىنېزىن نە بىر پە ازىز كې زمانىكە تە بە راتەلە. دخالۇ نىكە پە سینە كې دا حەممزۇ، بلکە د زىاترۇ پېنچۇ قومۇنۇ تىپە او نىخونە تول جمع وو. دەھە قضاوت دەكانى كېنىش وە، خۇھە بە بىا پە خندا وىل، "ھلکو، دا حەممزۇ نىرخ خۇ داوايىي، دېلانكى قوم داوايىي، خۇزە ھەم يۇ نىرخ لرم،" دەدە جەمانى بە سېكى او تىل درەم سره ملکىرى وي او وىل بە يې چى كە سختە يې ونىسو دەخلىكە مەلاماتىپىي، دا اوسىنى پېنچانە دېخوانو پە شان جەجورە نە لرى. ازىز خۇ زمۇر پەرىي مىنە دە جۇ بىا نۇ مۇر ھەم دېر شوو او خىنۇ دېزمى دېپارە دخوست

شمال ختیخ ته توره او به منطقه خوبیه کره ، بوي چې په ننگرهار کې دمومندو په رامتی کې دزمی خای جوړ کړ . خو زمور اصلی ټاتوبی ازره ده . "ګلاجان پونتنه وکړه ، "پلاردي هر، رمې لري؟" رازق وویل ، " هو ، خو دنیکه دوران مې تیر دی او پلارمي هغومره حوصله نه لري . "ګلاجان وویل ، "ستاخور ویلی چې په کندوز هم ستاسو لاره وه ، دا رښتیا ده؟" رازق وویل ، "زما تره ، زالو خان هلته ډچېرjan دکوماو په کوچۍ بازار کې دیوه درانی کوچۍ سره لیدلي وو ، دهماغوی سره یې خیښي کړي او بیا وروسته یې زوي، دکندوز په سپین زر کې چيرته سرکاتب شو او تره مې کوچانی ژوند پرینبود ، نوکله کله زمور لاره هم ورباندي برابریده .

رازق خپل ساعت ته وکتل ، " اوهو ، داخونیمه شپه ده . ته مې په خپلو بابولالو ستپی کړي ! " ګلاجان وویل ، "مرکه دې هم خوده وه اوپه دې هم خوشاله شوم چې یو خه دې راسه دزره خواله وکړل . دوطن نه احوال لري؟" رازق د شیطانی نه په د که موسکا وویل ، "زه دې په مطلب پوه یم ، دروھیلی پونتنه کوي . ټول شکر دی بنه دې . تیوه میاشت مې زر دالره ورمخاطایی وویل ، " بنه؟ کوم ایبلند ته؟" رازق وویل ، " پته نشه ، خوستا خه تلوسه ده؟" ګلاجان په تیست غږ ، لکه دخانه سره چې غږې وویل ، "خنګه یې درته ووايم؟" رازق په خوش طبی وویل ، " ولې ګونکی شوي؟" ګلاجان ، لاهم غلی و رازق وویل ، " چې وایې نه وایې ، زه خه پوهېرم چې خه خبره ده؟" ګلاجان غاړه خوخلې تازه کړه ، " ره یو اطرافي سری یم ، انور به دره ویلی وي . دهغه کورنې خوتوله تعليميافته ده ، هغه خپله هم فاکولته لوستی . خومایله تر شپرم صنفه پوري درس ویلی دی . له اوو پشتو دهقانان یو . پلار مې اوس هم په وطن کې دهقانی کوي ، ..." رازق یې خبره غوڅه کړه ، " نو په مایې خه ، مور هم دپېریو کوچان او شپانه یو ، دا خوڅه شرم نه دی . ولې دمطلب تکی نه وایې ؟ دروھیلی سره دواوه سودا خوبه نه لري؟" ګلاجان په ډیر تکلیف وویل ، " لوم" رازق په مسته خندا وویل ، " په امریکا کې دې عمر تیر شو او لاهم دنجونو په شان شرمېږي . " رازق بیا دخبرو لوری بدل کړ ، " پروژه .

دی خنگه روانه ده ؟ "گلاجان ووبل ، " تیز کال خو مو تاوان وکر ، سب کال تکيه خدای ته ."

گلاجان چې په زره کې هوبیار و پوهیده چې دیوه کوچانی سړی د خه شي سره ډېره علاقه ده ، ناصر باغ د کمپ د هغه دوکان په پته یې چې درازق نه بې اخیستې وه دروهیلی پلارته خط واستاوه . بس د خیر خیریت احوال او درازق سره ډلیدو ګتو خبر یې ورته ولیکه . بیا یې نوپه امریکا کې د غلې دانې دنر خونو په باب ورته ولیکل او هر ډالر یې په افغانیو ورته بدل کړ چې هغه تعجب وکړي . پنځه شپږ میاشتې پس ، پسلی مهال وچې د صدر خان احمدزی له اړخه خط راغي . دی پوهیده چې خان نالوستی دی ، په نرخونو په رښیا چې حیران شوي و . دلیک په آخر کې د اخیره راغلې وه چې مور سو ایلیندونو ته روان یو، رازق دی یو خه نوري روښی راواستوی . دلیک په بل مخ کې یوه کربنسه وه ، " یو کال به نوره درته کښیم

زيارت خونه یې چې جندې به دې ساتمه !

گلاجان دخانه سره وموسل

څلیریشتم څېرکۍ

د گلاجان ګینګ دومره بوخت و چې ده به ویل دسرګزولو وخت نشته دولسوالي ماهر په هرختکی د تصدیق تاپه لکوله ، موترونه ډکیدل او دهرو ولايت سره تلفونونه ، فيکسونه او عاجلې مخابري روانې وي . کره کولي اوں ماهر شوي و . خټکۍ به یې تو پې خيدو خلور ورڅې د مخه و شکاوه چې په لارکې غړه که نه شي ، دوکان ته په رسیدو پاڅه شي . یوازې د کالیفورنيا او نزدې توابو خټکۍ چې په همامغه ورڅ ور رسیدلی شو ، هغه یې یوه ورڅ مخکې شکول . پالين نظر ټولو ته مصروفه وه ، اړډرونه په تلفون کې اخیشتل او کره کولي ته یې ورکول چې هغه یې په همامغه شمیر ور واستوی . سوسی په موټر کې د خټکو دبارولو چارواکې وه . دهر خټکۍ لاندې نرم پلاستیکې پوکنې خای په خای وي . بیانو ددې او بل لړ خټکو ترمینځ چې ددې دیاشه بې ډډی ، فاصله دومره وي چې دموټر په تکان پاسنې په کوزنې ونه لکېږي او خټکۍ (z) ده نه شي . گلاجان

خچله پښتو کوله ، درایورانو ، لاروو ، کلیسا ګانو او تاجر انو ټه یې وړیا خټکی
ورکول

یوه هفتہ لانه وه تیره چې پالین زېری راور چې دختکو خرڅلاو همدا اوس
هم نظر پروپرکال ته پنځه چنده زیات شوی او خبره تربو لک ډالرو اوښتی ده
کره کولی پالین ته وویل ، "نور بازار راکوره څکه چې دختکی پسل ایله یوه
میاشت وي او رانه خوساکېږي . ګلاحان په خندا وویل ، "مه وارخطا کېږه
داخو یې اوله درکه ذه . ماداسې کولی چې نشala دمنی تر آخره به یې ختم نه
کې . دا چې اوس موولیل ، دا یې ذاته خنکلی دي چې موږ یې خاده بولو ،
بله هفتہ داسقلانیو وخت راخی ، ورپسی دبرګنی ، بیسا دارکانی چې اصلی
خوند داولی واوري درائک سره پکې خغلی . "کره کولی خپل مره پاپ ته
کش ورکړ اوږه موسکا یې سروښوراوه ، "وحشی افغان !"

یوه ورڅه چې دپروژې کار په دمه کې روان و ، پالین په بېړه دیووه لیک سره
راغله ، اعصاب یې خراب بنکاره کېبدل ، "دې حره مو نو ، موږ ته جنجال جور
کړی دی او بهتره ده چې ژر یې چاره وکرو . "کره کولی وویل ، "څه خبره
ده ؟ پالین لیک ورکړ ، وېړی لوله ! "کره کولی سوسی او ګلاحان هم راوبلل ، په
لور آواز یې ولوست ، "ددې لیک له لیاري ګلاحان افغان ته خبر ورکوو ، چې
موږ ته رپوت را غلى چې تاسو دفترالی حکومت ، ګمرک او دبوټو دکنټرول
داداري له اجازې بغیر ، دیو ډول بوټی ، ختکی ، تخمونه امریکا ته راوېږي .
دا کار دامریکا دفترالی او ایالتی مقرراتو خلاف ورزی ده . ستاسو دملوماتو
دپاره باید یاده شي چې زموږ ادارې ډېر کوشش کوي چې نباتي چینجۍ او
موضونه ملک ته داخل نه شي . دولسوالي اداره تاسو ته دوه هفتې وخت
درکوي چې دبوټو دکنټرول اداري ته راشئ او که اجازه نامه لری موږ ته یې
راوبنیئی ، له هغې نیټې وروسته که تاسو ددغه بوټی ، ختکی بھر ته ایستل بس نه
کړئ نو قضیه محکمی . ته سپارله کېږي .

ګلاحان دقهه سور شو ، "لاحول ولا ، "پالین وویل "زه پوهیږم چې دارې پوت
خداکه غیر دپادری نه بل هیچا ورکړی وي . "کره کولی وویل ، "پالین ربنتیا
وايې ، هغه ورڅه چې زه کلیسا ته لازم نو پادری د ګلاحان ډېره پوشننه کوله او
چې ما ورته دپروژې د کامیابی خبره وکړه ، هغه وویل چې دچرج هغه پخوانی

پیسی هم پر گلاجان پاتی دی او سو کال خوبه شل دبرش زره دخداي (ج) په
رضا را کري که نه ؟ ماورته ووبل ، چرچ وري سترگي دی خداي مری کري
دپروسې بسپنه خوماپه خپل ، چک در کره ، پربرده چې سري يو خه متنه
پيدا کري . خو پادری بله عجیبه خبره وکره . وېي وبل ، ملک دهمدي
خارجيانو دلاسه وران شو . ماجې دوي راوستل ، ماوبل گوندي زموږ ددين رنا ،
دجيزس رنا به وويني او راواهه وري ، خودي او انور دواړه یاغى شول ، خير
دي دجيزس خاپېه دزمري ۵۵

په بله ورڅه گلاجان او کره کولي ولسوالي ته ولاړل . خپل کاغذ یېي
سکرتري ته بنکاره کړ ، هغې ورته د دالان په هغه بل سرکي يوه دروازه
وروښوده . دفتر تقریباً خالي . دوي منظر ګنسناستل . دېر وخت پس خوک را
دننه شو . ددوی په لیدو راغي او گلاجان او کره کولي ته یېي لاش ورکړ ،
”مستر گلاجانه ، زه خودي پېژنم ، ته زموږ دولسوالي قهرمان یېي ، ګنسنۍ ، زه به
قهوه درته تياره کړم ، گلاجان په تشکر سره ووبل ، ”قهوه دي بل وخت ته وي ،
اوسم به په دغه کاغذ تير شې ، چې مور خه ګناه کري ده ؟ ”مامور وختندا ،
”زه پري خبريم . ”کره کولي ووبل ، ”چا خبر کړي ؟ ”مامور مرموزه خندا وکړه ،
”سرمه ورپې خوبوئ ، گلاجانه ، تاسنره داصلې زرو چې دي ملک ته دي
راوري وو ، خه نموني شته ؟ ” گلاجان ووبل ” هو ، يو خه خومي ، دبدې وړخې
دپاره ساتلي دي . ”مامور ووبل ، ”بس دهماغو يوه نمونه به راوري چې زه یېي
دلته په لاپراتوار کې وګورم . ” گلاجان ووبل ، ” داکار به همدانن وکرم ، خو
اوسم که د موجودو خټکو خرخلاو بند کړو نو تول ورستيږي . مامور وموسل ،
”ورځئ ، خپل کار کوي او که چاپونته وکړه ، ورته وايئي چې نمونه مو
دولسوالي دپوليسو افسر ، روبين ، ته سپاري ده . ” بيا پاخېد او کره کولي ته یېي
مخ واراوه ، ” گلاجان زموږ دولسوالي هېرو دي ، قهرمان دي ، داخينې خلک
ولې دومره بد نيته دي . ورځئ په مخه مونه ! او که بيا درپېښ شوم يوه ترازه
خټکي مې په تاپور . ” دواړو ته یېي لاسونه ورکړل . ددرروازې پوري ور سره لار
او چې گلاجان رواندله په دالان کې یې ورپې غړ کړ ، ” داسي نه ده چې مور
دڅلوا قهرمانانوننګه نه کوو . ”

په بله ورخ ، ناخاپه پادری دپالیز په سر را پیدا شو . گلاجان ورغی ، لاس
بی ورکر ، یو ختکی بی ورته ترازه کړچې په ولاړې بی وخوري ، خو پادری
سره بنوراوه ، "زه راغلی یه چې یو بد زبری چې زړه می هم نه غواړي خو
دې مجبورې ورځې بی درکرم . گلاجان په خندا ووبيل ، چې بیا یو په بل
پوه وو . پادری نکنی شو ، ترازه بی واخیسته او دپالیز نه بهر چې چوکی اینې
وھ پړی کښیناست ، گلاجان سوسی او پالین ته غړ کړ . ټول نکنېک حاضر شو .
گلاجان ټولو ته په نویت وکتل او بیا بې پادری ته ووبيل ، "اول خو به ووايم
چې زه دټولې امريکې د احسان پورپوری یه . دپادری صیب خو نور هم . همده
راته په اولو ورخو کې چې زموږ نه لوری لودن ورک و په امريکاکې دژوند کولو
لار راوښو دله ، کوډله بې راته پیداکړه ، "بیا بې خپلوملکرو ته وکتل ، "دټولو نه
لویه داچې ماته بې داسې ګران دوستان را پیداکړل . "کره کولي ووبيل ،
افتخار خو زموږ دی چې تا غوندي خزانه مو بیا موندہ . " گلاجان خبروته
دوم ورکر ، "پادری صیب ! نو ګورې چې زه نمک حرامه نه یه ، بلکه نمک
حرامی او د احسان ھیروں زما په وطن ، زما په خته کې نشه . البتہ دا احسان
په پیسو نه شم پوره کولي ، مګر دومه خوکولی شم چې دې ټولنې ته ، که بنه
نه شم رسولی ، بد خو ورونه رسوم دا وړو بارنشم ، تیار خورنې شم او داکوش ،
زه لګیا یه کوم بې . پاتې شو د دین خبره ، دلنې خوتا سو واينه هز دین آزاد
دی . جیزس ته دې زما سلام وي ، موزس ته دې زما سلام وي . زموږ په عقیده
دوی په پیغمبرانو کې لوی مقام لري او کتاب پړی نازل شوی دی . تقدیر
داسې پېښه کړه چې زه مسلمان یه ، زما عقیده په خپل آسماني کتاب په معنا هم نه
دڅل پېغمبر ده . که رښتیا وايم زه چدانې دڅل آسماني کتاب په
پوهیم او اميد دی چې کره کولي په خپلې وعدې ودرېږي ، انکریزی ترجمه
بې راته پیدا کړي او یاته پڅله ، پادری صیب ، که دا راته پیدا کړې نو زه به
دې نور هم پورپوری شم . په هر صورت زموږ د کتاب په یوه ئای کې راغلی
چې تاسو خپل دین پالی او مور خپل . پادری صیب ، تاخوراباندې دېږي
وسې . وکړې ، البتہ چې زما قسمت به پکې نه و چې عیسوی شم . نو زما د خبرو
مطلوب یو داو چې ستا سود کړي احسان منه و کرم او بل دا چې ووايهم چې په

مانوره خواری مه کوئی او نه رانه دعیسوی کیدو تمه لرئ . پوه شوی پادری
صیب؟"

پادری دیر ساعت غلی و . گلاجان وویل ، ماویل ، سر کال به ، چې شکر
دی ایله په گته راغلی یو ، بنه مضبوطه بسپنه درکرم خو بهتره ده چې ذرته
ووايم چې دا مرسته سر کال ، کال ته او هر کال ، هغه مهاجرو ته استوم چې
دروسانو دلاسه یې ملک پربنې او دپاکستان او ایران په دښتو کې بې سر پنا
شې تیروي او زه فکر کوم چې ته به هم داراسره ومنسي چې هغوي مستحق
دي ."

پادری همداسي غلی له خایه پاخید ، دتولو سره یې لاس ورکړ او دتګ په
وخت کې یې وویل ، "جیزس دې خیر درپین کړي چې په کومه بلا وانه
وړي!" گلاجان ورته وموسل او کره کولي ته یې سترګه وقومله .

دپرسپکال راهیسي خلک د گلاجان په خټکی روږدی شوی وو او هره ورخ
به یې دخپلو مارکیتونونه پوبنتني کولي چې کله رارسمیو . دا روزه په سره
اوړي د گلاجان د خټکو درسيدو سبره سمه راغله ، نو د گلاجان په انکل یو
خوکاله خو دهغه بازار تودو . گلاجان پوهیده چې خټکی ډچلم په شان یو
عمل دی او په تیره په روزه کې خونو چې یو خلی خوک پرې روږدی شي ،
بیاپی هر مابنام یې دختکی په . بل شی نشه نه ماتیوی . داخلی یې په افغانی
مارکیتونو منلي وه چې خټکی فی پاو نوخ به افغانانو ته ، دروژې په احترام شل
فيصده را تیټوی خووسره به یو کاغذ هم ورکوي چې په هغې کې ګیکلی چې
دنرخونو تیټidel دروهیلی دشرکت دي ، نه ددوکاندار لحاظ ، نو افغانیان پرې
مات وو او هره هفتہ پالین هغه لیکونه چې په پارسی یا پښتو لیکل شوی وو په
لوبې توکري کې گلاجان ته راپړل ، تول تشویق ، توله دعا ، البته انتقادونه او
دنرخونو د ګرانی شکایتونه هم وو . هر یو لیک ته گلاجان په خپل خبط خوابونه
استول . برسيره په دې ، ده یو دتلغون داسي لمبر هم درلود چې خبلکو به فربا
لғونونه ورته کول او امریکایان ورته ۸۰۰ لمبر وايې خکه په همدي شروع
لېږي .

منی مهال چې پالین گلاجان ته حساب راپړ نو خه دپاسه انه لکه دالره په
بانک کې وو . چې دبراکټورونو قسطونه ، سري او موټرو ، موټر وانانو لکنست یې

تری وایست نو دوه لکه پاکی پاتی شوی. دزمی دواورو پوری گینگ په خوشالی هر مابنام مجلسونه کول. په همدي مجلسونو کي يو مابنام گلاجان اعلان وکر چې دپرسلى په سركې پیښور ته دسفر نیت لري. اوس يې نو دمهاجرت شرطونه پوره کړي وو، امریکا يې پاسپورت يې اخيستي و. دبانک نه يې اوږدا زره ډالره دپښور ګریند لې بانک ته چې دانګریزانو دی انتقال کړل، ددفتر کارونه خوبې هغې پالین کول او سوسی هم ورسه وو. کره کولې يې خپل قانوني وکيل وتابه او په بانک يې وکالت تابه کړ. گلاجان دخدای پامانی سره داول نه جوړه نه وو، مظلوم کاته، په سترګو کې داوېسکو ګرځیدل، اوله حده زیاتې خودې خبرې، او ارمان يې بد راته او دنارینه سره ورنه ورته بشکاریدل. گلاجان دوخته، دمجاهدينو دیوه هيئت له لاري ګندوز ته، خپل پلار ته احوال لېږدې وچې پیښورته راشي. دا پرېل په یوه سهارې يې ټکسي راوباله، او ایسته هوايې میدان ته روان شو.

پنځه ويشتم خپرکي

دپښور ده وايې ډګر پوليس، بلکه ټول پاکستانی افسران، هماغه اول سرنه گلاجان ته لکه تور ماران داسي بشکاره کبدل. پخچله تور نري، بریتونه تور نري، دېره صفا خربيلې، مليشه کميس پرتوګ یازېر جيمی یونیفارم په غاره. بس یو فرق چې راغلی و داوچې پخوا به يې دانګریز دوختونو یوولس دزی په غاړه و، اوس کلاشنیکوفونه. یو پوليس راغی دده تلا شې يې واخيسته، تور کړکې لاسونه يې دده وجود په هر خای، حتی دشرم په خای تپول، په چې ده چې داسې په پنه خوله اچوي، بخت وطالع، که يې داري وښتني بيا دې پريښودونی نه دي. ده دامریکا پوليس ليدلی وو چې دکوچابو دکوتې سپيو په شان غټ وونو که خوروري وو، حق يې و. په ونه شپږ فوته جګ په اوږدو دوډ فوته پلن. دافغانستان پوليس قهوجن، اندک رنجه، او په هیڅ خبره سوک څاپېږي ته رسوي. خو دپاکستان بیانوري بلاوې دي. ارامه، کم خبزي دي، نیغ کاته نې نه زده، بس یادې بکس ته ګوري یا حیب ته. "او هو، داخودې ډالري راوري، په دې خه کوي، اپېم خو به پري نه اخلي؟ هلكه

ماجره خان پوه کره ، ڏي ، ايس ، پي صيب له به ڏي بوزم، په خوب
 کې چې سپي سپي ويني چې هر خومره زور وهى تري خلاصيادى هم نشي ،
 او ڙوپلوي ڏي هم نه ، يالکه چې خوك دورينمو په تار و تري ، هسي خونرم
 پوست لڳيري خو چې زور وهى ، پري راتينڪيري . گلاجان په ڏي هم پوهبده
 چې دپاڪستانى افسر ايمان دووشيانو ته خطاوي . بوزور ، چې په رتبه کې
 زورو رپري راشي ، ڏي په یوې پته کې پير غورونه سلامى ورتنه ودربرى . بل
 روپى . گلاجان سترى و اوددومره جنجالونو حوصله ورسره نه وه نو پي په پته
 هم نه ، په نسکاره دوه شل گيز دالري لوتوونه دواړو پوليسانو ته چې یودى
 تلاشى کاوه او بل یې په بکس لکيا و ونيو ، دهغوى سترگو ته خير شو . یو
 خوداسي بىحاله راضي معلومبه ، لکه همدا اوس چې انزال شوي وي ، بل ،
 لکه سپي ته چې هدوکي واچوې ، شاواروله او په نورو مساپرو بوخت شو ، "بس
 جي ، دده سره هيچ هم نشيته ، ورڅه . " یوه بل افسر چې په کونج کې ولاړو او
 په هيچ کې نه و ، گلاجان ته خوله جينګه کره . گلاجان هنځه ته هم یولوت
 ونيو . افسر دهفي لرگينې نانځکې پېښې وکړي چې دوه تارونه ورنه خورند
 وي ، ماشومان یې چې راکاري نو گوډاګي ورتنه سر بسوروي . په موسکا یې لوټ
 واخیست او سربې ڏي خوا ها خوا وښوراوه ، "بس خان ، نو پېښور ته په خير
 راغلي ! "

دهوايې ميدان نه بهر دخلکو گنه گونه وه ، یوه په بل پېښې اينښودې او
 دېټوپه شان یې غاري جکي نيولي وي . خپل عزیزان یې صحيح کول چې
 دميدان دسيمي دروازې نه راوتل . دريشکو کاړه واره یون و چې هر یوه خپله
 مخکنۍ ارابه دبل نه مخکي کوله ، دپنديانو غورخي ، کنځلي او غوتي وي چې
 دمسافر دلاسه به یې بکسونه الوزول . په همدي کې د گلاجان سترگو خپل پلار
 له کتغنى پکړي نه وپېژاند ، خو ور رسيدل ګران و . پلار یې ترور ترور هري
 خوانه کتل خو ڏي یې نه شو موندل او که ليدلى یې هم واي ، پېژندلى به
 یې نه و . گلاجان دخلکو له منځه په زحمت لاره خلاصه کره او هنځه هم دپنډي
 برکت و چې بچ بچ یې ويل او دده بکسونه یې چې په سر اينسي وو ، بهر وړل
 پلار ته ورغى ، په پېښو کې یې پريووت

شپر ویشم خپر کی

خارجی ته به تول مهاجر یو شان بسکاری ، خو دھری سیمی دمها جرو خالی ، کمپونه او دفترونه بیل وي . دگلاجان پلار ، محمداجان هم ددبکری په هماماگه بام اپولی وو چې یو وختی انور او گلاجان پکی او سیدل . اوس هم اکثر کتفنیان هماگلته وو او خوتنه دمحمداجان سره گه پیښورته راغلی وو . تول دگلاجان په لیدو خوشاله وو او یو نفر لکیاو وطنی تیل پولاو یې پخاوه . دگلاجان پام شو چې یو بل بدلون داو چې دسکروپه خای اوس اوجاغونه په گاز چلیری . هغه شپه ترناوخته گلاجان دپلار سره دزره خواله کول . محمداجان ورته دکلی او کونی حال احوال او دمرو ژوندو بیان کاوه او گلاجان په امریکا کې دخپل ژوند او کار بار خبری کولی . چې دگلاجان دکیسو وخت به راغی تولو به ورته غور نیولی و . په بله ورخ گلاجان پلار پریښود او لار گرنډلی بائک ته ، هلتنه نو گلاجان ولیدل چې بیرو کراسی یوازی په هوایی میدان کې نه ده ایسarde ، پاکستان شموله ده . دده پاسپورت او منی اردر یې خو خو خلی معاینه کړل ، ده ګنو فوتو کایې یې جوړی کړي ، چې هغه اسلام آباد ته واستوی ، دده نه یې نور دې تحقیقات هم وکړل او گلاجان ته یې بیا هغه په ہرمه چې لسیزه پخوا لا دده او انور په زرونو کې لوبدلې وه ، بیرته ژوندی گزه ، خو بیا به یې خان بیرته راوین کړ او سربه یې د سربدالی نه خلاص کړ ، چې یړه ، اوس هغه خوار گلاجان خونه یم . په دوو کې وو چې دوی ته هم رشوت ورکړي او که نه ، په همدي کې د بائک رئیس دشانتی دفتر نه را وووت ، دده پاسپورت او منی اردر ورسه وو . خزانه دار ته یې وروخه ووبل ، هغه گلاجان ته په دوو ګوښ اشاره وکړه ، ماجره ، اسلام آباد ته حاجت نشته ، بسن دلتنه امضا وکړه ، پنځوں زر ګیز ډالرونه یې د بینیبې شانه دخان سره وکنل ، بیا یې د ګوټو سر په لارو لوپند کړ ، بیا یې وشمیرل ، نوهله یې بنډل گلاجان ته ونیوه ، له هغه خای نه گلاجان په صدر کې پوست افیس ته لار ، یو پوست باکس یې کراه کړ . هماگلته یې پالین ته دخپل سفر معلومات ولیکل ، د پروژې پوښننه یې وکړه . نمث یې دا دخپل پوست باکس پته او لمبر ورکړي .

په بله ورخ دکاکې والي ، مامي والي دغۇونو سره گلاجان او محمداجان په دېکرى ورسم شول . گوبت کې يو تىكىي لارو ، موتروان بې وىدە و گلاجان هغە وپسوروه ، چى راوين شو نو دى او پلا رې پۇشتىنى تىكىي كې كېنىاستل . موتروان سر په تعجب وپسورو اوه خوچى گلاجان سوت بوت بې ولید نو دتسيليمى . په علامه بې پۇشتىنە وکړه ، " جى ، کوم پلو ؟ گلاجان وویل ، " ناصر باغى كمپ ته . " په لارکى پلار ورباندى په غوسه شو ، " هلكه ، داتىسى خو په بوره کې دېرى وي ، تر هغە خايىه به سرويس کې لاروو . يابه دې رکشە ن يولى وە ، په تىكىي خە كوي ؟ " گلاجان خوپى خوبى پلار ته وكتل . كالى بې پاک و خو ھەم چېنه خو خايىه شكىدلې او مالوج بې راوللى وو او ھەم بې دېکرى لاندى دېلبدوزى خولى پلتى كوزى په مخ زنكىدى . " پلار بې ھەم په خواره کاته وویل ، " ليونىه ، زە دې پېسىنۈم ، تە رانە لارى . ماھم دنورواجارە پېسىنۈم ، او اوس فقط خپلە دوه جريبه زمكە كرم . " گلاجان هيئىخ ونه ويل . دېپلار په لمى سوي مخ كې اوس د زوى دلىدۇ خوشالى يو خە سرخى راوسىي وە . خپل لاس بې په كرارە دېلجان په سر او مخ تىير كر او بىا بې مج كر . دەپلار ھەم كم خبى خو اوس احساساتى معلومىدە ، مهاجرت ، انه کاله بىلتۈن ، دىدىن خوشالى .. داتىول په كې غۇته شوي وو .

ناصر باغى كمپ دتنظيمونو و ، تلاشى او دىشك كاته دېھنى درواپى نه چىي پاکستانى مليشى بې اپخ تە قفسچە جورە كېرى وە ، شروع وو . په گلاجان كې بىي ھماگە داتو كالو نووپۇرە چى په امريكا كې تېرى ھىيرە شوپى وە ، بېرته زۇندى كرە . خو بىا ھەم په الله بسم الله ورننوتل ، مېنځ كې لوى جومات و اوڭرچاپىرە ترى كودلى ، دختۇ تىست - ديوالە كلاڭانى ، خىمى خورى وي دجومات نه بېرخۇ كسە سېپىن دېرى لاروو او پە كوم شى بې بىحثونە كول . محمداجان سلام واچاوه ، هەنۇ پە كېر ، پە نىمە خولە عليك كر او بىا بې دېرى . كلى گلاجان تە لر او پە وكتل . محمداجان وویل ، " پۇشتىنە عىب نه دە ، مۇر دا حەمدزۇ كوجانو دېپىنەپى بې گەرخۇ چى ھەملەتە چىرتە بې اړولي دي . " يوھ سېپىن دېرى وویل ، " صەدرخان دغۇخوبە نە نېيى ؟ " گلاجان وویل ، " هو ، دەلگ خالو پىنده . " سېپىن دېرى وویل ، " د سېند تە پورى غارە ، ھوغە غوندى وېنى . دەھېپى په لەن كې اړولي وو ، چى اوس بە ھەم وي او كە بە نە وي ."

محمداجان روان شو . سپین بیری وریسی غر کو ، " مور سره به موچای چبلی و . " گلاجان ووبل ، " خدای مو وبخنه ، زمور تادی ده . " په لارکې محمداجان ووبل ، " دوى دي خوارشی په دې زړه نازره سه . دا هم ست شو چې چای به موختبلی و ، دا هم دېښتو ست دی ؟ " گلاجان موسک شو .

دغوندي په ډډه فقط دوه کېږدی وي چې له یوې نه نړۍ ګوګۍ خوت . بې سرو ماشومانو تري دباندي لوبي کولي اوبيو زېر سې هم ورسره لوغږیده . محمداجان له ليرې غږ کړ ، " هي ، بسلمانانو ، خوک نارينه شته ؟ " په همدي کې یو سېری له کېږدی وووبت ، لوی پتوې یې دخان پسي خکاوه ، راغنې . بې سلامه یې ددواړو سره روغنې وکړ او محمداجان یې تر لاس نیولی کېږدی ته کش کړ . گلاجان دخانه سره ووبل ، " ست دغسي وي ! "

یوې زړې بسخې له ستري مشې پس تيمې چاخوبنه ، راوره ، دتفړ په شان زېږ کالې یې وغوراوه ، یې لاستي پیالي یې ورباندي کېښودې او له لمنې یې دګورې خو توري چکې . په کالې توبي کړي او بیا لاره درې تودې دودې یې راوري . بېرته غېبه شو . چای په خاموشی وڅبل شو . ډودې گلاجان ته تروسكنه لکیده خو ګورې دګرم دودجن چای سره خوند کاوه .

بیا یې نو ووبل ، " عزیزانو ، تاسو خو کوچان نه بنکارئ ، خنکه راپښن شو ؟ " محمداجان ووبل ، " زمور د صدرخان سره خه کارو ، دزوی خط اوبيو خه نود امامت مو ورته راوري . " کوچې احساساتی شو ، خپلې بسخې ته یې غړ کړ ، " ماخی ، راخه چې خپلواں دې راغلې دې . " زړه بسخې راغله او دا خلې چې دسیالانو په مینځ کې وه ، لړې ، پلو نیم کښو کښناسته . " بنه زویه ، رازیک جان بنه و ؟ هغه خو چېرته بل ملک کې دې ، دمور پلار یې ورېسې ستري کې دې ، کله راخې ؟ دېښې خاوند ووبل ، " خه یې کوي ؟ پرېړدې چې هله یو خه ګټه مته وکړي چې د صدرخان ، هغه خه چې د تولو کوچانو کار ګډوډ دې ، ميله خایونه او ایلبندونه اوس تول د ماینونو نه ډک دې ، لارې دغلو او وسله والو نه ډکې دې ، مزه ګئی یې نشه . " گلاجان ووبل ، " صدرخان دوى اوس چېرته دې ؟ " زړې بسخې ، دساره اسویلی سره ووبل ، " وئی زویه ، هغوي خو یوه میاشت پخوا کده وکړه . " گلاجان ووبل ، " کوم پلو لارل ؟ سپین بېری ووبل ، " زمور دزمی ميله خای ته لارل ، د خوست نورواوبنونه لارل .

محمداجان خپل زوی ته وکتل او بیا بی پونتبنه وکره ، " ولی لاپل ؟ سپین سری وویل ، " صدرخان دپلار په شان سرزوری سری دی ، بس ویلی بی ، سری اوپری . بهسودو ته فھی ، هلتنه زمود ایلبند دی . گلاجان په وارخطابی ویل ، " په خوست کې به بی پی کیرو نه کرو ؟ سپین بیری وویل ، " دانو دبخت خبره ده ، که هوا بنه وه ، لاری پاکی وي ، نو هغۇي به چەچەران ته روان شوي وي او كه چاورته د ساپو او واورو او جنگونو احوال راۋر نو بیا به لا توره او بە كې وي . گلاجان خپل پلار ته وکتل او پلار بی پاخید ، دخدای پامانی په وخت کې بی وویل ، " توكل خدای ته ، موږ خو به يو وار خوست ته سر ورنکاره کرو چې بیا خە کېپری . سپین بیری وویل ، " خیریت خودى ؟ په رازیک جان خو به خە پېنسه نه وي شوی ؟ گلاجان په خندا وویل ، " هئە شکر رک روغ دى ، خە امانت بې راکپى او تا بید بې کپری چې خامخا به بې كورنى ته ورسوو . سپین سری گلاجان ته نژدى شوه ، بیابې خير خير ورتە وکتل او كت كت په خندا شوه . مېرە بې په غوسمە وویل ، " په دې کې خە خندا وه ؟ سپین سری وویل ، " وربە شې خبر به شې " او بیا بې كت كت وختنل " نارینە په دې خبرو خە پوهېپری . "

دخوست شمال شرق ته توره او بە پرته ده پلار وزوی تر میرامشاھ او بیا تر ڈوره په موقر کې لاپل او بیا بې نودوو یابوان کراھ کرل . توره او بە نيمە دېنیه ، نيمە غوندەي ده . چې دوى ور ورسیدل هلتنه ھم شېر انه کېپدی لکې وي . يوه خوانکي کېپدی ته بوتلل ، دکوم قسم اغزن بوتى اور په سەمنخ کې بل و ، تريخ لوگى ترى خوت . يو بودا په يوه كونج کې په ليمخى پروت و او تۈخىدە . ددوى په رائىگ په دېر تكلىف كېنیناست او هە طرف بې امرونە كول چې هلئ ، ميلمە راغلى ، چاي راپری . سخى چې مخونە بې په لوگى کې پت وو په بېرە لرى او برى كېدى ، وتلى او ننوتلى ، چې دوى ته بې چاي حاضر كې . محمداجان دېتكى په شملە خپلې سترگى چې دلوگى دلاسە او بشكى ترى بېھيدلى ، وچولي . لە چايە پس ، بودا عذر وغوبىت ، " يو خە ناسازە يەم . " پېيۈوت او بېزتە بې شرى تر زنى پورى په خان كش كپر . گلاجان وویل ، " کاكا ، خە مرىضى لرى ؟ هەغە دېتۇخى وقەمە كې وویل ، " خدازده چې خە بلا دە خوزپە مې تېڭاكۈي او ورسە دا دەدۋوسر تۇخى ھم دى ! گلاجان وووت او

شيبة پس بی دیابو دبارنه خه شی راول ، "هن ، داگولی درداخله ، توخی خو به دی نشلا چی غلی کری . دالوگی هم تاقه بنه نه دی . بودا دیوتل تولی گولی په ورغوی کی توبی کری ، دچابو پیاله بی راواخیسته ، خو گلاجان ووبل ، هسپ مه کوه . دوه گولی اوس خوره ، دوه سبا ته په همدی وخت . بودا چی گولی و خوری ، نو بیرته بربیوت . خوانکی دمیلمنو پیاله بیا دکه کره . دکیردی نه بهر پوخ پرخ باران وریده او بودا چی دمحمدا جان او گلاجان دوازو درائیگ ددلیل تفصیل واورید نو بیا بی یوه خبره کوله او دتوخی داویدی لپی دخنده وروسته بی هغی ته دوام ورکاوه .

" صدرخان بنه سری دی خو خالونه دی . خپل کوشش کوی ، خوملک خالو بیا نه پیدا کیپی . په اوغانستان کی پیپی نیمه ، داسی بیو هونبیار سری پیداشی چی بسته قام ورپسی روان شی . بیانو دهنه کول چی هر خومره کوشش و کری ، د نیکه نخنه نشی ویشنلی . هسپ می خبر کوله . صدرخان هم دگوتی غمی دی اوجی لر اوپر نورو ملکانو سره بی وتلی نو دبر پری دروند خیزی ، خو خلک دی دپلار سره تلی او بیا نو افسوس کوی چی بره دملک خالو خودی مرگی نه وای . " بیا نو دیره شيبة بودا غلی ستمنده . گلاجان خپل پلارتنه کتل . دکیردی نه بهر چی دهبانیام تیاره راغله ، ایله بودا په خبرو راغی ، "یره خوانه دی دارو خودی خوب را باندی راوست . د صدرخان پونتنه کوئ ، هغه خودادوه هفتی کیپی چی ایلبند ته روان شوی دی : زه هم ورسوه تلم ، خو دابدمذبهه مرض راباندی راغی . مزل د خواری مزل دی ، چی کم وی ددوو هفتوا لارده ، نو زه ورته اوس خو جور نه یم ، که خو ورخی راته گورئ ، نو چی هوا یو خه بنه شی ، " بیا بی گلاجان ته وکتل ، " او ددغه زلمی په لاس دی خدای برکت واچوی ، نو گله به سره لار شو . " بیا بی نو په مهربانه لهجه گلاجان ته ووبل ، " ته خو خداکه کوچی بی ، نو چی هیخ بی هیخه ایلبند ته روان بی . خدازده چی خه پتبه دی جوره کری او خه بکوری ماتوی خوبه خیرک هلک راهه بسکاره شوی . " بیا بی خوانکی ته غر کر ، " هلکه ، نرسولا ، میلمنو ته به په هغه بله ، دمیلمنو په کیردی کی خای جور کری ، پام چی درنه وردی پاتی نشی . هغه تره خولی سپی به نن شبه زما په

کیپدی کې و تری چې میلمانه په عذاب نه کړی " ددې سره ګلاجان د دارو
دزوره ، بودا خوب وړي و .

۱۵۰ ویشتم خپرکۍ

محمدagan دخانه سره ویل ، دانو ایلبند نه شو دبسوګۍ واده شو ، هیڅ
ختمیدن نه لري . دخوست نه اوله شپه په چارلى ، بله په ترزى ، بله په واخى
بچه ، بیا منه چینه ، المره ، سیدخیل ، دغلجى بیخته ، ددې خوار شوي پکتیا
هیڅ خلاصیدن نه و . هر خای کې یوه شپه کیپدی وله ، رنکوه یې ، لکوه یې
رنکوه یې چې ايله دولتخان ته ورسیدل . ګلاجان یوې عجیبې خبرنې ته پام شو
او هغه دا چې بوداچې دنورو کیپدبو خلکو تارو اکا باله ، رک روغ او داول
اوښ مهار همده نیولی و هری خواته یې په داسې شوق کتل ، یابه دروسی
عسکرو یا مجاهدینو ویره ، خو داسې یې په لیوالیا هره خواکتل ، ته به واېسي
خوند ترې اخلي . یو خلی خو یې ګلاجان پاس دغره چدې ته دخانه سره
بوټه ګلاجان ته دهر قدم اوچتول لوی کړاو ، خوتارو اکا ، لکه ايله اوں په
مستی راغلی وي ، دهوسی په شان په غرہ خوت او ګلاجان ته یې په لاس
اشاره کوله چې راشه . دغره په سروختل او به هغې بلې خوا یو خو ګامه ورکوز
شول . دغره داخای تقویبا هوارو ، تارو اکا یو خومتره لري ، یو داسې خای . ته
ورغی چې گن بوټی او غنې ونې پکې ګورې وي ، د اغزو په مینځ کې یې یوه
سمځه رابرسیره کړه . تارو اکا پکې ننوت ، ګلاجان ته یې هم اشاره وکړه .
سمځ تیاره وه ، ګلاجان یوه وړه بجلی چې دکلی پورې یې نښتې وه ، ور
واچوله ، نری کړه وړه لاروه ، بیانو سمخ ختمه وه ، او بیو دیوال یې مخامنځ
رانګی . ددیوال په اړخ کې یو ، لکه ددیوی دپای په شان رف کېندل شوی و .
چې ګلاجان رنا ورسیخه کړه نو یو بوت ولاړو ، چې به خیر شو ، دوه بوتان وو ،
یونر بل نښه ، غارې غجی سره تاو شوی وو ، ډېرې شیبه دواړو په خاموشی
دبوت ننداره وکړه ، بیانو تارو اکا لارې ورتونکړې او بیړته دسمځی نه ووتل .
تارو اکا دسمځی تر خنګه په دمه کښناست . ګلاجان هم دمه وکړه .

کوز یوه شنه دره ، غخیدلې وه ، چې بل سر یې دبراس لاندې ورک او
تارو اکا وویل ، ددرې په آخر سرکې دقاري بابا مرکز دی . ګلاجان په تعجب

وویل ، "دا بوتان خو عجیبه شی و . دا قاته خه معلوم وو؟" تارو اکا ، کوز دری
 ته کتل ، "ماته ددی لاری کانی کانی معلوم دی . " گوته بی دیوه بل غره
 خواهه ونیوله ، "هوغلهه دهغه غره شاته ، دسلطان صیب بند دی . چې چایی
 ژوروالی تر اوسه نه دی معلوم کړی . خالواکا دې خدای وبنی ، هغه ویلی
 چې یوه شپانه ورته کیسه کړی وه ، چې دبهسودو دکجاو په میله خای کې تری
 ډاټک دغره په یوه چینه کې ورک شوی واو چابیادله موندلی و . ګلاجان
 وویل ، "نو بیا دې لاری ورتوكولي؟" تارو اکا موسک شو ، "یو خودکاپرو بوت
 و . بل نو ودی لیدل چې سړی او بنځه خنګه سره جوسر نښتی وو . ګلاجان نه
 قانع کیده ، "نو ولی دې مات نه کړ ، یادې ولی راونه ایسته او د کابل خلکوته
 دې ورنه کړ؟" تارو اکا ، وویل ، "یره دا زما او خدای بېنلي ملک خالو تر مینځ
 په راز دی . زه ورکوتي وم چې ملک بابا په همدي خای کې ، همدا سمخ
 راوبنوده او بیا به هر کال ، دې له ازري او زه له خوست نه راتلو او همدلتنه مو
 په دولت شاه کې سره لیدل . دواړه ددې بوت دیدن ته ورتلو . ملک بابا راته
 وویل ، تارو ګیه ، پام چې چاته حال ونه وايې ، که نه بیا به وايې ، کوچان
 بوت پرستان دی . ملک بابا ویل ، زه ددغه بوت جوړوونکي ته سودا وړی یم ،
 چې دایې دڅلې محظو با دپاره جوړ کړی او که خدازده دلنې خوک او سیدل خه
 خیل ژوند یې و . تراوسه بل هیچا دابوت نه دی لیدلی او ته به یې هم نه وايې
 نه مې خوبنېږي هم او یې هغې هم دبل ملک مارغه یې ، ماویل چې یو نادره
 سیل خودرباندې وکړم

په درو ورخو کې د کنه ده ، خچک ، ټل هزار ، شش ګاو له لاری له غزنی
 نه تیر شول او تارو اکا ویل چې دقاری بابا دمنطقی نه به شپه شپه تیریبو ، چې
 دهغه د کوچانو سره جوړه نه ده او داسې مو تلاشي کوي چې د چاخبره
 داوبن په پچو کې هم مخابري لمتوی . داوبن او ګینګري یې لري کړل او
 دسپورمۍ رنا ته یې د عبدال بدین ، خل کله له لاری خان دواځجان بیخ ، ته
 ورساوه . هلته یې دوہ شبې تیرې کړی او بیا نو د ، هر که دانی او کجاو له
 دښتی خان بهسودو ته ورساوه . البته په هر خای کې یې شبې کوله . بادول ،
 اوليا چې ايله په یوه هفتنه کې بهسود ته ورسیدل . په توله ليار د ګلاجان او پلار
 حال درهم برهم و . چې به کېږدی لکې شوې دواړه به په کېږدی کې

سریوپی، بیحاله پریوقل خو کوچان هماغسی تر او تازه لر او بر کیدل او داوبنابو سره بی دز وغرب، او ددوی خپل دلور آواز شوربگت کیپدی ته راته.

اته ویشتم خپرکی

دامیر عبدالرحمن خان دفرمان له مخی کوزه کرونده دهزاره وو او پاس دغره پده دکوچانو. نه یوازی داویش و، بلکه دهری کورنی دکیردی خای معلوم و چی لکه چی قواله بی ورسه وي، هیچ بل کوچی په هفه خای کیپدی نه لکوله. شین سهار و چی گلاجان دوریو او میرو بوغ او دپو ندوو درزا راوینس کر. سر بی له کیپدی وايست، هره خوا، دکیرد و ترخنگ میوپی پنهی وي او بنخو لوشلی، وری هری خواته لوغریدل او ماشومانو ورسه شوربگت جور کری و او چی به بی مور له کوچی خلاصه شوه نو خپل کبلی ته به بی وخفستل. له دنبتی دختی بوی راته او دلته هلته، یو نیم اوین چو و نارینه وو دکوچیو (پیخه ول) سره په خپلو میرو دوری کولی او کله بی یو وری له دوو مخکنیو پبنو نیولی، دخان پسی خکاوه. یو لوی لکیور سپی، عاجز عاجز ورپسی روان و.

غرمه مهال تارو اکا چی دورخی دکار نه یو خه سوکه شو، نو بی خپل زوی، نرسو لاته په غور کې خه وویل او هفه دوه نوی کوچی راول. تارو اکا هفه په خپل لاس په گلاجان او محمدagan واچول، "بس اوس نو کوچان شوئ. بیانو دی مخکی، محمدagan او گلاجان ورپسی، مخ په جمه، دصفدرخان کیپدی ته ور روان شول. تارو اکا په لار کې یو جنای ته گوته ونیوله، "په اول کې دملک بابا کیپدی همدلتنه کوزی وي خو قوم ورته وویل، چی داشرم دی، چی مور ستانه بره کیپدی لکې کرو، نو بی همدا خای، دغره خوکې ته نژدی ورته جور کړ، یوه مسته چینه هم ترې راوتلي ۵۵. لویه حجره لري. "بیا بی نو گلاجان ته وویل، "گوره زلمیه، احمدزی دپښتو ستانه دی، داحمدزو تیوه په تولو درنه ده. موساخیل بیا په احمدزو کې دسرقام دی، هسې خو عیسی خیل، علاء الدین خیل او جبار خیل هم شته خو ملک خالو په هنوی کې نه دی پیدا شوی: نن به هفه سړی ووینی چې دملک بابا په ګدی ناست دی، نو ګوره چې ستا هر خه په زړه کې وي. " گلاجان په خندا

ووبل ، "بس درازیک جان خط او بو خه نور امانت ... " خو تارو اکا یې خبره غوچه کړه ، "بس ماسره پنج وشش مه کوه ، هسې مې غاړه خلاصوله ، خکه هم مې د انکتر یې او هم مې میلمانه یاستئ !"

محمداجان چې تر او سه غیر له یوې او شولو بل خه نه وولیدلې او تر او سه دنوبېک په چل نه پوهیده دتارو اکا په خبرو کې یې بو پت ګواښ او خبر داري غښتی لیده ، بو خه ووپرید خو خپل زوی ته یې کتل چې تارو اکا ته ګوري او ورته موسک دی ، زړه یې بو خه په کرار شو . ګلابان ووبل ، "تارو اکا ، زموږ نه خودې لړمون بوبت راوښکه چې څه خونیناوته مو لاس تړلی بیاېي : " تارو اکا کېت کېت وختنديل ، " چې تارو درسره وي ، که صدرخان مړ کړي ، مړۍ خوبه دې په سارا پړې نېډي ". محمداجان هم چې تارو یې لیده چې موسک دی بوه وارخطا خندا وکړه .

لومړی خپرکۍ

د صفي خلورو خواوته کټونه اينې وو ، سري نیالیچې اوله قالينو جورشوي ، له بوسو ډک شوي بالښتونه ورباندي پراته وو . خوک نه و ، تارو اکا ميلمنو ته دناستي داسي ست وکړ ، لکه چې کور د همده وي . محمداجان په یوه کې وغخید تارو اکا مخ په کېږدیو روان شو او دېر خنډ پس یې ډچایو چاخوبنه او درې ګیلاسونه چې ګوټې یې په کې ننه ایستې وي ، راوري . محمداجان چې دکتفنیانو په دود یې د ترڅو چایو سره بیحده زیاته مینه وه ، په لیوالتیا خپله پیاله ډکه او همداسي سور سور یې سړپاوه . په همدي کې یو پېخول والا سري د کېږدیو نه صفي ته روان بشکاره شو . ګلاجان چې په بالښت یې ډډه وهلي وه ، خان راتیول کړ ، یوه کمکی شاني وارخطائي پري راغله . تارو اکا اعلان وکړ ، " هغه دی راغی "

صفدر خان په ونه جګ و ، ماش وبرنج لنده کې بېړه یې وو . پوزه یې یو خه جګه وه خو دلوی مخ سره یې جورېده . چې نزدې شو ، نو په خندا اول د ميلمنو او بیا د تارو اکا سره ترغاري ووت اوبيا په خلورم خالي کت کښنیاست . بیا یې نو ميلمنو ته له همامغه خایه بیا ستری مشی ورکړه او تارو اکا نه یې پونښنه وکړه ، " ستاراګ یوزیری ، د ميلمنو لابل زیری . " تارو اکا پوهیده چې دا په حقیقت کې پونښنه وو ، وېړۍ ویل ، " داههم زما ميلمانه دي او هم ستا ، په اصل کې خو زما ميلمانه دي ، خوزه چلنک سري یه ، ستا په حجره مې سیخ کړل . " بیا یې نو ميلمنو ته وکتل ، مانا ستاسو دخواب وار دي . محمداجان غاره صافه کړه ، " صایبه ، موږ د کندوز یو ، دامې زوی دي ، ګلاجان . " خان په خندا شو ، " نو ولې دي اول نه ویل ؟ ګلاجان خوزه پېژنم ، په پېښور کې یې یو خط هم رالېږلی و ، خوانه ته چيرته او بهسود چيرته ؟ " ګلاجان وویل ، " په اصل

کې مې دپلار دیدن ته راغلم ، خورا زیک جان تاکید راباندې و کېرچې زمعو
کورته به خامغا يو خلې ورخې . هغه چې پېښور ته راغلم نو تاسو کدە کې وە ،
ماویل راخه ھم به سیل وشی اوهم به درازیک جان سره خېلە وعده پوره کېم ."
صفدر خان مخ محمد اجان ته کېر ، "دا تاسو کتغیان ، لکه چې پې وعدو کې
دېر تېیېک بىنى . زه خبر شوی يەم چې گلاجان پە امریکا کې ھم خېلې وعدې
پوره کولې " بیا بې پە موسکا تارو اکا ته مخ کېر ، " رغازیک لیکلې چې گلاجان
ھلتە دختکلی آسونو دسپرلى لو به دتولو امریکایانو نه ھتله وە . دایي تاتە
وبلى ؟" تارو اکا پە تعجب ووپل ، " نه ، داھلک پە خبرو کې دومره موزى دى ،
لکه سود خور او درامان . بس غلى ناست وي ، خو خدائ دې خیر ورکرى
چې داسى دارو بې راکپل چې رک روغ شوم . " صفر خان ووپل ، " ددى بلې
نه بې خبر نه بې ، ھلک شل زرە دالرە پە همدى بوي سپرلى و ھتله . " تارو اکا
پوبسته و کرە ، " دابه نوشل زرە افغانى شي ؟ " صدر خان و خندل ، " نه بابا ،
شل زرە دالرە پە افغانى دومره پىسى دې چې ايله بې ستا اوین ، مستانه يوپى
شي . " تارو اکا ، يو خە غلى و ، بیا بې پە شملە خېلې سترگى و چې کرى ،
" مستانه دخدائ پە رضا لار . " صدر خان پوبسته و کرە ، " خنگە ؟ هغه خورك
روغ و ؟ " تارو اکا ووپل ، بچى مرى وروس پە قول . کې ماینونه شنلى ، مور
خبرنە وو ، ھلکانو اوینسان خرول چې بىم زما پە بەھلوان اوین برا بر شواو دوه
غېرگې پىنى بې ماتى شوې ، ايله تر چاپه ورسىد . " گلاجان پە ياد شو چې
دملک تارو کورنى ده ته خو خلې داوېن غوبىن پخه کې وە . ملک تارو ده ته
حال نه و بلى . صدر خان دخواخورى پە علامە يو خە غلى و ، " پە لاركې
خوبە ماینونه نه وو ؟ " موب چې راتلو ، لارصافە وە ، خو پاس بىرە کې چېرى لرى
بىر کىدى ، قارى بابا ھم چېرى بىشمە کولې ، خو خدائ ترى پە لېرو روپو
خلاص کېر . تاسو خنگە ؟ تارو اکا ووپل ، " نه ، پە لار کې خير خيرىت و او پە
غۇزى خوشې پە شې و اوپستو . " صدر خان گلاجان ته وكتل ، " بس نو بىا سترى
مشى ، خوبە لار کې به چېر زحمت درباندى تېر شوی وي . خنگە و رازىك ، لا
ھم ھماگە جوار گۈرى وە ؟ " گلاجان ووپل ، " رازىك بىھ تکرە و . بىانولە كت
نه کوز شو او خېل بكس ته لار ، يو پنۇوکى بې ترى راواىست ، بكس بې بىرته
قىل کېر ، پنۇوکى بې دصر خان پە كت ، هغه ته مخامخ كىبنو . صدر خان

هغى ته سرسري شان وكتل او بيا يې دقارو اكا سره خبرى شروع كپي . گلاجان پوه شو چې صدر خان داحمدزو دمشر په حيث بايد هم په ظاهره کې خان نانګاره اچولى واي او چا يې ليواليا نه واي لمدلى . په امريكا کې به چې خلکو ده ته تحفي ورکولي ، ده هم دشمه نه پرانىستلي ، خو هفوی به بيره ورباندي کوله ، "خلاص يې كره ". په خان آباد کې به چې چا جوري يا جامي راوري نو کور به يا کوربني به هيچ ورته کتل نه ، چې ميلمانه به لارل ، نو کور به يا کوربني به په بيره ، منخ ديواله ته واراوه او غوتنه به يې پرانىستله . تارو اكا گلاجان ته ووبل ، "هلكه موږ خودي په دې دومره کمالاتو نه ووخبر ، وايي چې پوزه يې خاخې ، بلا تري پاخې . ماته خودي کل هم ونه کړ ، هسي دې خان راته ساده گئي ساده گئي کاوه ". صدر خان چې ڈلاجان وارخطابې ليده نو خبره يې واړوله ، "سې کال خدازده چې دکومما او آبول بازارونوته لار شو ، بس هر چيرته جنگ قلان روان دي ". تارو اكا ووبل ، "کومما او آبول خو دهزاروو منطقې دي ، داوريدو دقراره په کابل کې سيد رازم (صدراعظم) کشنې بولې که همداسي کومه بله بلا ، خواصلي نوم يې على سلطان دي ، کمونس دي ، هزاره دي ، نونه دوى په وروسانو غرض لري او نه وروسان په دوى ". صدر خان ووبل ، "داسې به وي ، خواوس ايرانيان رابهيدلى دي . چا وبل چې هر چيرته ، دادان په خاي اوږدي قولې وباسي ، بس توري پکړي " نرى عينكى ، خلک په اوغان پسى ورشکاري ، بې هغې هم دهزاره وو ، ان داودرامانخان دوخت نه دکوچانو سره جوره نه ده ، وايي دموچې خونه بې هغې هم خوساوه چې باران پرې وشو نور بوی يې هم وايست ، نو ويرېرم چې مرګ ژوبله رانشي . "محمداجان سوال وکړ ، "دا آبول اوکوما وېي بيا خه شى دې ؟ "صفه خان تارو اكا ته ووبل ، "تە خوچاته غړ وکړه چې دودي راوري ، تاسو به وړي يې ! " تارو اكا پاځيد دصفي دڙي نه يې چاته ناري کړي " نرسولا های نرسولا " بيا يې غړ کړ ، په دريم غړې خواب راغنى " درڅورسومه ! " صدر خان ووبل ، "دادکوچانو بازارونه همدا دي . آبول دهري رود سهيل ته ، ايماقو او کوچانولوي بازارونه همدا دي . آبول دهري رود سهيل ته ، دښدبيان کوز اړخ ته ، دچغچران نه دبوې ورځي مزل دى ، "کومما بيا دهري - رود قطب ته په اجرستان (غرجستان) کې دي . داستاسو کتفنۍ کوچان ،

درانی هم هماگلته راخی . زما ورور مامورزا **لوخا** په همدي دورانيو کي خينسي
وکره او بيا اوس په کندوز کي ميشت شو ، کوچانی ژوند بي پريښود ، هماگلته
مامور دی ، زما زوي رازیک جان او لور دواړه دهماغه په کور کي لوی شوي
دي او يو خه ليک لوست بي هماگلته په مكتب کي زده کړي . کله کله زه هم
ورخم ، د ترکستان پريمانی ماهم ليدلي . " محمدآجان ووبل ، "نولوي هماگلته
زمکه نه اخلي او ده شين کېږي نه ؟ " صدر خان تارو اکا ته وموسل ، " خه
وابي ؟ " تارو اکا ووبل ، " دمړي ګينهي پارسي . " په همدي کي ډودۍ راغله
د صفي په مينځ کي بي یو ليمخي وغواړو او تول ورکوز شول . د صفي لاندي
د چيني نري لبنتی کوز بهيده ، لاسونه بي پکي پريول . ګلاجان غونښل دخپل
بکس نه صابون واخلي خو په خپل نيت پښيمانه شو . ټولو په ګډه په دوو لوېو
بانکو کي ډودۍ وړه کړه ، بیانرسولا دېوې بلې تئي . نه کورت ورتوى کړل او
دېوې اړکاري نه بي غوري پري وروجغول . ګلاجان په تالو کي په اول خل
دلس کاله پخوا وطنی خوراک خوند غوتی وسپردي . پس له ډودۍ دماسپښين
داوداسه ، لمانځه وخت شو . امامتی پخپله صدر خان وکړه . ګلاجان تر اوسيه
هم نه پوهیده چې هنه به سواد لري او دده خط به بي خپله لوستي وي .

تارو اکا تر لمانځه وروسته لار او نرسولا ګلاجان او پلار بي یوې کېږدي ته
چې صفي ته نزدي وه بوتل . دشبي ډودۍ هم پلار او زوي یوازي وخوره .
نرسولا ويل ، صدر خان کوچانو کوز مرکي ته بیولی دي .

په بله ورڅ صدر خان مخکي ، نرسولا ، ډچایو دېتنوس سره ورپسي دمیلمنو
حجري ته راغل بهر هوالړه سره وه ، بیکایو خه باران وریدلي و . دشودو سره
پوځه او کوج هم وو چې دتناره د تاودي ډودۍ په سر ويلی کيدل . نرسولا بي
په سر بوره دوروله ، اول بي خان ته او بیا میلمنه او کوربه خو پېزنه کنه ! پس له چایو ،
محمدآجان ته ورکړه ، " زوروره میلمه او کوربه خو پېزنه کنه ! " پس له چایو ،
خان ووبل ، " نرسولا ، دازلمى درسره مېړو ته بوځه ، زړه به يې تنګ وي ، زه و
محمدآجان خان به دلته مرکه وکړو . ګلاجان خپل پلارتنه وکتل ، هغه ورته په
ډاډ ګيرنه موسک شو ، " خان صېب ربستا وابي ، خه دبوداګانو په شان په
کېږدي کي پروت بي ، خه ورڅه د کوچانو ژوند وکوره . " بیا پاڅدواو د نرسولا
پسي له کېږدي ووووت .

دویم خپرکی

نرسولا او گلاجان دصەدھان دکېردىو دېنىدى تر خنگ روان وو . دېوي کېردى مخي ته يوه نجلى ولازه وو او له لېرى يې دوى ته كتل ، خو گلاجان پوهىدە دا امريكا نه ده ، نولاره يې ورگە نه كرە او همداسى وريسب دنسولا پسې ، غره نه كوز دېنتى ته وربنوبىدە .

شيطان ورته ويلې چې يو خلي خوشاته وگوره خو گلاجان پوهىدە چې دېتولو كېردىو نه خدائى بلا سترگىي دده خار كوي او دېپستنو هنه دود ور بې ياد شو چې كه دې سخنه مخي ته راغله نو هر خومره دې چې زره وي نىغ ورته كتلى شې ، خو چې تېر شۇنى او بىا دې شاته ورته وكتل ، خون دې پە خپله غاپە . كوز پە دېستە كې خو سترگىي لېكىدىلى توري رمى وي . گلاجان پوبىتنە دې . " گلاجان ووبيل ، " ماتە ټول يوشان بىكارىي ، دا بىا خنگە بىلوئى ؟ " نرسولا ووبيل ، " هرە مېرە خېل بچى پېزنى او هر كۆچى خپله مېرە دېبىنامانو پە شان ، پە بوى پە رېڭ ، پە غورۇ ، هر مال ھم لە بله بىل دى . " گلاجان نه قانع كېدە ، " بىنادمان خونوم لرى ، زېھ لرى ؟ " نرسولا كېت كېت وختىل ، " مېرە ھم غېرىپى ، خوتە يې پە لوز نه پوهېرىپى . پاتى شونوم ؟ راخە ! يوه مېرە يې را ايسارە كرە ، دغۇر پە خوکە يې دچاكونىشە وە ، " پە دې باندى دقاروا اكانوم لېك دى . " گلاجان يو خە خجالته شو . نرسولا ووبيل ، " هەنە سېپى وينى ؟ چې سترگىي پتى ، پروت دى . تە وار وكرە . بىا يې نو يوه مېرە پە شا كرە او هلته لوي يې يوپى بلې رمى تە يوورە او خوشى يې كرە . ناخاپە دوريو بغارشو ، دقاروا اكا سېپى را پا خايد ، پە ترات ، هەنې بلې رمى تە ورغى او خپله مېرە يې پە مندو مندو تر هەنې خغلولە چې بىرته خېلى رمى تە راغله . سېپى بىرته پېرىووت اوسترگىي يې پتى كېرى . نرسولا گلاجان تە وكتل ، " پوه شوي ؟ " گلاجان ووبيل ، " بىس منم دې . " يو ورۇكى ھلک خېل ڈائېك تە تكىيە وەلەي وە . نرسولا ورغۇ كر ، " ھلە ، خوتى ، مندە كرە ، يو تالى راۋەرە . " ھلک لار او دلرى كېردى نه يې دلرگىي يوه كاسە راۋەرە . نرسولا ورغى يوه مېرە يې پە كې راولوشلە ، دشودونە لابراس خوت چې گلاجان تە يې وني يولە ، گلاجان ھم يې غەمە پە سرۋاپولە ، يو خە خوغە لۈپى لېكىدە .

ماسپینین مهال چې بيرته پاس وختل ، نرسولا لار چې "کلاجان ته دودی راوري . محمداجان يوازې په کت ناست و ، "کلاجان پلارنه کتل خو هنه لکياو ، په يوه چاقوبي دپنسو نوکان نیول کوز په دښته باندي دوو تپوسانو درمو او شنيلو دپاسه دورې کولي ، يو کارغه هم ورپسي روان و او کله به يې په هفو باندي غوتې کولي ، د"کلاجان هم تلوسه وه چې خان به يې پلارته خه ويلى وي او هم ويربده چې کار خراب شوي نه وي . پلاري ووبيل ، "لكه چې کار مشکل شو . "کلاجان چې په عمر کې يې دايسې موضوع دپلارسره خه چې دهبيچا سره نه وه برسيره کري ، دشمه سور شو خو دزموري زړه يې په خان کې خای کړ ، "خنګه؟" محمداجان ووبيل ، "دخان دبوجه زما پلارهم نشي وتلای" "کلاجان ووبيل ، "دپسو خبره د؟" محمداجان ووبيل ، "يوه خوداده ، هنډ دوه جربه زمکه چې ماورته "کرو کړه ، په هفني کارنه کېږي . تاخوبه هم یو خه راوري وي ، که نه؟" "کلاجان موسک شو ، "ابا، نو زمکه دي ولې "کرووله ، ماسره پيسې پريمانه دي . "محمداجان ووبيل ، "خومره؟" "کلاجان ووبيل ، "بس پريمانه ، ته غم مه کوه . "پلاري چاقو بيرته بند کړ ، "نو، بس راويسي کنه!" "کلاجان صفي ته نژدي کېږدي ته لار ، ديو واړه بکس سره بيرته راوقټ . "هن، شل زره ډالره . "پلاري چې دلوتونو بنډل ته وکتل نو یو خه په مایوسې يې زوي ته وکتل ، "بس همدایو بنډل؟" "کلاجان کت کت وختدل ، "ابا ، دا دamerika پيسې دي ، ډيرې درني دي ، خان يې په قدر پوهېږي "محمداجان لا ټکنى و ، "دانو خو افغانۍ شوي؟" "کلاجان وختدل ، "خه ورپسي سرخورې ابا، دايسې يې وګنه چې سل جربه مځکه پري اخيستلى شي . "محمداجان وغورېد ، "بس نو کاروشو، خو اوښ يې بل دنامسلم باچا شرط اينې دی . " "کلاجان ووبيل ، "نور خه غواړي؟" محمداجان ووبيل ، "وابي، نجلې دي امریکاته نه بیا يې ، په پښور کې دې کور واخلي ، په ناصرباغ کې يې کوم لوی سراي ، چار دیوالی موندلې ده ، وابي همامګه دې واخلي او کور دې پکي آباد کړي . " "کلاجان په فکر کې شو او بیا يې ووبيل ، "دابه هم خدای آسانه کري . " پلاري ووبيل ، "بنه شو، ماناته نور امریکاته نه خى . " "کلاجان وموسل ، "ابا ، ته نه پوهېږي ، خان داکور دخان دباره غواړي، بس نور يې غم مه کوه ، ورسره وېي منه ! "پلار په مينه وروکتل ، "موداري ستريکي وخوري !"

خان یو خو ورخی نه و ، نرسو لا ویل ، تللی دی دگوما و بازارته ، خدای
 دی خیر کپی چې دهزاره گانو نه ژوندی را ووزی . په هغه شپه تارو اکا دوی
 میلمانه کړل . اوں نو دهغه میرمن ، پدمه ، دمیلمنونو سره بنه بلده وه ،
 دګلاجان نه یې د کاپروشین سترګو پوبنتې کولی . ګلاجان به هم څل خواب
 د هغې دسات تیری دپاره نور هم رنګین کړ ، تولو به وخذدل خو محمداجان
 به زوي ته بد بد وکتل . پس له ډوډی پدمې دخبلو پوبنتو لوري بدل کپی و ،
 ګلاجانه ، ولې دی هماغلته کومه ببرسرې نه کوله چې اوله دی بسلمانه کپی
 واي او بیا دی نکاح ورسه ختلی . " ګلاجان وویل ، " ورکې که د کار شی پکې
 نه و . " پدمې وویل ، روھیلی خو نورې کیسې کوي . " ګلاجان غلی شو ،
 " واي ، دهنه خای خلک داسې پیمخې دی ، لکه بناپیری " ګلاجان وویل ،
 " بناپیری نه ، سرې بیزوګۍ . " پدمې خبره نه پریښوده ، " په روھیلی خوبه دی
 سترګې نه وي سرې کړې ؟ " ګلاجان پلارتہ وکتل هغه وویل ، " نه بابا ، دا حمدزو
 سیالی خوک پوره کولی شي ؟ " پدمې وویل ، " دارښتیا ده خوزره چې مین شي
 بیا سرې اور او بوته خان اچوی . " تارو اکا وویل " ته نوزباتی غلې سه ، میلمانه
 مه خوروه . " خوبده ابی نه ایساریده ، " ته هسې خان نانګاره اچوی ، تولې
 کیپدې پړې خبرې دی . زه خو پړې خوشاله یم ، خوکه خدای دا مامله خرابه
 نه کړي . " تارو اکا وویل ، " خرابې په خه کې ده ، ګلاجان بناسته زلمی دی ،
 احمدزی به نه وي خو پښتون خو دی ، په امویکا کې به یې کار بار جوړ وي ،
 نو خرابې پکې چيرته ده ؟ " پدمې ابی وویل ، " هسې ماسره سودا وه چې خان
 نور اګر مکړ پکې راونه باسي . " تارو اکا په خندا وویل ، " نو ته ولې سودا
 کوي ؟ " پدمې ابی . ګلاجان ته وکتل ، " داتور سکان داسې راته خوږدې ، لکه
 څل ورور . ګلاجان له شرمه سور شو .

تارو اکا موضوع واړوله ، " هلكه ګلاجانه ، رائه چې لارشو ، دغره خو
 بنکاردر باندې وکړم . " ګان وویل ، " زما دليندي سره بنکار زده ، دټوپک
 بنکار مې نه دی کړي . " تارو اکا په تعجب وویل ، " داخنګه کیدای شي ؟
 محمداجان وویل ، " رښتیا چې مور کنټنیان چندیانې دټوپک شوق نه کوو . زه
 خپله ، میرګن نه یه خودلقي په جنګ کې یوڅه دټوپک سره اشنا شوی وم؛ هغه
 مې هم اوں هیر کړي ، هغه وخت دنباله پور توپکونه وو چې ازېکو ، ملتیق باله

او دابراهیم بیگ نه یې ولجه کړي وو. تارواکا پوبښنه وکړه، "دابیا خوک و ؟" محمدagan ووپل، ابراھیم بیگ دازبکو یو مشر و چې یاغی شوی و، دبلشویک سره یې په جګړه کې ماتې خورلې وه او په بدخشنان افغانستان ته را اوښتی و، هغه وخت هشت نفری وه، مانا په اتو کسانو یو عسکر. زه په همدي کې عسکري ته جلب شوی وم او دابراهیم بیگ سره مو جګړه کوله. شاه محمود خان وزیر دحرب و، لکه چې روسانو ویلی وو چې افغانستان دی ابراھیم بیگ ته پناه نه ورکوي او حکومت هم منلي وه او مور یې په ابراھیم پسي لیړلې وو. هماګلهه مې دټوپک چل زده کړ، خو مور په کتفن کې چندیانې دټوپک کسب نه کوو او چاچې داصلی خای نه راوړي وي هغه تول زټک وهلى او لوګو تور کړي دچت نه سربه خيري خورند دي. "تارواکا ووپل، "راخئ یوه تعاشه درونبیم! "دوی یې یوې بلې کېږدی ته روان کړل. په کېږدی کې یې نیالیچو او لیمخیو دډیری له مینځه یو توپک راوایست، "داکلاشنيکوف دی، روسان به همدي جنګ کوي، داې چینایي ساخته دي. "يو بل یې راواخیست، "داشل ډزی دی، نورخوبنه دی خو دروند دی. "همداسې یې پسي تومانچې او نور نوي نوزی توپکونه را ایستل. دیوه بل کونج نه یې له یوې متی، دنک په اندازه تور غونداري راوایستل" دی ته ګرنیست وايی، بس لاسی بم دی، داکړي وينې؟ دا په یوې ستني پوري نښتی، چې سنته راوباسی او داشی اړتاو کړئ نو بیا زورور بم دی. "محمدagan کلا شنيکوف توپک دې خواها خواړ او، یو خلې یې دکېږدی نه بېر یوه مېړه په نښه کړه، خو بیا یې بېرته توپک تارو اکاته ورکړ، "داخودی لوی میخزین جوړکړي دی، په دې خه کوي؟" تارو اکا ووپل، "وسله بنه ده، دنارینه وو ګانه ده، ګلاجانه هسي دې عمر بې دټوپک دنیشي تیر کړي دی. داس سپرلې خه کوي؟ خپل دبمن بوت راواړووه".

دریم خپرکۍ

یوه هفته تیره شوه خود صدر خان درک معلوم نه و. ګلاجان ترورو و، دېر یې زړه کېدہ چې یو خلې یې روھیلی ليدلې واي، خو امکان یې نه و. تارو اکا به هره شپه یاد دوی کېږدی ته راټه اویا به یې دوی وربل. بدنه یې لا داچې هره ورڅ به بره ګئی کوز د بهسودو په بنار الولې، ددوی دغره په لمنو به

بې هېم دورى كولى اوبيا به ورکى شوي . يو سهار وختى ، صدرخان بيرته راستون شو ، دچاي پە خوت بې ويل ، " دبازارونو خوندە نه و ، هزاره گان كوچانو ته بىرىكىدىل ، بىرە كىي . هم دېرىلىتى ، پە دې مو امنا و كىرە چې وولىدىلى ، لرو بىرىكىدىل ، بىرە كىي . هم دېرىلىتى ، " او كابل گىنده شد .. " صدرخان دتارو اكتانه زياتى نو دهزاره گانو خبره ، " او كابل گىنده شد .. " محمداجان ووپل ، " نه ، پۇنىشە و كىرە ، " مىلمانان خو به نه وي درنه خې شوي ؟ " محمداجان ووپل ، " نه ، سات موبىنە تىر شو ، دتارو اكتا مىخزىن موقۇت . " تارو اكتا وختىل ، " دخان چې وگورى ، زما بە درتە دلانخىو نىدارە بىكارە شى . " صدرخان ووپل ، " يە ، نور دلتە هم گىذران مشكل دى ، لكه چې دكۈچانى ژوند نه لاس پە سرشوو . محمداجان ووپل ، " پە دې لالهاندە ژوندكى مۇ خە ئىدىلى ، ما ووپل ، پە كىندوز كىي بە مستە زمكە درتە واخلەم ، پاتى عمر بە مو اوپە پە نس كىي تاودى شى . " صدرخان پە جىدى لەجه ووپل ، " محمداجان خانە ، تە دكۈچانو دعىيش نه خە خې بې ؟ بىس پە يوه خاي ، لكه جاي بند غويان پراتە بې ، هماگلەتە زرغونبىئى ، هماگلەتە مرئى . كۈچانى ژوند يوازى دشودو او غورۇ تىنە نە دە ، يو قىسم تە آزادى دە ، دخدايى دزمكىي پېئىندىل دى . مۇ دزمكىي سېنە نە خىرو ، خە چې خدايى دزمكىي نە راوباسى ، بىس پە هماگو شومە كۇو . زما ورور اووس دزمكىي بىنە دى ، سبا بە دزمكىي بىندىسوان شى ، زمكە بە ميراث خورو تە پاتى شى . زمكە دخدايى دە ، بىل بىنى بىر دەھنەي مالك نە دى . " محمداجان ووپل ، " دا اوپيان او مىرىپى هم دخدايى مال دى ، تاسو بە ترى خى ، دوى بە پاتى وي . "

صدرخان وموسل ، " بىغمە اوسيه ، كە مىۋە دە ، كە اوپىنە تول زمۇر پسى راروان دى . خۇ زمكە بە پاتى وي او زمىندار بە بې پە نس كىي ننزوzi . " گلاجان دېبىت دارولو كوشش و كېر ، " نو اوس ، ستاسو فيصلە خە دە ؟ بىرته هواري تە كېپى ئو كە پاتى اوپى هەمدلتە تىرىۋى ؟ " خان ووپل ، " نه ، بىلى ھفتى تە بىرته خۇ . يو خە مىرىپى مۇ پە آبۇل كىي واخىستى ، هغە چې راورسىپى ، بىيا نو كوج دى .

پە ھەنە شې ، لكه چې دېلان لە مخى وي ، گلاجان دتارو اكتا سەرە سەم بل كوچى كىرە پە مىلەستىيا لازىل ، او محمداجان د صدرخان سەرە پاتى شو . پىس لە

دودی خان وویل ، " دایوه هفتہ می په آبول کی ستا په جرگی فکر وکر . ته
خپه نه شی ، گلاجان بنه ستکین او پوه سپی معلومیبی . مادرته حال نه دی
ویلی ، خورازیک جان هم په خطونو کې دهنه صفت کړی او دخلوی اشاره
نې رسولی وه ، نو ګویا هنه هم راضی دی . روھیلی خو یې نه وايی خودمور
دقراره یې ، لکه چې هفني هم په امریکا کې ورسه لیدل کتل کړي . که دپسوا
خبره وي خوزه بنه خبر یې چې گلاجان دختکو بنه مست تجارت روان کړی
دی . خوزه پکې زړه نازره یې . خپه کېږي به هم نه ! " محمدagan وویل ، " نو
ولې ؟ موږ درته سیالان نه بنکارو ؟ بیشکه چې احمدزی زموږ ستانه ، زموږ
مشران دی ... " صدرخان خبره ورغوڅه کړه ، " نه ، دسبالی خبره نه ده ،
پښتانه قول یو منی دی ، نیم منی پکې مه غواړه . زما دې ته سودا ده چې
نجلی هم درازیک جان په شان رانه ورکه نسي ، بل اولاد خونه لرم ، بله دا
چې که خدای دا بلاوې لري کړي ، نو زموږ ژوند خوتاھه معلوم دی ، شپه
موږ مېړتون ده . اوں یې پرینبودای هم نسم ، دملک بابا وصیت و چې قام به
سره یو لاس ساتم . خدازده چې زما دلاسه پوره ده که نه ، خپو بنده دخلل
کوشش پوري ګرم دی . نو نمت می دادی چې نجلی همدلتله په خپل قام کې
خوندي ګرم ؛ رازیک جان هم را وغواړم او بس کوچانی ژوند دی ، نن دلته
سیا هلته ، تیروو به یې ، قام به هم پغورونه نه راکوی ، چې نجلی دی هم
پردي ته ورکړه او هم دې پردي له لاسه لار . که گلاجان سل واري وايی چې
په پیښور کې پاتې کېږي ، خوزه چې دده دکار وبار نه خبر یې طاقت به ورنسي
او ظلم هم دی چې دده کارتیار جوړ دی او زه یې ورباندي ورانه ګرم .
محمدagan وویل ، " سودا په رضا ده ، خپله لور دې ده ، خپله خوبنې دې ده ،
ماخو خپل زوی درته پیشکش کړ ، ستاټول شرطونه مې ومنل ، چې ته یې نه
قبليوی ، نو تیوه په خپل خای درنه ده ، موږ ته رخصت راکړه ، سیا درنه روان
بو . " بیانو ډیر وخت خاموشی وه . دواړه په فکر کې وو . په همدي کې گلاجان
او تارو اکا دمیلمستیا نه راستانه شول .

په هنه شپه پلاراو زوی تر نیمو شپو دزړه خواله وکړل او په آخر کې گلاجان
وویل ، " ابا ، نوره نو یوه لویه تیوه پری راواړو او سباته به له خیره پیښور ته
روان شو ، بیا به یو خو خودې شبې سره تیری ګرو ، زه به دې کاغذونه سره سم

کرم ، ویزه به درته واخلم او بدر به دی امریکاته بوزم . زه بی هفی هم چندیانی په دهقانی نه پوهیزم ، هسپی درندو په بنار کې بو سترگی باچاوی ، ته به هر خه رانه سم کړي . د صدر خان خبره هر خای د خدای زمکه ڈه ، بس هماګلنې به سره ګډ اوسيرو ، چې ملک ته مو خدای رنا راوستله ، بيرته خوا او "کروکړي زمکه دی اور واخلى ، د چا خبره نیم کندوز به درته واخلم ." محمدآجان وویل ، "سمه ڈه ، اوں نو چېه ویده شه چې سبا اوږد مزل لرو" رښتیا دلاړی پونښنه به کوو چې په کومې پوستې برابر نه شو ، خو دسبا کار به سبا کوو ، مالمونځ نه دی کړي ، بس ته ویده شه ". چې "ګلاجان برستن په سر راکش کړه ، محمدآجان په مینه ورته وکتل ، ورغى او د بېستني پېختکي یې دليمشي لاندي تېنګي کړي او په کرار غوري ويبل ، "چې بچې مې د بیلاق ساوه ونه وهی . "ګلاجان سوله برستني وايسټ او پلارتنه یې وموسل .

څلورم خپرکي

بره ګئی له لري بنايسته ، بنوبي بنکاري او غوري بنايسته وي ، خوله نژدي بېخې بل وړوي . تول دا وسپنې سيخونه ، مردار رنګ ، خه دېسرلي دخوشایانو په شان شنه ، خه خیرن تور ، غړې یوه بلا ، هغه شمال او سیلې چې شاوخوا ترې تاوېږي او دورې په هوا کې هغه یې لا بله بلا . پیلوټ یې ، لکه مېږي ، دوسپنې توپې په سر برګه ننګه کورتې ، تور ملاوستنی چې توره تمانچه ترې را خېیده . پلار او زوی د کېږدې له ورده ورته کتل چې د صدر خان او تارو اکا سره غږېږي . محمدآجان د سفر بکسونه په یوه خره باندي چې د لارښود کوچې سره یې یو خای کرايه کړي ووتېنګول . یو خه ډوډي ، خواره چې نرسولا بېکا شپه ورته را اوږي وو په خره باندي سر باری کېښود ، بیا یې په خريداری نظر ورته له لري وکتل چې با رتېگ او اندول برابر دي که نه ، یو خو خلې یې نور هم بکسونه سره ومنجول ، پېږي یې تېنګ کړ ، د کتې پیامه او تائګ یې سره رابنکل صدر خان لا هم د هلېکوبېتې د پیلوټ سره په کوم جدي بحث لکيا و خو غړې دومره جګ نه و چې دوى ته ورسېږي . محمدآجان او ګلاجان یو خه انتظار وايسټ او خانونه یې دخره او د خپلو دشاپسته سره مشغولول چې که خان خدای پامانی ته وزگار شي :

تارو اکا راغی او دوی ته یې دنگ اشاره وکره ، محمداجان او گلاجان
ورسره روان شول . کوچی ددوی تر شا خردصفي نه مخ په دښته روان کړ .
دوی چې له صفي کوزبندل صدرخان پري غړ کړ ، "خنګه بې خدای پامانی
روان شوي ؟" بیا یې دپلولت سره خه ووبل ، او دوی ته راغی . په کراره یې
گلاجان ته ووبل ، "زه خودلته به مشالفت اخته سوم ، نو دابنه سوه چې تاسو
پښی وباسی ، دروس په بچیانو اتبار نسته ، که خبر سی چې ته دامریکانا راغلی
یې ، تاته به هم بلا بوته کړي ؟" گلاجان ووبل ، "دوی ولې راغلی ؟ ، ستانه خه
غواړي ؟ صدرخان په تیټ غړ ووبل ، "کابل ته ، که سوروی ته ، که خدازده
کوم دکاپر ملک ته مې بیا یې . نجیب رالیېلی دی . گلاجان ووبل ، "که په
زوره دې نه بیا یې ، نو ورسره مه خه !" خان موسک شو ، "چې دзор خبره نه
وای ، نو بیا دھلیکوبترو سره ولې راټل . نه وینې چې پنځه کسه برچه پک نور
لا هماګلته په بره ګئی کې دده امر ته تیار ناست دي ؟" گلاجان تارو اکا ته
وکتل او بیالې ووبل ، "پنځه توپک والا نوڅه دې ؟" مکر خان نور مهلت ورنه
کړ ، "بس خنی ، الله موهل . بیا یې گلاجان ته وکتل ، غاړه یې ورسره ورکړه ،
"ته بنه تکړه خوان یې ، خوخدای به مودخپلوی نصیب نه وکړی . رازیک جان
ته به زموږ دېر سلام وايې او ورته وايې به چې بخت وشنې ، که پلار دې له دې
درکې ژوندی راووزی . گلاجان ، محمداجان او تارو اکا دصفي نه کوز او کوز
مخ په دښتی ورشیوه شول .

تارو اکا دېره لارددوی بدرګه وکړه ، بیا یې کراه کړي کوچی ته هدایت
ورکړ چې په کومو لارولار شی او چیرته شپه وکړي . دخدای پامانی په وخت
کې محمداجان ووبل ، "تارو اکا ، د خان ددې ماملې نه خوماته دوینو بوي
راغی . " تارو اکا ووبل ، "بنه نو ، خینې همداسي وي ، کله کېږي اوکله نه
کېږي ، تاسو مه خې کېږي ، دوینې دبوی خبره مه کوي . " محمداجان
وختنډل . دخینې په خبره خوموږ بیکالویه تیړه کېښوده ، هغه مې نه بنو dalle .
زما مطلب ددې هلکوپتري راتګ او ددوی گوابونه وو زه په دې کې
دحکومت کوم چل وینم ، چې صدرخان ته کوم ضرر ، خدای مه کړه . ونه
رسیوې . " تارو اکا ووبل ، "نجیب هم خان په احمدزو کې ورګدوی . خوخلی
نور یې هم په صدرخان پسی احوالو نه لېږلی وو ، خو هغه دېر سخت خواب

ورکری و، ویلی ووچی تا دا حمدا زو پوزه په روسانو غوخره کړه ، نورته د هیچا زوي نه يې . خودا خلی يې وسله وال سري رالېلی او که بويي ته والله اعلم که نور دژوند خکه وکړي . دایې تاسو سره پښتو وکړه چې رخصت يې کړي او که نه تاسو هم پکي لتا روئي "کلاجان ووبل ، " هنځه بله ورڅ دې دوسلې په باب خه وبل ، " تارواکا ووبل ، " ما ویل دنارینه کانه ده . "کلاجان ووبل ، " نو دا کانه ، دا پسول به کومي ورځي ته ساتي ؟ تارو اکا محمداجان ته خير شو ، "خه بلواراباندي جورو وي که خه بلا ؟" محمداجان ووبل ، " تاسو د پنځو وسله والو د مقابلي نه يې ؟ تارو اکا په څلپي سپيني دېري لاس تیر کړ . " ترکستانیه ، دومره سره يې مه خوره . بیا يې له دېر خنډ فکر وروسته ووبل ، " بس چې يو خلپي تاسو په خيریت د کندونه واړوو، یو فلان خو به ورته جور کړو . " محمداجان خپل زوي ته وکتل چې په تعجب پلار خاري، بیا يې ووبل ، "کلاجانه ، لکه چې زمور شپه د هندو لاندې شوه . تارو اکا ، ته خو ، ابی ته وايې چې ترخي چایي راجوري کړي ، ترکستانی خوچای ناخورده جنګ نشي کولی ، نو بیا به داستا فلان جور کړو . خو اول به خان ته احوال کوي چې په هر رقم کېږي، خپل ټک به تر سبا خنډوي، که نور نه شو نو پیلوت او ملکري يې تول ميلمانه وساته . "

پنځم خپرکۍ

په همدي وخت کې، هلتنه د صفي په سر ، صدرخان او پرچمی په دوو کتونو خنګ په خنګ ناست وو خو خبرې يې دياراني نه وي تريخ بحث روان و - په دې خونه شو چې نجیب الله به خپل قومی بولې او زموږ پښې به وهې .

- مادرته ووبل ، چې په هنې ماملې کې زه نه وم ، هغه دا شرارو او تاسو ترمینځ و او کوم جاسوس به خبر ورکړي وي .

- هو ، زه هم همدا وايم ، خو دا جاسوس ته وي .

- دا خودي ډېره سپکه خبره وکړه ، ډېرسور او شين کېږي ، ډېر بېړو وايې !

- دا خکه چې دخلکو زور راسره دی ، دخلکو زور د خدای زور دی .

- زه د تاسره د بهسودو دنګ نه وېږدم ، خو وايم د لاس غوته په غابنبوولي خلاصوئي .

- صفرده ، زما سره دومره وخت او دومره حوصله نشته چې دلته درسره پنج وشش وکړم . بس پیکیر صib غوبنۍ یې او زه دې بیا یم . په همدي کې د تارو اکا زوي مختیار ستمبدلي صفي ته راوخوت ، دپلولوپ پنځه تنه توپک والا دصفي خلورو خواوونه برچه پک ولاړو . خان ته یې پته اشاره کړه . هغه چې ودرید نو سپایانو برچې ورته نیغې کړي خو منصبدار سروښوراوه او توپک والا توپکونه بيرته اورو ته کړل . صدرخان او مختیار له صفي کوز شول او بیو خه سره پیسیدل . مختیار روان شو . صدرخان په بيرته راګک کمزوري موسکا وکړه ، "زما خیال دی چې دو ه اوبیان په ماین لکیدلي دی ، نه پوهیږم چې ستاسوماینونه دی او کله د اشرار و خو زما اوبیان پکې سټ شول ".

پیلوټ ووبل ، "چې بدګرڅي ، بد به پرڅي . " صدرخان په زور وخدل ، "خلقى صib ، په هر شى لکېږد خوزما داوبیانو نه لري ګرڅه ، اوښان خو اشورا نه دی چې خورلې ورته کوي ! " پرچمی په غوسي خبره بل خواته واروله ، "بس روانیړه چې پیکیر صib درته منظر دی ! صدرخان ووبل ، " په تانه پوهیږم خودا حمدزو دود داده ، چې ډوډی درباندې ونه خوري ، دکور نه یې تللى نشي " .

بیا یې مختیار ته چې سپایانو دصفي لاندې کښینولی ورغړ کړ ، " هلكه ته ولې غلى ناست یې ، غرغړي ته خومایيا یې ، هله ورڅه میلمنو ته ډوډی راورده ! " چې هغه روان شو نو بیا یې ورغړ کړ ، " هغه بل سپایي ته یې هماګلنې بره ګې ته یوسئ چې هغه خواره کې ګزمه کوي . " په خپله خان ویالي ته کوز شو او چار اندام یې وکړ ، بیا یې شری وغوروله اوپه لمانځه ودرید . سپایانو هم په بیړه او دسوونه وکړل او دخان شاته ودریدل . پرچمی په غوشه شو خو سربې سوراوه او نور یې هیڅ ونه وبل .

شپږم خپرکې

ګلاجان تارو اکا ته ووبل ، " نوره وسله دې ستاوي ، فقط دو ه تمانچې او هغه ګرنېټونه راواخله . " پنځه ګرنېټه یې تر ملا وخرمول ، " اوس به هغوي په ډوډی لکیا وي ، همدا تره غونی مابنام یې وخت دی . " چې بره ګې ته ورسیدل نو نرسو لاهم هماګلتہ دسپاھی سره ناست و ، ډوډی یې ورسره

خورله. تارو اکا په نرسولا په قهر شو، "هلكه، دخداي نه نه ڈاريپري چي ڈودي
دي په خاوره ايښي ۵۵، داخنگه پښتون يې، دمیلمه سره سړی همداسې
کوي؟"

سپاهى يې پاڅاوه او لې لري په یوه جګه يې خپل خادر ورته وغواړاوه، "بس
کښينه او ڈودي په کرار و خوره. هغوي خو به خدازاده خه پولاؤونه خوري خو
ستا په برخه سړي وریزې او مستې رسیدلې دي، داڅه قسم میلمه پالنه ده؟"
سپاهى هم دننکرها ره سړي معلومیده، ويې ويل، "موږ هم خدای وهی او هم
موښده. هم مو اشرار وهی او هم خلقيان، دهیځښې نه شوو."

تارو اکا خوره مرکه ورسه شروع کړه، خوبه ترڅ کې يې پاس د غره ډډې
ته کتل چې دصفي نه خوک راروان دي که نه.

ګلاجان نرسولاته اشاره وکړه او دواړو خانونه دبره ګي. شاته ورسول، هلتله
يې یو یو دغه پنځه ګرنیټونه دبره ګي دوسپنیزو اربو لاندې کیښودل، دواړو به
اربه په اوړو یو خه بنورو له او یوه بنویه دبره يې تر لاندې کوله او ګرنیټ یې
ورباندې کیښوده، بیا يې بیرته ارابه ورباندې راوستله. داکار سخت و، خکه
بره ګي. درنه وه، نو دوی مجبور و چې اول ده ځای یو خه غوج
کړي بیا تېړه پرې کښېردي، ګرنیټ به يې ورباندې کیښود او بیا به يې دتېړې
لاندې نوري نه ایستې همدموره چې ګرنیټ دتېړې او دبره ګي دارا یې لاندې
ښه مضبوط شي. بیا نو ګلاجان په خان کلیمه تېړه کړه او یوه اتیات يې د ګرنیټ
ستني وښکلې همداسې په خاپورو بیوته دبیوتو له شاتارو اکا او سپاهي. لمه ته
ورسیدل. تارو اکا ووبل. "خنګه شو، کتني مو دمېږي لاندې کیښود؟" ګلاجان
و خندل، "کتني نه و، ډډې و، مېږي په اول کې په بسکرواهه خو بیا مو یو خه
دمور دېچو غوشایې په ډډې پورې موښل، ایله يې ومانه." تارو اکا ووبل
"دابې پېړه شي همداسې تکاري وي، دبل په بچې يې، نه راپرېردي."

هلتله دصفي په سر هم ڈودي په سر دېپلوبت او صدرخان تر مینځ موافقه
راغلي وه یو خه يې ڈودي مخي ته دريده، خکه هغه هم پښتون و او یو خه
دصفدرخان تجويز ورته معقول بسکاره شو چې دابهه کار نه دی چې هغه لاس
ټپلې په هلیکوپټر کې بوزی او د تول احمدزې دبمنۍ په غاړه واخلي.
یو خه دېکير سره د خان دېپنډګلو دعوه هم وه. پېلوټ که پرچمی وکه يې په

روسيه کې تحصيل کړي و او د ک ج ب روزنه يې ليدلي و ه خو پښتون و او په
 دي پوهيده چې د سپين ډېرو او ملکانو سپکاوی بنه نتيجه نه ورکوي . ده ته دا
 ارزښتونه مقدس خونه بسکاريidel خو په مارکستي تحليل دهغون خيال ساتلو
 دده د هدف نره مورسته کوله او هدف ترهشی مهم و . نوبې پس له ډيره فکره
 ووبل ، "خان صib د خپلو زړو او سپکو خبرو معافي غواړم، هسي مې پيشرو
 کاوه او که نه ماته خو معلومه ده چې په موږ پښتو کې ، بيا په تيره په احمدزو
 کې چې تيره يې په ټولو درنه خيژۍ ، د داسې خبرو کول ناروا دي ، خوزه هم
 مجبوروم . او س مې چې ستا نمک و خور ، نو همداسې به وکړو . موږ به رخصت
 شو ، خوپه دې شرط چې راسره لاس راکړې چې ترسبا غرمې پوري به ضرور
 ولسوالي ته حاضريې . "خان ووبل ، "که ڙوند و ، نشالا چې همداسې به شي !
 پیلوبت پاخید ، په هغه نورو ګتونو باندي چې دده پنځوبادی ګاردانو دودي
 خورله هفوی هم په عسکري ېړه د ګتونونه بنکته شول او په داسې حال کې
 چې دخینو لاسونه لا غوروو او خینو شخوندونه وهل ده ته تيارسي ودریدل .
 پیلوبت ددي دپاره چې خپل جديت وښي ، بني له خداي پاماني له صفي کوز
 شو، یوه سپاهي لاسي برق نيولى سپایان ورپې ، هلكوبتر ته روان شول . هلتنه
 محافظ لادتا رو اکا سره په دودي ناست و ، هغه هم توب کړ . پیلوبت ووبل ،
 "دابوډا خوک دی او چا اجازه ورکړې و ه چې هلكوبتری ته نزدې شي ؟" تارو
 اکا ووبل ، "بس نو یوه مری دودي مې راواړه چې ميلمه وږي لارنه شي ."
 ددي سره تارو اکا روان شو ، خو شانه يې ميلمه ته ووبل ، "بس نو ماخو درته
 ست وکړ چې شپه همدلته تيره کړه ، سبا به دې زه په اوښ ورسوم ، خو ..."
 پیلوبت خبر ورغوڅه کړه ، "بس نو ډيرمه تئېره ، سپاره شئ . په خپله
 دهلكوبتری چارچاپره وګرځید او بيا سپور شو .

ګلاجان او نرسولا لري په تiarه کې دبوټي ترشاپت وو، تارو اکا چې ور
 ورسيد نو هغوي کش کړ ، ټول په ګوندو شول . هلكو پنټه یو خلی چالانه شوه
 خوبيتره مړه شوه ، بيا چالانه شوه او ډير ساعت خاي په خاي چالانه وه ،
 دلوګيو غورا سکې تري هره خوا ختلي او پیلوبت ريز ورکاوه چې ماشينونه تاوده
 او نلکي صافې شي . بيا نو ، داونېن په شان الوتکه سره ومنجیده ، د ګلاجان زړه
 په درزا شو ، هلكوبتره یو خه په هواشو، خوبيتره کښيانسته ، بيا جګه شوه ، په

همدي کي هکز شو . هلکوپتره لره لري راپريوته خو ورسه لوبيه چاودنه وشوه
اوپول ملک رنا شو

گلاجان فکر کاوه چي اواس به ټول دکلاشنيکوفونو سره تري راودانکي اوپه
دوی به يې راپريپدي . دوی هم دتارو اکا ولسي تيارې نيولي وي . خو ديوي
چاودنې پسي بله هم راغله او دادسلو د صندوقونو ووه ، هري خواته دمرميرو
شنهاړو . ديره شيبة پس غړونه او شغلې غلى شوي ، خو هيڅوک راونه وتل ،
هماغلته سټ شوي وو . تارو اکا ووينا ، " ارمان مې دمحافظه دی ، ماورته ووبل
چي شېه پاتې شې ، خواره کي هسي جلبې عسکر و... " له لري نژدي کوچان
دلاتينونو سره دغره په ډډه راروان وو . تارو اکا تولوته وبل چي ، نور نه
پوهېرو ، بره ګئي خنګه اور واخیست ، بس چي په هوا شوه کوم ماشین يې خراب
شو که خنګه خو اور يې واخیست ، البهه چي ټانکي به يې اور اخیستي وي .
کوچان ڙبون وهلى ولاړ وو او د هلکوپترې ننداره يې کوله چي اواس يې هم له
ایرو دلته هلته لوګي ختل .

اوم خپرکي

د صفي په سرتiarه کي صدرخان ، تارو اکا ، گلاجان ، محمداجان خلورو
واړه د صفي په دووکټونوچې سره نژدي شوي وو ، مخامنځ ناست وو ، دلاتين
رنا يې تنه کړي وو . صدرخان په کرار غړ ووبل ، هلکوتوره خومووکړه ، خوزه
مولکه چي په دې قمار کي بایلودم . تارو اکا ووبل ، " خبره خوررانه د خو
هنوی به داسي ونه ګئي چي بره ګئي موږتاباه کړه ، خو بياهم دلته ستا پاتې
کيدن نه دې په کار ، همدانن شې به کډي بارکرو ". خان ووبل . " خطر
خوزبات دې ، خوهلته په آبول کي زما تقريباً درې سوه مېږي پاتې دې او که
دغو ميلمنو ته نه وي ، تانه خو تارو اکا معلومه ده چي کوچي ته مېږي داسي
دي ، لکه ناموس ، زه چيرته هغه پربنوداۍ شم ؟ تارو اکا ووبل نو خنګه چل
کوي ؟ دلته خوستاپاتې کيدن ، دچابره روانه خنازه ده ، موږ به هم درسره
ست شو . " صدرخان ووبل ، " داسي به وکړو چي خدای وکړي . زموږ کډه به
دنرسولا ، او ميلمنو سره همدانن شې رخصت کړو . زه به سبا ته لاړشم ولسوالۍ
ته ، چي هنوی شکمن نه شي ، وبه وايم چي دددوي بره ګئي په هوا کې اور
واخیست او يا همداسي بله بانه بد ورته هکرم ، نور نو زما سره خه غرض لري ؟ "

محمد اجان په اول خل خان په خبرو کې شریک کړ، "دانو په لوی لاس خان لیوه ته ورکول دي، چې هن دپلار پور دي واخله. دخانصیب پاتې کیدل خوبه هیچ کتاب کې روا نه دي". صدرخان په ټولو نظر تیر کړ او بیا یې ووبل، "تاسو زمادپاره توره وکړه، اوماخوټر او سه پورې توره نه ده کړي او د خالو بابا پور را باندي دي، که وتنستم نو حکومت تاسو نیسي. "ګلاجان هم زړور شوی و،" خدازده چې نور قام به دي ونیسي که نه، ځکه دسر سری ته یې او چې ته وتنستي نو هغوي پوهېږي چې اصلې ګناه ګار ته وي، په نورو څه غرض لري. خو بیا هم په سلو کې سل سری دانشي ویلی چې نورو ته به خه ونه وايې. خو که ته پاتې شي نوزما په خیال هم سر لار هم سرس، ته خولاړي چې لاري، دکوچانو نور مشران هم چې دلته پاتې دي خداکه یو هم ورنه خلاص شي. نوزه خو په تاسو کې کشريم، خو زما په فکر ستا او دکورني دي دلته پاتې کیدل سمه خبره نه ۵۵".

تول غلي شول. ګلاجان هم فکر کاوه، شپه په پخیدو وو او که ګلاجان دخانه سره ووبل، " هلکه همدا یې وخت دي ". نو بیا یې ووبل، " زه په تاسو کې هم کشريه او هم بې تجربې خوکه اجازت وي زه به یو تجویز وکرم. " تولو ورته وکتل او تارو اکا ووبل، " دانکټر ګله ته لاورته ګوري؟" ګلاجان غاره تازه کړه، " زه وايم خان صیب او تارو اکا تو سره دکورني سره همدا نن شپه روان شئ، ابا مې هم دخانه سره روان کړئ پاتې شوه د مېړو خبره، زه به د نرسولا سره لارشو، هماليه آبول ته، هماغسي به یې دهري بود نه واړو او د ګوماو له لارې به د اجرستان نه په غزنې او همدادسي دقاري بابا په زمکه به خوست ته درواړوو. " پلار یې په تعجب ووبل، " شیطانه، دانومونه او دا لارې دي له چازدہ کنې؟" ګلاجان ووبل، " نرسولا دیړ شیان رابنودلې دي ". صدرخان سروښوراوه، " دانو بیغرتی ده چې په میلمه خان بارکرم. زه پوه شه کارمي، تاسو همدادسي وکړئ، کورني مې پیښورته ورسوی، زه له خيره په میاشت کې، د مېړو سره در رسیوم. " تارو اکا ووبل، " خان صیب، راخه چې ددی خوانکي خبره ومنو، د تولو پکي خير دي. " بیانو صدرخان پا خید او د صې په سرې په توري تیاري کې چکر شروع کړ. دېر وروسته راغى او ګلاجان ته یې ووبل، " دا د ګورنیتو تماشه هم تاجوره کوي وو. رازیک جان رښتیا ویلی وو، چې ګلاجان لابله اشا ده !

{ ۳ }

لومړی خپرکی

په ايليند کې سهار او به په مخ سړي لکيدې او پیتاوی بدنه لکيده خو په پښور کې لا د ګرمی جوش او د میاشوبن و . محمدآجان د صدرخان د ټینګو ستونو سره سره بيرته د څلوا کتفنۍ مهاجرو سره په یوه سراي کې دیره شوی و . تارو اکا به ورځ پس ورته راته او په هفته کې یو خل به یې د صدرخان له لوري ورته ټیګ ست کاوه خو محمدآجان یې چنداني پرداخت نه کاوه . نورو ته یې خه نه ویل خو فکر یې کاوه چې ، نور مې خه شیروار درسوه دی ؟ په ګلاجان هم په غوشه وچې پوره میاشت لادرکه و . دخان سره به یې خبرې کولې ، "دلوده زویه ، هسي په کلا مکاري دی خان مرگ کومې ته ورکري دی . " بیا به یې سره پښيماني وښوراوه ، "تو به مې دې وي خدايه ، زما د ګلالې زوی او مرگ تر مینځ او ټغرونه ، خوکه نه وايم د غمه یې وايم ، داخه کلامکاري وه ، هلكه خومېږي دی ، د سړي سرخونه دی چې تابيا دخانه رستم جورکړ ، هغه هم د داسي سړي د پاره چې زموږ خبره یې سې ته واچوله . خپل کورته ، څلوا زمکو ته یې بېره وه او هره ورځ یې فکروننه کول چې کوز پتني ته به چاسره ورکري وي که نه ، چرګۍ غوبې تو خیده چې او س به خنګه وي ؟ او د پښور ګرمی هم په مخ سپینکۍ ورباندي خیژولې وي .

دویم خپرکی

صدرخان ګلاجان ته ویل ، "کتفنې تاسو خو پښنانه یې ، په دې کې هيڅ شک نشه ، او ستا د میرانې نه نرسولانه اکاھ کرم چې خنګه نژدې وچې دیوې میرې د پاره خان مرگ ته ورکري ، خونن به د خالو بابا پښتو او پښتون هو بهو درته . بيان کرم چې سر دې بنه خلاص شي . " ګلاجان او پلار یې په دې سهار

صفدرخان وربللي و ، بلکه يو هفته مخکي يې خبر وركړي و چې په پلانکۍ ورڅ د خان خاص ميلمانه يئ . محمدagan پخوا خوڅلی دصفدرخان بلنوته د "نه" خواب وركړي او بهاني يې کولي چې ګلاجان اسلام آباد ته لاردي چې دسfer ويژه واخلي ؟ يابي دمریضي عذر وراندي کاوه ، خو داخلی پخله خان کمپ ته وربسي ورغى او دوي ته يې بله لار پري نه بشوده .

پدې ورڅ نو دکېږدي مخي ته لوی ميداني کې څلورو خواوونه ليمخې غورېدلې وو او چې ګلاجان دغوى ورسيدل نوګوري چې لس شل کسه ، چې ګلاجان پوه شو ، کوچيان دي ، په ليمخو ناست واوپه جګ آواز يې خبرې او خنداوي کولي . د ګلاجان یو اړخ ته په خپله خان او بل اړخ ته يې تارو اکا ناست وو ، پلار يې بيا دتارو اکا بل خنګ ته .

صفدرخان په لور غړ د ګلاجان نه پوبنته وکړه ، "سفر خنکه و ، په لار کې خوبه برگيو اوپاتکونو په عذاب کړي نه وي ؟" ګلاجان ووبل ، "نه ، خير خبرېت و ، مېږي مې په خوست کې دنسولا سره پربنودې ، زماتادي وه ، چې بيرته په خير امريكا ته روان شم ، پښور ته ستون شوم ..." صفرخان ووبل ، "بنه ، نوته بيرته روان يې ؟"

محمدagan په خبرو کې ودانکل ، "بس نو نور په پښور موږ خه شني کړي ؟" زه به خم کندوز ته او دده دي په مخه بنه وي . "صفدرخان وموسل ، "ناسو زوي پلار خومره سره خواړه يئ ، دغړه نه دي پوه شوم چې د ګلاجان دبيلنانه ويرکوي . "محمدagan ووبل ، "بس نو ژوند دي ، کله ګته کله بايلات . موږ بله پتپيلې وه ، خدائی بله راوکړه . "صفدرخان بيرته ګلاجان ته مخ کړ ، "بنه خوان يې خو چې احمدزی واي . "محمدagan بیا مداخله وکړه ، "خان صېب ، برخې ازلي دي ، ته احمدزی يې موږ مومند ، ته کوچانی يې موږ ده شين ، ته خان يې موږ خواران . نوره يې ولې دومره شاريبي ؟" صفرخان ، لکه د محمدagan خبره چې بايېزه ګنې ، د ګلاجان سره مرکې ته دوام ورکړ ، ګلاجانه تاخویه زموږ دپلار خالو بابا نوم دتارو اکا نه ډېر اوږيدلې وي هغه به ټل ووبل چې دپښتون په غرو کې یو رک دي ، په هغې کې کوم قسم شيطان دي که چینجې دی ، هره بلا يې چې بولې خو هلنې چيرته پت دي . دازوی مړې بلا شي په داسې درانه خوب ویده وي چې په آسانه يې خوک وښولی نه شي .

سلیمان خیل چې په هندوستان کې لري دي له مخي تئي پاکوي ، هم داشیطان نه راوینېږي ، چې پښتون د خواری زرنده ساتي او د کبره مزدنه اخلي ، هم دازوی مړي ویده وي ، که په جنګ کې يې ګتني او یا يې هیڅ هېڅه بايلی هم ددي چینجی چرت خراب نه وي ، هیڅوک نه پوهېږي چې کله ، خوداسي وخت هم راشي چې د اچینجی په غونځيدو شي . خالو بابا خدازده لوستۍ و که نالوستۍ خوتل به يې د بابا ګانو شعرونه ويل او دېر کله به يې قومي شخري هم په یوشعر کرارولي . نو یوه ورخ ، دېرسود په ايلېند کې ، چې دهزاره وو او پښنو جنګ پښن شوي و ، هغه ده‌همدي چینجى خبرې په مجلس کې کولې . هغه ويل همدا چینجى په پخوانو بابا ګانو کې - هغه دميرويس بابا او خوشحال خټک نوم واخیست - په تولو کې غونځيدلی و . ده‌غه خبره ده چې چینجى ویده وي ، خير خیریت وي ، شیرشاه سوری دمغلو دربار سرې و خو هغه وخت دا چینجى په کې وښورید چې باچا په خپل دربار کې ، په خپلې میلمستیا کې سترګې ورباندي برګې کړي . خوشحال خټک هم د مغلو تنخوا خور و خو چې اورتک زیب ورته سپک وکتل نو دا چینجى راوکتیده . احمد شاه بابا هم دایران سرې و ، په هغه هم همداکانه وشهو . چې دېښتو هره کارنامه وګوري ده‌همدي زوي مړي دکتیدو نتيجه ده . پرنکۍ دووس یا په دي رګ خبر و اوتل به يې خپلو خلکو ته ويل ، ویدې بلاوې مه راوینې . چې داوشی نو یا پښتون خامخا وبنې تویوی ، خپلې وي که د دېښنه . "کلاجان هم دخان دخبرو د تائیر لاندې راغلې واو هم حیران و چې داولې کوي ؟ ورو ورو غورېدلې ليمخې له خلکو ډکيدل . لري دغره په ډډه کې دکړې دیو نه دلوګیو غوراسکی خپرېدل . د صدرخان په اشاره ، خوانانو د دودې مندې تروري شروع کړي . دورتو کبابونو او وریجو بنانکونه راشیوه شول ، خینو میلمو ولاسونه لپ لري په یوه نهر کې پریولل او خینو هفوی ته انتظار ونه ایېست . کلاجان دخان ، پلار اوقارو اکا سره په بیل دستاخوان کښناستل . " خان ويل ، "بسم الله کړئ ، کلاجانه مور کوچیان خو د کابلیانو خبره اوغان غول یو ، نورې خلی مونه زده ، بس بوتی غونبې دي چې سربوو يې . " محمدآجان ووبل ، " خان صېب دا بېخې پاچایې دودې ده . " خان خواب ورنه کړ او دودې په کراره و خورله شوه . پس له ډوډې د ماسپېښن دلمانځه او بدې لیکې جوري شوي ، بیا په خپلې

خان امامتی و کره . دلمانخه د خلاصیدو سره دمیلممنو بله جو په تیاره ناسته وه او نور لیمتحی ، په بل میدانی کي ورته وغورول شول . گلاجان دې ته حیران و چې خان ولې نن یوازې د سره جمه کوي ، حتی چې دده دپلار په ترخو خبرو خان ناګاره اچوي . د خوراک لپی ترلور مازیگره روانه وه . لوښی لانه وو تول شوي چې له لیرې ددول غړ رانبزدي کيده . ددول دغې سره ، همدا میلمانه ، لکه چې بیا لمانخه ته درېبوي ، په کراری سره خنګ په خنګ ودریدل ، بیا بې کپړی جوړه کړه ، چې دهـر نفرذیباتیدو سره کړی لوښیده . دکوچانو اتن شروع شو .

پاکستانی مليشې چې چاورته په کوچبانی کمپ کې دبلو او یلي وو دڅلوا کوتکو او زړو سربونبو سره را غلل ، چار چاپرې بې سورچې ونیولې ، په پته خوله بې ننداره کوله . دولچې ورو ورو داني ايستله او په ډېږي لټې بې ورسره قدمونه اخيستل ، کله به بې داتن چیانو پښوته کتل او ددول تال به بې ورسره برابراوه . کړی به کله په دولچې را تنكىده ، بیا به بېرته لکه غوښې چې وغورېږي پراخىده .

گلاجان په حیرانی وليدل چې په پاکستانی مليشو کې چې تر او سه لکه وج لړکې ولار وو ، هم خوخیدا پیداکيده . خینې بې دکوتکو او زړو توپکو سره داتن چیانو دپنسو دحرکت سره جوخت خای په خای منجیدل . گلاجان فکر کاوه چې د صدرخان په وینا ددوی په رګونو کې به هم چینجې راغونځيدلې وو . صدرخان د گلاجان خير کيدل وليدل ، وي ويل : " ماچې درته د چینجې دغونځيدو ووبل ، اوس که نور نه وي دېټې سرخوبه ووښې . دېټې سور به دې هغه وخت ليدلې و چې د احمدزو برګ اتن ، دېټخو او نارينه^و ګه اتن دې يو وار کتلې واي . د پاکستان په پښتو کې اتن داسي منلى نه دې ، لکه په مور کې . دلنه خینې قومونه ، لکه خټک ، بنګښ ، وزیر ، مسید ، زموږ په شان په اتن مين دي ، خود انور بیا د پنجابیانو د تاثیر لاندې دي ، زموږ اتن ته بنکره وای او په دي شرمېږي چې نارينه بنکره واچوي ، اکثر دوی داتن او دلبنتی دنځا تر مینځ فرق نه وښې ، خوپه دغو مليشو کې که وزیر يا خټک وي ننداره بې کوه .

بحروبرخان خټک ، د مليشې وومشر ، دڅلوا خلکو په دي کرو وړو شرمیده خو پام بې نه و چې په ده هم یو قسم مرموزه سره لري راتله ، هماغه ويده بلا

بې په رگونو کې راغونخیده ، دزړه په کوم خای کې يې سوی و ، خو بدنې لکیده . له لیرې ، دورکتابه دوخت ، پلرونو دکیسو دوخت چې مور يې ورته دنفری په خوړلن کولې ، بنکالو راتله . خوپه خان پوهیده داتن دکړي په ڙې ولارو ، اول شرم او ډار ، بیانو ، لکه دپیاز پوتکی چې یو دبل پسې لري شي ، ددقول غړ او دکوچیانو کرار او حوصله ناکې تالي هر خه تري هیر کړل او ورګه شو . په همدي کې اتنې تود شو ، بل ډولچې هم راپیداشو اوداتن دایره نوره هم پراخه شو . سورنۍ اودلاسنونو پرقول نه وکراره کراری وه ، ډول او داتن چیانو خنې ارتول و نورو مليشو چې خپل مشر ولید نو هغوي هم میدان ته ور دانګل . صدرخان له خندا شین و ، "ګلاجانه اوس پکې خه وايې ؟" ګلاجان حیاناکه موسکا وکړه او په اول خل بې په زړه کې دخان سره مينه پیداشو . نورنندار چیان غلى او ماشومان ژبون وهلي ولار وو . دکوچې اوده شین ، دملیشه او کوچې فرق نه کیده ، تول په یوه سور او تال چورلیدل . هغه تنظیمي خلک چې د ناصر باځ دکمپ نه دمحفل دخرا بولو په نیت را استول شوی وو ، اوس په دوو کې راګیر وو . لویان خوخای په خای ولار وو ، خو خینو خوانانو بې اتنې ته ور دانګل . دسپیشل برانج دپیشور دفتر انچارج چې داسلام آباد د مخابري په امر دبلوا دختمولو په خاطر په جیپ کې راګلې و ، شاوخوا بې وکتل ، بلوا خونه وه خوبده لادا چې هلتنه په یوه ګوت کې دملیشي توپک او توبې دلی امباروی ، يکی یو وسله وال يې پیره کوله . دسپیشل برانج سړی بنتکن و او دده هم په اوږو خارښت راغي ، خو خلای بې زړه ساز کړ چې ورګه شی ، خو دزړه دبل ګوت نه به يې ناره شو ، هلكه پام چې په خواری ګټلې منصب درنه په هیڅ لارنه شي . په همدي کې دخان سړی راغي او دی يې دمیلمنو خای ته بوته .

دمباشم دلمانځه په وخت اتنې ختم شو . پس له لمانځه دسپیشل برانج انچارج صدرخان ته وویل ، "ماخو دبلوا اورې دلې وو ، دا سینګه خبره شو هم چې په بلې بلا واوري دم " به زورور اتنې و ، نزدې زه هم پکې کیوټی ووم ، خو اوس شې ده ، تاسو خو به دامحفل نور ختموئی که خنګه ؟" خان ورته وختندا ، "دېټې صېب ، ختمه يې بوله ، داميله مې ، " بیا بې ګلاجان ته ګوته ونیوله ، " ددغه زلمی دپاره سازه کړي وه . " هغه په تعجب کوز وپاس ګلاجان ته وکتل ،

"نو دازلمى خه کمال لري؟" خان په موسکا ووبل ، "هیچ خوهسی مې ويبل یوه ننداره پړي وکرم !" ډپتی لا هم په شک کې و ، "خوان خوتکره معلومېږي . خوختنگه ذې داسي یو لوی محفل ديدهو ، ته وايسې بې کماله دی ، دېکماله دپاره جور کړ ؟" صفردان ، ډپتی هير کړ ، مخې ټولو ميلمنو ته چې اوس دپخواپه شان په ليمخي ناست وو ، ووبل ، "اي قومه ، زه ددي بې کماله خوان سره خينبي کوم ، تاسو پکې خه وايئ ؟" ټولو غړ کړ "بختور دې شي !" یوه خوان له شانه ووبل ، "خان صيب ، داسي نه شي کيدا . یوخلی به دېهلوان ارسلان سره غېږي نيسی ، که یې لاندې کړنو بیا که ورسه خينبي کوي ، کوه یې او که نه نو خې دې په څله مخه . " صفردان کست کست وختنل ، "هغه دغېږي ، دنبې دویشتو او کانې دغورخولو وختونه زياتيکي تیر دي . " ټولو وختنل او مبارکي شروع شوي . ګلاجان ، په څېل عمر کې په اول څل ترور شو او پلار ته ورغۍ ، یې هېڅه یې دهغه لاسونه بنسل کړل او هغه هم پېړه شېبه په غېږ کې ونيو ، بیا یې په لور غړ ووبل ، " دنارينه وو خویوه خبره یو یې لوز دی ، دخان صيب ټول شرطونه چې ماورسره منلى وو ، اوس به ټول پوره کوم . " جيښ ته یې لاس ور ور خو خان ووبل ، " محمدagan خانه ، غته تېړه پړي کښېږده ، ما هسې تاسو از ميلئي " بیا یې ګلاجان ته په مينه وکتل ، " ګلالې خوان یې خوارمان چې احمدزی واي ! دجازېه خای به دې په اوښ باندې سپره وړې و .

دریم خپرکی

دجاپان ده اوامی کربنې دميدان عمله ، پاکستانی وو . چې ډګلاجان او روھیلی تکتونه یې وکتل نو په حیرانی یې ووبل ، "ماخو پخوا هیجیری اغوان هغه هم بیا مهاجر نه ولیدلی چې دفست کلاس تکت واخلي ، داسینګه خبره ده ؟" ګلاجان ووبل ، "بس نو همداسې خبره ده چې ده ، شابه ټاپه پړي ولکووه . ستیوارد ناغېږي شروع کوله خو ګلاجان دوخته په پاسپورت کې دسلو دالرو شومه انبې وه ، دهغې په ليدو ستیوارد ددمه ولويد ، دتکت پارچه یې بیدو په هماغه خای په پاسپورت کې کښوده چې لوب یې ترې اخیستي و په الونکه کې دروھیلی پام شو چې ټول پېت پوزي دي . ګلاجان ته بې ووبل ، "داخزموره هزاره ګان نه دي ، د کوم ملک دي ؟" ګلاجان په خندا

وویل ، " دجاپان " روھیلی وویل ، " په جاپان کې خاوري غواړو ؟ " ګلاجان خواب ورنه کړ ، دهني او خپل کالۍ او لاسي بکسې یې پاس په رف کې خای په خای کړي ، تکيه یې ووھله او ايله یې ددمې او بدہ سارابنکله . روھیلی هره خواکتل ، تروره وه ، خوبیا یې چې خنګ ته ګلاجان ولید چې پتې سترګې ارام پروت دی ، زره یې تسل شو ، ګلاجان په اوړه یې سرکینبود ، پرمبنې (پريشاني) یووړه . لوډسپیکر راپاخوله ، " دهند په سمندر جنوب ته الوزو ، ستاسو دارامي اوښه سفر په تمه ، کپتان نیکوسا وا ، په خیر راغلی وايسي . " ورسه ګاپانی کوربنو (ستیواردیسانو) په پتنوسونو کې شربتونه راوړل ، چې یې ګلاجان او روھیلی په خوب کې ولیدل ، وې موسل ، دوه سپین ګلان یې په ارامه دروھیلی دلمنې په خولی کینبودل او تري تیره شو . "

ډير وروسته ، چې کوربنو ، دالوتكې پردي رابنکلي وي ، تول ويده وو ، روھیلی ولتيده ، په لمني کې یې ګلانوته پام شو ، هغه یې په مينه را اوچت کړل ، خوره وړمه یې راتله . ګلاجان یې چې لاویده و ، په نیغړک وواهه ، " دا خه بېگ دې خورلی چې پرکاله پروت یې ؟ " ګلاجان یوه سترګه خلاصه کړه ، او وې موسل ، " دادرې شبې دواړو بې خوبی تیره نه کړه خه ؟ " روھیلی په غوسمه وویل ، " بې شومې سترګې و خورلی . دا ګلان تااينې وو ؟ " ګلاجان یوګل تري واخیست ، بوي یې کړ ، " زه وخدای ، دسخلي عطر یې پړی وھلي . " روھیلی وویل ، " دلته خه سنتيا زهر شته ؟ زه وړې یم . " ګلاجان دسر دپاسه رناتنې کښیکارله . کوربنه راغله ، " تاسو ویده وئی ، نورو ډوډی خورلې ، تاسو ته به ډوډی راورم ، خه فرمایش لري ؟ " ګلاجان وویل ، " نه بس دومره پام کوه چې دسور غونبه پکي نه وي . " روھیلی په کرکه تندی تريو کړ ، " دخنzier غونبه ییاق ! " کوربنې وختنل ، " ورته کړي سمندري خواره خنګه ؟ " ګلاجان وویل ، " سمه ده " هنه روانه شوه خو روھیلی ورپې غړ کړ ، " چې اوس کونې کبرانه وړي ؟ " ګلاجان وختنل ، " غې مه کوه ، په پښتونه پوهېږي ، نو ګوره چې شیزګې به خورو او که چونکښه . " روھیلی په اوړه وار ورکر ، " خوامې مه راهسکوه ، بې هنې مې هم په الوتكه کې سرګرخي . " ګلاجان په مينه ورته کتل ، دروھیلی رئک سور شو ، " دا سې راته مه ګوره ، خلک به خه وايي ؟ " ګلاجان کست کست وختنل ، " ربنتيا چې خلک به راپسې ډيرې بدې خبرې وکړي . وايي به چې ،

په همدي کي لو دسپيکر غړو کړ ، "ميرمنو او بناغلو، کپتان نيكوسا او یو خل بيا تاسونه هر کلی وايي . دا پيرته ، زموږ سپيشل هر کلی زموږ هغه دوو مسافرو ته دی چې درې ورخې دمخته بې په پاکستان کې واده کړي ، بناغلی "ګلاجان او ميرمن بې . د کپتان او دجال هوايی کوربني دا خه ، موږ هغوي ته یوه تحفه لرو ، هيله ده چې ميره اورته کاک پيسټ ته تشريف راوري . "ګلاجان او روهيلى . بو بل ته وکتل ، روهيلى . ووبل ، "دا خه پرتې وايی ؟" په همدي کي کوربني په یوه لوی پتنوس کي ددوی خواړه راړل ، سره کړي کبان ، یيمو ، دشني دنيا او مستو سره . د پتنوس په مينځ کي په یوه ګيلاس کي بیا دوه سپين ګلان ايښي وو . د ګلاجان پام شو چې نوري سپرلى . په غلچکي نظر دوی خاري ، روهيلى هم پوهيده چورت بې نه وخراب ، ګلاجان چې دهه چې هري خبرې او هر حرکت ته پام و ، ليدل چې هنډه دخلکو ددې دومره توجه نه خوند اخلي . پس د دودې چې کوربني پتنوس وجت کړ ، ګلاجان پا خيد ، روهيلى بې تر لاس ونیوله او د کاپېت په لور بې روانه کړه ، په لار کې ، ناستو مسافرانو ورته لاسونه و پرقول او ګلاجان دې ته حیران چې روهيلى تري خوند اخلي او هر مسافر ته ، لکه ملکه ، رعيت ته په موسکا د سواشاره کوي .

چې بيرته راغل نو دروهيلى په غېړ کې ۵ ګلانو ګيدی او د ګلاجان په لاس کي د تحفو کخوره وو . سیست ته د رسیدو سره ، ګلاجان روهيلى نه غېړ چاپېره تړه او دمچې کوشش بې وکړ ، خو روهيلى په داسي قوت پوري واهه چې ګلاجان په سیست پریوووت ، دنورو سیتونو مسافرانو د خندا غربو جور کړ او یوه بودا غړ کړ ، "غم مه کوه ، زه هره ورڅه همداسې وهل خورم ." بیاتولو و خندل . روهيلى لکه ماشوم ، ګلان په غېړ کې نیولي وو ، ناز بې ورکاوه . بیا بې ګلاجان ته ووبل ، " ته خودرف نه زما توره بکسه رواخله " ګلاجان پا خيد ، دنورو سپرليو نه بې معافي وغونته ، او په احتياط بې بکس را کوز کړ . روهيلى بې سو خلاص کړ او بيو خيرن کالى بې چې خه پکي نغښتي وو تري راوجت کړ ، ګلاجان ته بې ونیو ، "خلاص بې کړه " ګلاجان خيرن کالى ول په ول تري لزي کړ ، په تعجب بې ولیدل چې هماغه مجسمه ده چې ده په سمخ کې ليدلې وو ، فارینه او بنه غازه غږي پرله او بنتل . روهيلى د شرهه مخ بل پلوبنیولی و ، او پې له دې چې ورنه وکوري ووبل ، "قارو اکا وبل چې دا ګلاجان ته ووکړه ."

کلاجان مجسمه لره وبره کوله او خینو سپریلو هم غاری دزاپو په شان او بدلی
چي داتماشه ووبنی . کلاجان روھیلی ته ووبل ، "يو خوبه شانه راپوی ،
مجسمه ده ، زوندی شی خونه دی ، ولی شرمیپی ؟ زه خبرنه و م چې تارو اکا
لوی غل دی ، داخود افغانستان دارایی ده ، ماشه یې خنگه راکره ، زه ورته
قاقاچبر بنکاره شوم که خنگه ؟ روھیلی په ملنډو ووبل ، "رنګ خودی دغله
دي ، خوچې هیر مې نشی ، تارو اکا دادین هم په تا اینسی و چې دا امانت به
داسې ساتې ، لکه ، هنځ زمانوم یاد کړ ، لکه روھیلی ! "کلاجان ووبل ، " دتا
دامانت ساتلو خوڅه نه شم ویلی . خودابوت چې امانت وساتم نو بیا یې
خنگه کرم ؟ روھیلی ووبل ، "تارو اکا ویل چې افغانستان خدای ددی غمه
خلاص کړي بیاپې بېرته په خپل خای کښېرده . هنځ ویل چې روسان او خینې
قوماندانان اوس داسې دی ، لکه ګور ګوتې ، بس سمخې را سپری او خزانې
ترې لوټوي . ویل یې ددغه بوت آوازه هم ، لکه چې حکومت ته رسیدلې وه
او دغلا وبره وه . "کلاجان مجسمه بېرته په زروکې کې تاو کړه ، روھیلی ته یې
ورکوه چې په بکس کې یې کښېردي . روھیلی ووبل ، یوه پوبنته درنه کوم ،
پوبنته هم نه ده ، هسې سودا ده چې ووزی ، هنځ داچې ، سترګې یې پې کړې
په خبر وکتل ، هنځ دپوبنتې په انتظار ، شاته دده ووھله ، سترګې یې پې کړې
او روھیلی ووبل ، "ته لیونی نه یې ؟ کلاجان یوه سترګه خلاصه کړه ، وې
رپوله او بېرته یې پته کړه ، "په تاسو احمدزو کې ، لکه چې دامتل نشته چې
کورته کېږدی مه وايه ، میره ته لیونی ". روھیلی په غوشه ووبل ، "متل دې هم
غلط تیر کړ ، زه درنه پوبنته کوم او ته لکه چار تراش بېغمه پروت یې . "کلاجان
ووبل ، "بېغمه نه یې ، هسې خوبیولی یې . "روھیلی ووبل ، "زمآ پوبنته داوه
چې ته خوبه لیونی نه یې ؟ "کلاجان همداسې په پتو سترګو خواب ورکړ ،
"اویں کار د کاره تیر دی ، لیونی که په سد ، راسره کېوتې . که ډېرہ دې تلوسه
وې ، پیلوبت ته به ووايم ، چې ور درته پرانیزې ، پاراشوت خونشته ، ایسته به په
خوا کې هوا ګیږ چکرونه وهې . چې به په سری خورویښه شې او که به
دننهنکانو شومه . روھیلی نوره هم په غوشه شوه ، "کلاجانه ستاسره توکې نه
جورېږي ، هسې . ا دلیونتوب خبره مې کوله . "کلاجان ووبل ، "زه یې لیونی
سې ، نورخه ، یې ؟ خوروھیلی اوښتونی نه وه ، "که مې خبروته غور نه نیسي

تر اریزوناپوری به خولی ته جندره واچوم ، درته گورم به لانه . " ددی سره یې مخ بلي خوانه واراوه او دوینتو په چوتی کولو لکیا شوه . ګلاجان یې په اوړه لاس کیښود او بيرته یې خانته رابنکله ، هغئي ستر ګې قېټي اچولي وي . ګلاجان یې دخوشالولو دباره بدله سرکړه ، "سامې په ختو واي خوچې تاراته کتلې زه دې ليونی واي خوچې تاراته خندلی . " روھيلی له خندا شنه شوه او دواړه لاسه یې د ګلاجان له غاري چاپير کړل ، د کوريدو ور په منځ لار کې بیاد خوراک رپه روانه وه . کوربنې هري خواته سپرليو ته وروکې پتنوسونه ورکول . ګلاجان هم لاس ور اوږد کړ، خوروھيلی ، یې لاس بيرته په خپلو زنکنو کیښود ، کوربنې ته یې د تک اشاره وکړه . بیا یې ګلاجان ته په سره سینه وویل ، " ماتوکې نه کولي ، زه خپله خبره سمه کولي نه شم ، خويوه پونتنه لرم ، اجازه شته ؟ " ګلاجان بيرته تکيه وکړه ، د هغئي سربې په خپل ته پورې ونسلاوه او وې وي ویل ، " شل پونتنې خووکړه ! روھيلی وویل ، ته یو عجیبه غوندي بنيادم یې ! " ګلاجان وویل ، " داخو پونتنه نه شوه . " روھيلی لکه چې دده خبره یې چې نه وي اوږدلې خپلې خبرې کولي ، " هسي خوبه ظاهره جنت ، شمل بنکاري ، خوهسې نه یې لکه چې بنکاري . " ګلاجان بیا خبر وته ورود انکل خو روھيلی یې پخوا تر پخوا په خوله لاس کیښودل . تیار دشیعه قبر یې چې خلک وايې د بهر نه بنکلی او صفا بنکاري او دنه اور پکې بل وي . خبره مې مه غوڅو هماچې ته پېژندلی یې هسي د بهرنه دې پېژنم ، خو د بهر نه دې چې گورم هم ، بس کانی پاس ارتوي او سترلاندې نيسې ، لکه دسر د ماتيدو نه چې خوند اخلي . داليونتوب نه دې ؟ ګلاجان لا خان خوبيولی نيولى و ، د ماشوم په ژره غونی غړ یې وویل ، " روھيلو ببو ، منت درته کومه ، هغئي کوربنې ته وايې چې خه زهر و مرګرا وړي ، کولمي مې کورت شوي . " روھيلی وویل ، " ولې خان نانګکاره اچوي ، ولې خبرې مسروري ، خواب ووايه ! " ګلاجان وویل ، " نوخه ووايهم روھيلو ببو ، بیو ناندانۍ ، ستاسو خبر ، بو خه سه خوله راکه . روھيلو ببو ، بنيادمان یو شان نه دې . زه خدای همداسي کړي یم . " روھيلی وویل ، " هغه د آس سپرلو دي په ياد ده ؟ ګلاجان وویل ، د کوم آس ؟ " روھيلی وویل ، " په اریزونا کې . " ګلاجان ، لکه ايله یې چې پام شوي وي ، " هغه درود یو سپرلي بشې ؟ هو هغه مې په ياد ده ، چې نژدي دي بسکل کړي وم . " روھيلی په

کازوویل ، "دیر خانته خامتمائی ، خداکه می چورت درباندی خراب و ، هسی می سئا په لیونتوب زره سو خیده . " گلاجان وویل ، " خبره دی دآس دسپرلو کوله ، په یاد می ده ، نوخه ؟ روھیلی وویل ، بیا دی په بھسودو کی خبله کلانکاری په یاد ده چې خان دی مرگ ته ورکړ ؟ " گلاجان په خندا خان پا خیدو ته جور کړ ، " نجلی ، کوربندی ته زئک وھی او که زه په خبله ورپسی لارشم ؟ روھیلی وویل ، " اول خواب راکړه ، بیا به کوربندی ته ووايو چې دواړو ته دودی راوري . " گلاجان نا چاره په خپل خای کښیناست ، " زوره وره یې نوزه خه ووايم . زه په خبله دپښو پسی نه یه ورغلی ، دوی په ما را پښېږي . بیا نو دمجبوري ورخې ، چې د بلانه تیښته نه وي ، نو مخامنځ پري ورڅم . " روھیلی وویل ، " پلارمي تل د کوم قسم شي چې دی یې چینجی بولي ذهغې خبره کوي چې وايی دپښتو په ماغزو اویا کوم بل خای . "

گلاجان خبره ورپرې کړه ، " همدابل خای یې صحیح دی ، چې سری سابه ناولی و خوری ، دنه چینجی پوري لکپوري . " روھیلی یې حوصلی شوه ، " ته خوپخوا دومره نخره ګر نه وي ، داخنګه اوس د طوطی په شان په خبرو را غلي ؟ خبره مې کوله ، پلارمي وايی چې د لویو پیښو ، د مقابلي او لویو آفنتونو په وخت کي دا چینجی غونځيري . " گلاجان وویل ، " دواده په شپه هم خان صیب همدا خبره کوله خو یې غمه او سه په ماکې چینجی مینجی نشته ، دامریکا داکټرانو معاینه کړي یه . روھیلی خبله خبره کوله ، " خوزه وايم که په پښتو کې په ربستیا چینجی وي نو په تاکې تور غاري " بیانو دواړو کې کت و خندل ، گلاجان وویل ، " د همدغو چینجو ګر کت و چې تاغوندې بنابری مې سره سینه اینې دی . " روھیلی د شرمه سره شوه خود خبرونه اوښتونی نه وه ، " خواب غواړم . " گلاجان وویل ، " خير اول خولکۍ راکړه ! روھیلی په مينه ناک غړ وویل ، " بیشمه سترګې دی و خورې . " دواړه په فکر کې دوب شول ، دیر وروسته ، گلاجان په سیت باندې نیغ کښیناست او وې ویل ، " روھیلو ، خداکه خوزه پخله هم پرې پوه یه چې ولې ، خویو وخت زماتور پوستی ملګری ، کړه کولې دیووه پرنګۍ کيسه راته کوله چې خدازده خه نومیده خود هماليا دغره په دنګه خوکه چې ایوریست نومېږي ختلی و . کړه کولې ویل چې تر هغه وخته نو دبنې بشر پنه دې خوکې ته نه وه رسیدلې ، نوبیا لکه چې چاددغه غره

ختونکی نه پونتنه کرپی وه چی ولی ، خه ضرور و، خه بلا پسی اخیستی وی
چی دادی دخان سره و پتبله چی په دې خوکې به خامخا خیزی؟ پوهیبری
دهنه خواب خه و؟" روھیلی هم تعجب اخیستی وه ، وی ویل ، "نه ، ته پی
راته ووایه !" گلاجان په نری موسکا سروپنورا اوه ، " هغه ویل داخلکه چی غرمی
مخی ته ولاړو ، خوزه وايم په دې پرنکی ، کې به هم دپښتو کوم رګ همامغه
چینجن رګ پروت و . چی داغر یې لیدلی چی دنګه غرپی ، په خان غره ولاړ
دی، کوزټول دخاورو بنیادمان وینی نوهر یوه ته پتون وهی ، چی داګز
دامیدان .

زه هم ګله دخان سره وايم ، هلكه مهاجر خدای کرپی ، کاپر
چاکرپی .دادناممکن خبره چاراًیستی ده . دتیرپی دیوال که هم وي ، نوخداي
تندی درکرپی دی ، که هغه مات نشي ، ستاسو خوبه مات شي ، تاخوبه خپله
وسمه کرپی وي . بنده دخپلې وسې پورپی پړ دی . چی واينې نه زمبې خنګه به
پې پوه شي ، خپل چینجی به خنګه بيرته ویده کرپی ، زه یې هم نه شم ویلى
خو چې هي خان ازمېلی نه وي خوب نه راخنې اوس خوبه خوله راکرپی ؟
روھیلی وویل ، لکه ده چی هیڅ نه وي ویلې خپلې خبره ونیوله ، " ګله
داسې وخت هم درباندې راغلې چې ته مقابله کوي اوپه همدي وخت کې
دنکامه کيدو ویره درباندې راشی ؟" گلاجان ، لکه دخانه سره چې غږېږي
وویل ، " هو ، یو خلې ، دغزنې اوخوست په لارکې ، چې پاس بره ګې راغلې او
کوز قوه راختله ، زه اونسو لا د مېړو درمې سره دغره په دډه روان وو ، که
خانله موږ واي ورخه خانونه به مودکوم ګټ شانه پنا کرپی وو، خو مېړې وي او
په هغوي بېړه هم نه کیده ، بېغمه یې هرې وني غنې ته کپونه اچول او چې
سې په یې یوه خواراټوله کړه ، بله خوابه وشريده . هماګلته فکر راغې چې
داهود ، لکه چې ابته شو . روھیلی وویل ، " کوم هود ، دمېړو د سلامت
رسولو؟" گلاجان موسک شو ، " ستا د خپلولو هوود . روھیلی وویل ، " تاخو
داکيسه زما پالرته تیره نه کوه !" گلاجان وویل ، " نرسولا ته مې هم قسم ورکړ
چې خان صیب خبرنې کرپی . روھیلی وویل ، " که خدای مه کړه ته مړوای ؟"
گلاجان سر ونورا اوه " مرګ د اجله پورپی دی خوبده به داوه چې ماهود نه واي
پوره کرپی . بیا یې وویل ، " یره کوچې ، زما په ژبه خوپه دېږي زاري وړغونې

شنه شول ، چې یوه خوله دې راکړې واي ؟ روھيلۍ په خندا او تعجب ورته
 وکتل ، " همدىلته ، په هوا کې ؟ " ګلاجان ورته ویل ، " مادې خدای بىصبره نه
 کړي ، همدىلته په هوا کې بې غواړم " روھيلۍ سروښوراوه ، " بېړه ولې کوي ،
 چې کورته ورسیپو ، هغه لنډي خنکه ده ؟ " ګلاجان وویل ، " بیا بې ليمځی کړه
 پري کوه دنماز خوبونه ، همدالنډي بې ؟ روھيلۍ دتسلیمي په خندا وویل ،
 " دیر شیطان بې ، خلک تول راته خیر دي " ، ګلاجان دروھيلۍ پوونۍ دسيت
 مخې ته پرده کړ ، وېږي ویل ، " اوس مې خوخ ماخوڅ دکوه قاف نه واپول ،
 بله بانه خوبه نه لري ؟ "





چاپ: دانشکتابخانه، قصه‌خوانی بازار - پهپور

+۹۱-۹۱-۲۵۶۴۵۱۳: